Un zîmbet PRIETENESC

Dacă priviți cu atenție această imagine fotografică, veți putea constata că este vorba de trei frați: **Daniel, Valentin** *și* **George Zlota.** *Noi însă vă putem da despre ei încă multe alte amănunte aflate de la comandamentul unității și de la membrii cercului foto al* **Școlii nr. 1, Jariștea,** *județul* **Vrancea,** *care au organizat această întîlnire a lor la camera pionierilor.*

De fapt, lucrul acesta se întîmplă foarte adesea, pentru că toți cei trei pionieri din clasele a VIII-a B (Daniel), a VI-a B (Valentin) și a II-a (George)–, sînt deosebit de activi în detașamentele lor. O simplă coincidență? Nicidecum! Cei trei frați sînt exemplu la învățătură, în comportare la școală și... acasă! Iată un lucru pe care prietenii lor îl apreciază mult. Ordinea desăvîrșită care i-a întîmpinat de cîte ori au sosit la ei în vizită, buna înțelegere și ajutorul pe care și-l dau reciproc le este de folos în economisirea timpului. George, de pildă, nu se codește niciodată să dea o fugă după cumpărături. Valentin să deretice prin casă iar Daniel să pregătească masa. Poate că astfel se explică și spiritul lor de inițiativă, de buni organizatori în detașamentele care i-au ales comandanți.

Trebuie neapărat să adăugăm și faptul că ei fac parte dintre pionierii unei unități fruntașe, care are meritul să „crească" astfel de pionieri!

FOTOREPORTER „Cutezătorii"

*

O lume minunată, o lume în care culorile, muzica, teatrul, poezia, visurile cutezătoare sînt la ele acasă: casele pionierilor și șoimilor patriei. Aici nimic nu pare imposibil de împlinit. Cu dăruire, prin muncă și perseverență, talentul, aptitudinile prind tot mai sigur contur. Navo sau aeromodelul, aparatul de radio sau cel de măsură, clapele calculatorului sau manșa cartului, penelul sau versul – iată doar o mică parte din bogata „recuzită" a celor care activează în cadrul nenumăratelor cercuri. Cercuri care oferă un larg cîmp de inspirație și pentru pionierii fotoreporteri. De data aceasta ei au ținut să ne prezinte pe cîțiva dintre colegii lor începători în activități diverse, dar și pe avansați... așa cum puteți vedea și în instantaneele de față.

● „La început de drum" și-a intitulat fotografia pionierul Petru Asan, de la C.P.Ș.P. din Galați, încercînd să le încurajeze pe fetele care acum încep să învețe cum să „înflorească" ștergarele (foto 1). La Sibiu însă, Mircea Spineiu a ales momentul în care două pricepute țesătoare de la C.P.Ș.P fac schimb de păreri (foto 2).

● Construirea primului aeromodel este, fără îndoială, un prilej de bucurie la care a fost prezentă și Simona Grigorov, membră a cercului foto de la C.P.Ș.P. din Tulcea (foto 3). Dar și mai mare este mîndria atunci cînd ajungi aproape de performanță – ne convinge prin imaginea sa Dan Paloghioi, din Cîmpulung Moldovenesc, Suceava (foto 4).

● „Radioamatorii își pregătesc „schimbul de mîine", se intitulează fotografia primită de la fotoreporterii de la C.P.Ș.P. din Berca, județul Buzău (foto 5). Colega lor, Irina Vasilache de la C.P.Ș.P. din Bicaz, județul Neamț, ni-i prezintă pe „veteranii" radioamatori, care tocmai se pregătesc de concurs (foto 6).

N.R. Așteptăm, în continuare, fotografiile voastre. Activitățile pionierești, timpul liber, aspecte din localitățile în care trăiți, natura înconjurătoare sînt subiecte care vă așteaptă.

Ritm

Chiar la începutul anului 1988, pionierii școlilor nr. 1 și 2 din **Huși — Vaslui** au organizat, sub genericele „De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară" și „Istoria se scrie sub ochii noștri" instructive dialoguri cu activiști de partid și cu muncitori fruntași din întreprinderile orașului lor ● **An de an,** muzeul de istorie al Școlii **Budești — Maramureș** s-a îmbogățit prin contribuția membrilor cercului de istorie înființat acum un deceniu și purtînd numele lui Pintea Viteazul, care s-a născut pe meleagurile acestei pitorești localități de pe malul Cosăului

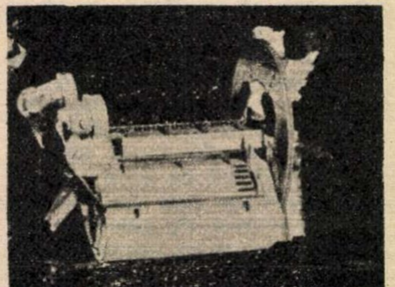

● **În urma turneului** întreprins de către membrii ansamblului „Primăvara" al Palatului pionierilor și șoimilor patriei la **Tg. Ocna — Bacău,** pionierii de la Casa de copii le-au adresat colegilor bucureșteni invitația de a susține, în vacanța de primăvară, un spectacol comun, în școala lor ● **Un montaj muzical-literar,** o expoziție de artă plastică, concursuri de interpretare, dar și un captivant „carnaval" al desenului animat au făcut parte din atractivul repertoriu al acțiunii cultural-artistice desfășurate recent la C.P.Ș.P. **Răducăneni — Iași ● Iată o instalație minieră destinată anului... 2002!** Cu această interesantă lucrare (realizată la scara machetei funcționale) membrii cercului de automatizări miniere de la C.P.Ș.P. **Vulcan — Hunedoara** au obținut premiul I la concursul „Start spre viitor" ● **Ca și în anul trecut,** surorile Carmen și Ioana Filimon (eleve la Școala **Alparea — Bihor)** și-au propus să cîștige titlul de campioane în întrecerea pentru colectarea maculaturii. Cantitatea pe care și-au fixat-o ele — 25 kg — va fi indiscutabil predată la timp, fiindcă au și descoperit o bogată resursă în... podul bunicii

COPIII ȘI ARTELE

CONCURS
1987

Corul de Copii al RADIOTELEVIZIUNII

Copiii care cîntă, spunea George Enescu, sînt mai aproape de soare. Se zice că marele compozitor avea în permanență pe lîngă el copii cu care cînta sau îi învăța cum să se apropie de soare, adică să cînte. Închipuiți-vă cît de fericit ar fi fost George Enescu să-i cunoască și pe cei aproape 200 de pionieri care cîntă azi în Corul de Copii al Radioteleviziunii Române, cor care în acest an serbează patru decenii de la înființare!

Corul de Copii al Radioteleviziunii Române este cel mai vechi din Europa, posesor a numeroase premii internaționale și premiat de fiecare dată la Festivalul Național „Cîntarea României“. Dar... să deschidem aparatul de radio: „Și acum, ascultați Corul de Copii al Radioteleviziunii Române interpretînd piesa muzicală «Românie, plai de aur», de Alexandru Pașcanu“, spune crainicul și dintr-o dată sîntem învăluiți într-un minunat cîntec cristalin, ce ne pătrunde sufletul. Totul pare atît de firesc încît ne vine și nouă să cîntăm deodată cu minunații copii ce ne învăluie cu harul lor. Adevărul, după cum veți vedea, are și alte fețe. Mai întîi, ca să faci parte din Corul de Copii al Radioteleviziunii Române, trebuie să fii bun și foarte bun la învățătură! Cine„încasează"un 7 nu mai este admis în cor. Așa s-a întîmplat cu Cornelia R., fată foarte talentată, altistă de bază în ansamblu; a luat nota 7 la geografie și... a trebuit să treacă două săptămîni pînă cînd, lîngă șaptele acela să se alăture un 10 și, în sfîrșit, Cornelia să fie reprimită la cor. Totul a fost reluat de la capăt: încălzire, vocalizare, repetiții pe text și pe note; o întreagă muncă și străduință făcute în plus din cauza unui 7. Alt prag dificil pe care trebuie să-l treacă cei care cîntă în cor este concursul de selecționare. De două ori pe an, numai primăvara și toamna are loc acest concurs. De obicei, vin copii care au chemare. Totuși, preselecția și selecția sînt severe. Pînă să se audă pe post, adică la radio, cei selectați se pregătesc, depunînd eforturi susținute la repetiții, timp de un an. În această perioadă se formează glasul cu personalitate, auzul muzical, memoria muzicală fiind de excepție la toți pionierii care vor cînta. Trimestrial, toți copiii din cor se prezintă cu carnetul de note la dirijoarea Eugenia Văcărescu-Necula, care îmbogățește activitatea corului cu o mare frumusețe sufletească. Vreți să aflați cum decurge o repetiție? Iată, mai întîi are loc încălzirea, prin cîteva exerciții de lejeritate. Viitorii coriști au și făcut stagiatura de un an. După încălzire, urmează un legato, un staccato, apoi acordajul. Copiii sînt ca niște... instrumente într-o orchestră. Au și fost făcute exercițiile pentru omogenizarea vocii de sopran I și II, alto I și alto II, după care se execută bicordurile — adică două sunete cîntate simultan pînă la acorduri. Abia apoi se trece la lucrarea de studiat după care se reiau unul sau două cîntece din repertoriul cunoscut. Totul trebuie să meargă strună! Și mai rețineți că sînt făcute și niște ascuțite exerciții de agilitate. Vocile se execută prin vocalize, solfegii și multe alte exerciții. Trecuți prin aceste permanente și dificile antrenamente muzicale, micii artiști dau viață minunatelor cîntece pe care le ascultăm la radio sau la televizor. (Rețineți un amănunt: nici unul n-are voie să mănînce înghețată!). Văzuți pe stradă sau la școală, acești copii par obișnuiți. Dar numai ei știu cît trebuie să muncească spre a ajunge cîntăreți. Și-acum cîte ceva despre repertoriu. Acesta este structurat pe trei categorii de lucrări:、din literatura corală clasică — Donati, Mozart, Häendel, Bach, Eben, Enescu...; din compozitori români clasici, dar și contemporani cum sînt D. Kiriac, Al. Pașcanu și alții; prelucrări de folclor românesc. Abordînd un repertoriu atît de variat, Corul de Copii al Radioteleviziunii Române a devenit pe drept cuvînt celebru, iar la ora actuală are și un frumos palmares discografic — zece discuri. Același cor a cîntat în numeroase capitale din Europa, a făcut... turnee în Asia și Africa, a cîntat în Japonia, în R.P. Chineză. De multe ori, cînd deschid aparatul de radio, copiii din Beijing pot asculta glasurile suave ce alcătuiesc Corul de Copii al Radioteleviziunii Române din București.

Ne putem întreba la un moment dat: ce se întîmplă cu cei care fac parte din acest cor cînd împlinesc... 16 sau 17 ani, cînd vocea intră în schimbare? Mulți își continuă cariera muzicală. Silvia Voinea și Cornelia Angelescu, de pildă, au devenit cîntărețe de operă; Mihaela Giorac cîntă în corul „Madrigal“; Cătălina Soare în grupul „Coralis“; Gabriel Teodorescu este percuționist.

Corul de Copii al Radioteleviziunii Române este astăzi un simbol al copilăriei fericite, al păcii și bucuriei de-a crește și învăța, de a crea într-o epocă de aur. Cîntecele lui sînt un emoționant omagiu adus acestei epoci, oamenilor ei minunați.

Și-acum, deschideți aparatul de radio să-l ascultăm!

ION CRÎNGULEANU

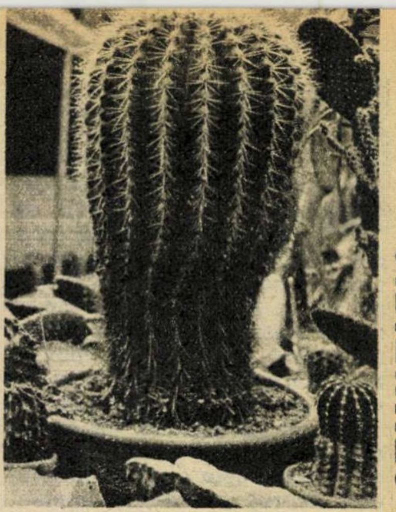

VIAȚA MAI PUȚIN CUNOSCUTĂ A PLANTELOR

La Grădina Botanică din București, întîlnirea noastră cu **Maria Constantinescu,** botanist principal, ne poartă în marea și fascinanta lume a plantelor. Cu acest prilej ni se confirmă încă o dată faptul că viața acestora, guvernată de legi biologice, e deosebit de complexă și are o mulțime de „secrete".

— Cu alte cuvinte se poate spune că există o viață mai puțin cunoscută a plantelor. Ne-ați putea prezenta cîteva dintre aspectele ei mai importante?

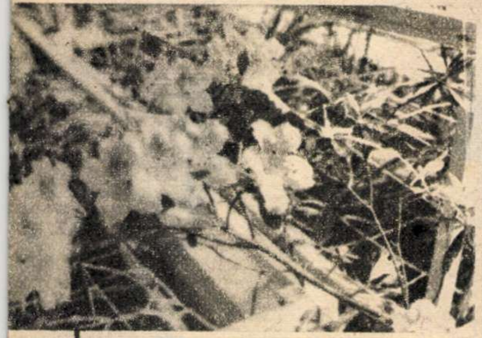

— Voi începe cu lupta lor pentru existență.

Și-n lumea plantelor, ca și-n cea a animalelor ce trăiesc libere în cadrul natural, se desfășoară o acerbă și continuă luptă pentru supraviețuire, luptă care îmbracă diverse forme. Unele dintre plante își datorează perpetuarea speciei numai prin numărul mare de semințe. Cum sînt, de pildă, **știrul** și **măselarița.** Știți cîte semințe poate produce un singur exemplar din astfel de plante? În jur de o jumătate de milion! Ele șînt atît de mici încît abia se pot vedea cu ochiul liber și majoritatea dispar din diverse motive. Cîteva însă tot reușesc să germineze.

— Știm însă că sînt și plante care produc puține semințe. Ce se întîmplă cu ele? Riscă să dispară?

— Nu, nici vorbă. Acestea sînt însă dotate cu posibilități surprinzătoare, de răspîndire și chiar de introducere a semințelor în sol. La **Salvia verticillata** (urechea porcului), caliciul e un fel de tun care atunci cînd sămînța devine matură, o aruncă departe și cu forță, ca pe un obuz. La fel „procedează" și **Vicia augustifolia** (măzărichea), ale cărei fructe se deschid brusc, părțile fructului răsucindu-se și aruncînd semințele cu putere afară. La **Erodium cicutarium** (ciocul berzei), fructele care conțin semințele au forma unui burghiu. Căzute pe sol, acestea pătrund în el prin răsucire. La alte plante, semințele sînt ușoare și au surprinzătoare forme aerodinamice care le permit să plutească și să fie larg răspîndite de curenții de aer: **semințele plate de crini și lalele,** care sînt un fel de minuscule planoare, pot să zboare și să plutească kilometri întregi; cele de **frasin** au această posibilitate datorită unor excrescențe sub formă de elice dublă; cele de **barba caprei** sînt, la rîndul lor, dotate cu un fel de parașute care le permit plutirea și coborîrea lentă, fără viraje.

— Interesantă, într-adevăr, „povestea" semințelor. Cum de au reușit plantele să acumuleze un asemenea arsenal de mijloace de supraviețuire?

— Prin extraordinara adaptabilitate la condițiile de viață în care se dezvoltă. Factorii determinanți în acest sens sînt apa, lumina și solul, plantele reacționînd prompt la cantitatea și calitatea acestora cu toată structura lor — cu semințele, dar și cu rădăcinile, cu tulpinele, cu frunzele, cu florile și fructele pe care le produc. Cînd condițiile acestea se schimbă, ele se adaptează repede și-și dezvoltă noi calități de la caz la caz, chiar în cadrul aceleiași specii. Un exemplu în acest sens ni-l oferă rădăcinile pinului — **Pinus silvestris** — care, după tipul de sol, pot fi pivotante sau ramificate. Spre deosebire de rădăcinile plantelor care cresc în mod natural, cele ale plantelor de cultură sînt mai puțin variate, din cauză că omul le pune la dispoziție o pătură de sol afînat. Ele se dezvoltă, de regulă, pe verticală, atingînd adîncimi considerabile. E cam greu de închipuit, dar **rădăcina de lucernă** în faza de 2—3 frunze atinge o adîncime de peste 1 metru, în timp ce **ovăzul** ajunge la 80 centimetri, **grîul** la 45 centimetri, iar **porumbul,** deși cereala cu cea mai mare tulpină, doar la 30 centimetri. Așa se poate explica de ce cerealele păioase se pot cultiva din toamnă (rădăcinile lor adînci nu îngheață), iar porumbul nu.

— Presupunem că și frunzele, ca și tulpinile, se adaptează și se dezvoltă și ele în funcție de climă și sol.

— Bineînțeles. Lianele, în căutarea luminii, și-au dezvoltat tulpini care ating zeci de metri, în timp ce alte plante și-au atrofiat, pînă la dispariție, tulpina în favoarea frunzelor. **Lotusul de Amazon** (Victoria amazonica), cel mai mare nufăr din lume, aproape că nu mai are tulpină, în timp de diametrul frunzelor lui circulare este de peste 2 metri. În țările calde, unde lumina, căldura și umiditatea sînt din abundență, cresc plante cu frunze uriașe. Precum cele ale **bananierului Musa paradisiaca,** ale cărui frunze ating 6 metri în lungime. Spre deosebire de acestea, plantele care trăiesc în climat arid își reduc în mod corespunzător suprafața foliană pentru micșorarea la maximum a pierderilor de apă. Ba, unele dintre acestea își ascund în sol mugurii și chiar tulpinile (cum sînt cele cu rizomi și tuberculi).

— Se știe că plantele și-au dezvoltat și un eficient sistem de apărare. Ce ne puteți spune despre acesta?

— La unele dintre ele mijloacele de apărare sînt deosebit de eficiente. De pildă, **cucuta de apă** (Cucuta virosa), **ciumăfaia** (Datura stramonium) și **mătrăguna** (Atropa belladona) nu sînt niciodată consumate de animale datorită alcaloizilor pe care le conțin, substanțe care atacă sistemul nervos. Dar cel mai spectaculos mod de apărare ni-l oferă **Mimosa pudica,** la care florile și frunzele se strîng și se lasă în jos la cea mai mică atingere, planta căpătînd aspectul unei tufe uscate, necomestibile. Din acest motiv este ocolită de animale. Unele plante — **Corivallaria majales** (lăcrămioara), de pildă — emit în sol sau în atmosferă substanțe care împiedică dezvoltarea altor specii în preajma lor.

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

BUCURIILE ZBORULUI

La Întreprinderea de aviaţie utilitară, printre aeronave şi hangare, prin ateliere şi la bordul unui avion AN 2 plin de butoane şi cadrane, mi-am amintit de acel cîntec compus din, mai mult sau mai puţin, aceleaşi cuvinte, pe care îl cîntă toţi copiii de pe pămînt cînd zăresc în înaltul cerului un avion: Avion cu motor, ia-mă şi pe mine-n zbor, să mă fac aviator. Dar nu ne putem face toţi aviatori. Şi, totuşi, ce se petrece, că atunci cînd devin maturi, toţi oamenii, nu numai aceia a căror meserie este zborul, par a-şi fi împlinit acest vis al copilăriei? Poate că răspunsul e acesta: că ocupaţi şi preocupaţi să atingă înălţimile diverselor lor profesiuni, toţi oamenii trebuie să-şi pună la bătaie, de fapt, aceleaşi însuşiri ca ale zburătorilor: curajul, abnegaţia, perseverenţa, dăruirea, răspunderea — şi să aibă, în consecinţă, acelaşi sentiment: bucuria. La început am crezut că toţi cei pe care i-am întîlnit la Întreprinderea de aviaţie utilitară sînt aviatori, fiindcă toţi vorbeau de pasiunea, de bucuria zborului.

Dar, în realitate, Dumitru Marcai, care exclama că n-ar da zborul pe nimic, este mecanic la brigada motoare de elicopter; inginera Cornelia Rizeanu, care spunea că aviaţia e marea ei pasiune, este şefa sectorului REAB — adică radio, electricitate şi aparate de bord; Corneliu Popescu (lui i-a trebuit, cu ani în urmă, dispensă de vîrstă, smulsă cu lacrimi de la părinţi), este tehnician principal la atelierele de întreţinere şi reparaţii; inginerul Alexandru Ţenea este şeful sectorului aeronave; Ion Geană, inginer; Nicolae Paraschiv, care zice că e o bucurie să vezi ce frumos creşte grîul şi ce sănătoase sînt pădurile, este... o, da, el este chiar aviator. Să spunem întregul adevăr: nu se ştie cum, avem impresia că a lucra în aviaţia utilitară e mai uşor decît pe aeronavele de călători care zboară la mii de metri înălţime şi pe distanţe de mii de kilometri; pe cînd aeronavele utilitare zboară la 50 de metri înălţime, dar dacă trebuie, şi mai jos, pînă la cinci, pînă la patru metri de pămînt, ca să fertilizeze ogoarele cu îngrăşăminte, să le trateze împotriva dăunătorilor, în unele cazuri chiar să semene, să fertilizeze păşunile alpine, să îngrijească de sănătatea pădurilor, să-i ia la bord pe geologi cu aparatele lor ultrasensibile cu care prospectează zăcămintele minerale, ori pe cineaşti care fac filme documentare sau artistice, şi multe altele.

Trebuie o mare pricepere şi curaj să struneşti motorul puternic să zboare numai cu 50 de kilometri pe oră pentru a putea îndeplini perfect aceste misiuni; să treci foarte aproape de vîrfurile stîncoase ale munţilor, deasupra văilor, să cobori la numai cîţiva metri pentru a semăna

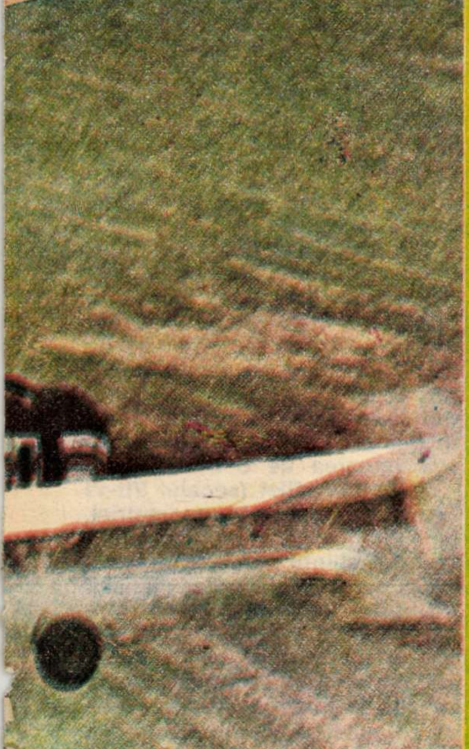

orezul, în orezării unde terenurile, ca să păstreze apa, sînt încadrate de diguri peste care n-ar putea ajunge nici un fel de altă maşină. Şi aşa se face că trecînd aceste probe grele, piloţii aviaţiei utilitare pot deveni aviatori pe acele avioane care zboară la mii de metri înălţime şi pe mii de kilometri distanţă, la zărirea cărora în înaltul cerului, copiii din toată lumea cîntă un cîntec compus din mai mult sau mai puţin, aceleaşi cuvinte: Avion cu motor, ia-mă şi pe mine-n zbor, să mă fac aviator. Şi apoi, cu anii, ei zboară în înălţimile fizicii şi ale matematicii, ale limbii şi ale tuturor cunoştinţelor, pînă ajung la înălţimea profesiunii lor, oricare ar fi ea, iar unii chiar în înaltul cerului, ca aviatori, dar au toţi aceeaşi bucurie a zborului.

Practicate la înalt nivel, meseriile nu se mai deosebesc, ci încep să se asemene. Iată exemple: fiecare aeronavă are un pilot şi un mecanic. Mecanicul are în grijă starea perfectă de funcţiune a aparatului la bordul căruia suie pilotul pentru misiunea sa de zbor. Care sînt relaţiile dintre aceşti doi oameni? De totală încredere, zice maistrul mecanic Grigore Dumitru. De sinceritate, de respect. Pilotul ştie că zboară cu un avion bine verificat, bine pus la punct; mecanicul ştie că aparatul e pilotat de un aviator bine calificat. Aviatorul şi mecanicul sînt ca doi fraţi, spune pilotul Nicolae Paraschiv. Mai mult decît atît: fiecare are încredere în celălalt ca în el însuşi.

Într-o iarnă, cînd îngheţase Dunărea, Nicolae Paraschiv a primit misiunea de a-i transporta pe genişti, a-i coborî cu aeronava pe fluviul îngheţat ca aceştia să pună explozibilul, apoi să urce repede şi elicopterul să ia înălţime înainte de producerea exploziei care spărgea gheţurile. A transportat alimente şi medicamente pe navele fluviale blocate de gheaţă. Sau în localităţi din Delta Dunării, unde nu puteau pătrunde ambarcaţiile. Cînd vin în vizită pionieri la locul lui de muncă, în detaşamentul de la Tuzla, Constanţa, le povesteşte asemenea episoade din munca sa. Pot exista, rareori, şi momente cînd echipajul de zbor îşi dovedeşte întregul curaj şi stăpînirea de sine, aşa cum întregul curaj şi toată priceperea trebuie dovedite în orice meserie. Într-o misiune de zbor comandantul pilot Adrian Ciurea, copilotul Nicu Stanciu şi mecanicul Viorel Moflea s-au pomenit cu o spărtură în rezervorul de benzină făcută de agregatul de stropire a cîmpului. Au întrerupt toate contactele electrice şi au aterizat forţat şi cu bine!

Ce spuneam? Că piloţii aviaţiei utilitare pot să treacă la bordul unui uriaş avion de călători care zboară în înaltul cerului peste mări şi ţări? Desigur. Dar după cum povestea comandantul Întreprinderii de aviaţie utilitară Costel Teodorescu, după cum se bucura Vasile Amăriuţei, secretarul comitetului de partid, mulţi doresc cu ardoare să-şi dedice întreaga viaţă, şi şi-o şi dedică, acestei activităţi. Sînt fericiţi cînd, zburînd deasupra întinselor cîmpii pe care le-au fertilizat, văd lanurile de grîu şi porumb frumoase; cînd văd pădurile verzi, înfrunzite; cînd primesc altă şi altă misiune de zbor în detaşamentele lor de la Bucureşti, Tuzla, Braşov, Timişoara şi în alte părţi ale ţării, unde sînt gata în orice clipă să urce la bord aviatori tineri şi îndrăzneţi şi îndrăgostiţi pentru totdeauna de profesiunea lor ca Lelia Popescu, Gabriel Enache, Maria Petcu, Emil Buhoci, Rodica Oprică şi atîţia alţii, dimpreună cu bunii lor prieteni şi tovarăşi de muncă, mecanicii de bord.

E frumos să stai măcar cîteva clipe în carlinga unei aeronave. În carlinga unui AN 2, de exemplu. E loc cît să încapă trei oameni: pilotul comandant, copilotul şi, pe o strapontină micuţă, între cele două locuri, mecanicul de bord. Ce-i cu toată acea mulţime de butoane şi cadrane ştie el, echipajul. Şi ştiu specialişti care, după fiecare sută de ore de zbor fac verificarea aeronavei. După trei sute de ore de zbor, totul: radio, electricitate şi aparate de bord sînt scoase afară din avion şi verificate minuţios. La fel şi motorul.

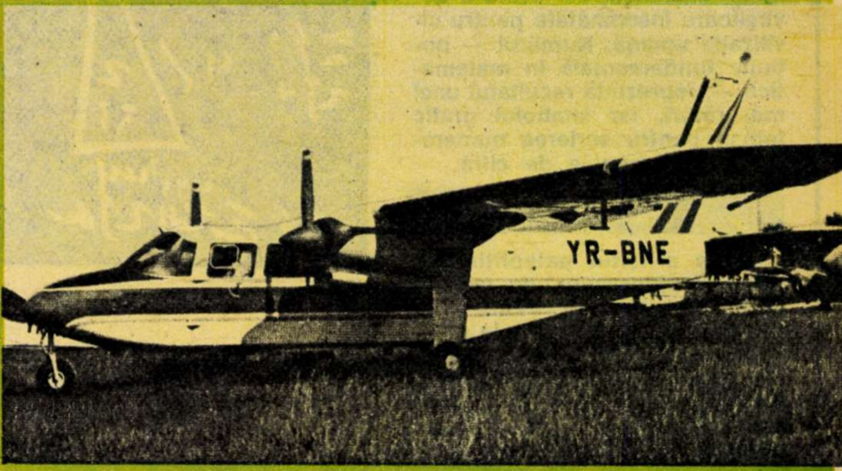

Mecanicul Dumitru Marcal, cu o căciuliţă de lînă pe cap şi cu pete de unsoare pe obraz, suie repede, cu o nerăbdare copilărească pe locul pilotului şi pune mîna pe manetă. Zice că zborul este viaţa lui. Dar el nu este zburător, el e mecanic. Inginera Cornelia Rizeanu ocupă strapontina, cu o bucurie, de asemenea copilărească, dar nici ea nu este zburătoare ci, după cum am mai spus, şefa sectorului radio, electricitate aparate de bord. Locul din dreapta, al copilotului, e rezervat de astă dată... Cutezătorilor! Cei ce nu au avut loc în carlingă, Ion Geană, Constantin Alexandru, şi alţii, ale căror priviri strălucesc din penumbra avionului, sînt cu toţii fericiţi de parcă am zbura, dar nu zburăm, avionul este în hangar, pentru revizie. Şi parcă se aude, din copilăria lor, a tuturor acestor oameni, acel cîntec de nimeni scris, ci inventat de copii: Avion cu motor, ia-mă şi pe mine-n zbor, să mă fac aviator. Şi din toată bucuria lor, se vede că dorinţa li s-a împlinit. Ceea ce, copii, de aici, de pe locul copilotului, pe care cu încîntare l-am ocupat pentru cîteva minute, vă dorim şi vouă, în viaţă, în orice meserie vă vor îndruma dorinţele şi pasiunea. Înălţimile cerului şi înălţimile profesiunilor sînt identice. Ele ne dăruiesc, tuturor, aceeaşi bucurie - a zborului.

MIHAELA MONORANU

Numerele, în forma pe care le cunoaştem noi astăzi, sînt o descoperire relativ recentă a minţii omeneşti, dar avînd o covîrşitoare însemnătate pentru civilizaţia umană. Numărul — noţiune fundamentală în matematică —, reprezintă rezultatul unei măsurători, iar simbolul grafic folosit pentru scrierea numerelor poartă numele de cifră.

Primii paşi

Spre sfîrşitul paleoliticului, oamenii ajunseseră, cu certitudine, să sesizeze deosebirile cantitative dintre obiectele şi lucrurile înconjurătoare, putînd stabili anumite raporturi de mărime între ele. A luat naştere astfel ideea de număr, considerat ca o mulţime de obiecte. În practica curentă se folosea metoda numită „corespondenţa unu la unu“, utilizată şi astăzi în matematică. Pentru a avea şi a afla un martor al unui număr de obiecte, să zicem topoare de piatră, omul primitiv căuta o grămadă de pietricele, scoici, beţişoare etc. şi luînd cîte una din acestea atingea obiectul cu ea şi o punea deoparte. Grămada de pietricele era apoi pusă bine. Acel om al începuturilor numărase fără a şti, de fapt, să numere. În cadrul relaţiilor de schimb, s-a ajuns şi la alte raporturi: doi, trei, patru etc. la unu.

Un rol important în sistemul de numeraţie l-a avut socotitul pe degete, iniţial tot de tipul corespondenţei unu la unu, stabilindu-se cîte obiecte de acelaşi fel sînt într-o grămadă. A trecut timp pînă ce ingeniozitatea umană a stabilit că doi vine după unu, că trei vine după doi ş.a.m.d. Deci fiecare grămadă de obiecte de la 1 la 10 cuprinde numai cu un obiect mai mult decît grămada dinaintea ei.

Dar în situaţia mulţimilor cu peste zece obiecte ce era de făcut? A mai trecut ceva timp şi mintea iscoditoare a omului a găsit soluţia: o nouă unitate, aceea a zecilor. Dacă fiecărui deget i se atribuiau cîte zece degete, se obţinea o sută. Apare astfel sistemul de numeraţie cu baza 10, sau zecimal, care stă la baza civilizaţiei actuale.

Un alt sistem de numeraţie foarte vechi este cel binar, avînd la bază numai două unităţi: unu şi doi, care formează o pereche, apoi o pereche de perechi etc. Cu 3 000 de ani î.e.n. chinezii foloseau un astfel de sistem cu ajutorul căruia exprimau toate cifrele. De exemplu: 2 + 1 = 3; 2 + 2 = 4; 2 + 2 + 1 = 5 etc.

Cînd şi unde au apărut cifrele?

Sumerienii, stabiliţi spre sfîrşitul mileniului V î.e.n. în ţinutul dintre Tigru şi Eufrat, în Mesopotamia, ne-au lăsat încă din anii 3 400—3 100 î.e.n., pe tăbliţe sau cilindri de lut nears, cele mai vechi imagini simplificate ale modului cum numărau si utilizau trei semne: unul pentru unităţi, altul pentru zeci şi un altul pentru zero. Aceste „cifre“ erau imprimate pe tăbliţele de lut cu un vîrf ascuţit şi reprezentau impozitele, veniturile, anii de domnie sau diferite calcule legate de construcţii.

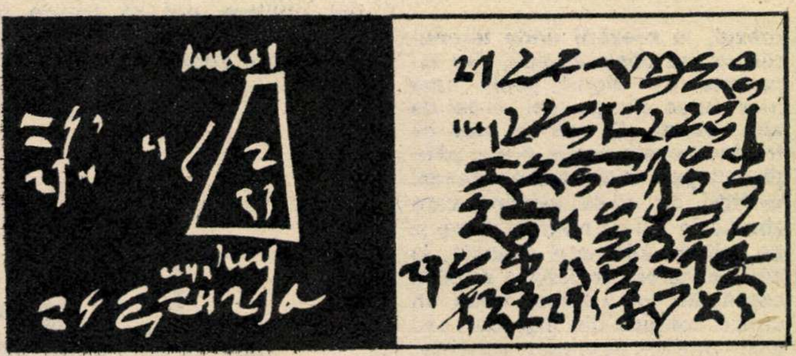

▲ O problemă egipteană: calcularea volumului unui trunchi de piramidă.

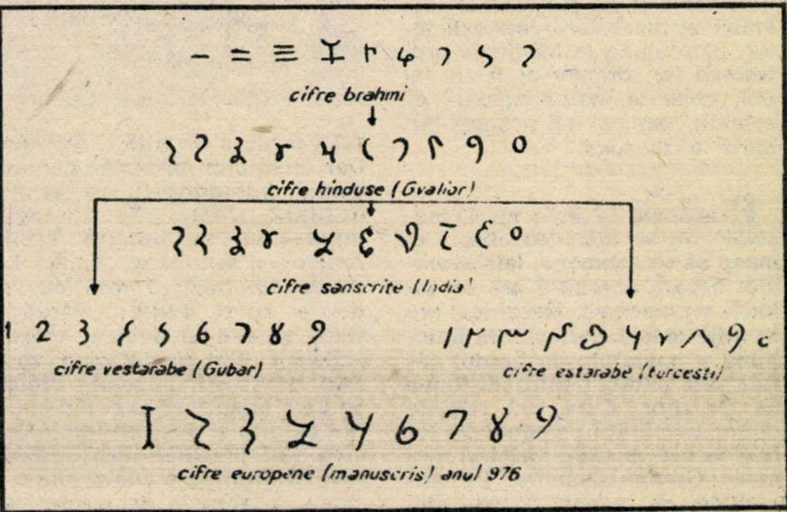

Sumerienii începeau numărătoarea de la unitate, oprindu-se nu la zece, ci la şaizeci, grupă numită „ge“. 60 de grupe “ge“ formau un „sar“ (3 600), 60 de grupe „sar“ (216 000) formau „marele sar“. Prin multiplicarea „marelui sar“ cu 60 se obţinea „marele sar intangibil“ (12 960 000). Acesta este un sistem sexagesimal. La acestea se adaugă alte numere uzuale purtînd denumiri speciale. Grupa de 10 unităţi înmulţită cu 60 forma numărul „ge-u“ (600), grupa „sar“ înmulţită cu 10 forma „sar-u“ (36 000) ş.a.m.d. Desigur, sistemul era greoi şi solicita mult atenţia şi răbdarea scribilor. Totuşi asiro-babilonienii au ridicat uriaşele lor ziggurate, care atingeau şi 91 m înălţime. De altfel, cu toţii învăţăm şi astăzi că un cerc are 360°, un grad 60 de minute, iar un minut 60 de secunde.

În Egiptul antic, odată cu hieroglifele au apărut şi primele numere scrise, în perioada regatului timpuriu (3 000—2 778 î.e.n.). Dezvoltarea economiei a făcut necesară crearea unui sistem de numeraţie în baza zece, care atingea valori de milioane. Primele nouă cifre se scriau prin simpla repetare a unui beţişor. Pentru 10 s-a creat o hieroglifă specială reprezentînd un val, o sută avea ca hieroglifă o funie, pentru o mie o frunză de lotus, pentru zece mii degetul arătător, pentru un milion, cifra cea mai mare, s-a imaginat un zeu îngenuncheat, cu mîinile ridicate în sus şi cu o mlădiţă pe frunte. Scrierea acestor numere era şi ea greoaie. Pentru a scrie 978, se nota de la dreapta la stînga opt beţişoare, şapte valuri şi nouă funii! Şi totuşi, ambiţia omenească a ridicat, sub faraonul Zoser, întemeietorul Regatului vechi (2 778—2 263 î.e.n.) prima piramidă în trepte la Saqqarah.

Chinezii erau şi ei în posesia unui sistem de numeraţie în baza zece, încă pe timpul legendarului împărat Fo-Hi (cca 2 800 î.e.n.). Din secolul al XII-lea î.e.n. s-a păstrat „Cartea sacră a calculului“, care conţine povestirile „savantului numerelor“, învăţatul Ciang-Kao.

Celebrii navigatori şi negustori ai antichităţii, pînă la apariţia elenilor, fenicienii, au îmbunătăţit scrierea numerelor, folosind literele alfabetului lor compus din 27 de litere. Ei formau nouă litere pentru numerele 1—9 şi cîte alte nouă litere pentru zeci şi pentru sute. Un anumit semn pus lîngă o literă îi mărea valoarea.

Din secolul al III-lea î.e.n., lumea greacă şi-a însuşit tehnica de notare feniciană, împrumutînd şi trei litere din alfabetul fenician (cel grecesc avea 24 de litere) cu care au notat numerele 6, 90 şi 900. Literele — cifre purtau o bară, iar virgula pusă în faţa unei astfel de cifre îi mărea valoarea de o mie de ori.

Tales din Milet (secolul VII-VI î.e.n.) pune bazele geometriei, iar Pitagora (585—500 î.e.n.) creează ştiinţa numerelor. Multe descoperiri matematice îi sînt atribuite lui Pitagora, printre care şi tabla înmulţirii. Aceasta a uşurat foarte mult calculele, rezultatul înmulţirii a două numere se află în punctul de intersecţie al coloanei şi rîndului care au fost la începutul lor cele două numere.

La rugămintea astronomului Aristarh din Samos, celebrul Arhimede (287—212 î.e.n.) creează un sistem de notaţie a numerelor mari, necesar primului la scrierea distanţelor cereşti. Baza o constituie „miriada“ (10 000), urma „o miriadă de miriade“ (100 000 000) numită de Arhimede „octadă“ sau „unitate de clasa a doua", ce continua cu „o octadă de octade", numită „unitate de clasa a treia" ş.a.m.d.

Ginditorii greci ai antichităţii au făcut noi progrese pe calea cercetării şi cunoaşterii numerelor, introducind noţiunea abstractă de număr, numerele iraţionale şi posibilitatea cunoaşterii cu ajutorul raţionamentului.

Romanii au imitat pe etrusci in scrierea numerelor. Ei foloseau şapte cifre cu ajutorul cărora redau orice număr: I = 1, V = 5, X = 10, L = 50, C = 100, D = 500, M = 1 000. Regula de scriere a numerelor, imprumutată tot de la etrusci, suna aşa: „orice semn pus la dreapta altuia, dacă are o valoare superioară sau egală cu el, se adună; scris la stinga unuia cu o valoare mai mare decit a lui se scade (de exemplu XXCI = 81). Sistemul de scriere al numerelor era complicat şi dădea dureri de cap unui elev din acel timp. Ca să scrie 797 el trebuia să descompună numărul astfel: 700 = 500 + 200; 90 = 100—10; 7 = 5 + 2.

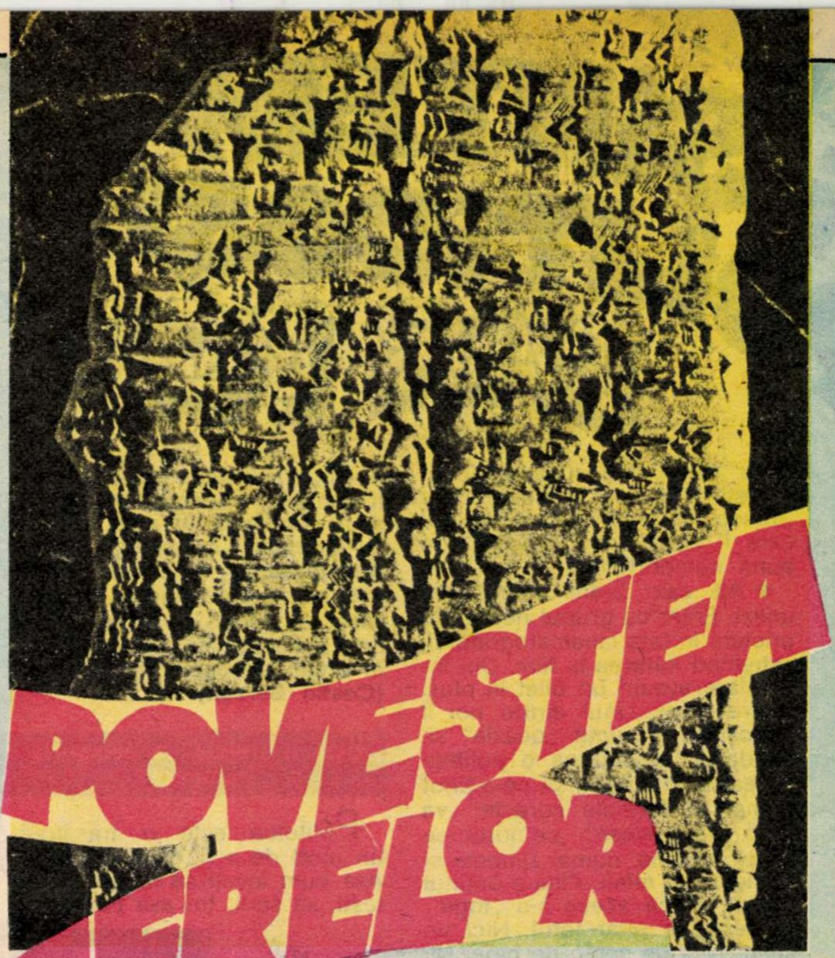

civilizaţie

POVESTEA NUMERELOR

Originea lui zero

Iniţial — cum am văzut, omul a socotit pe degete. În aceste condiţii era normal ca zero să lipsească dintre numerele de bază. Descoperirea lui zero, pasionantă şi controversată, ca atitea mari descoperiri, reprezintă o mare realizare. Cifra 0, care este reprezentarea grafică a numărului zero, este o descoperire mai tirzie.

TRANSLATOR 8000
Spanish
ABCDEFGHIJKLM
ESPAÑOL (E→
NOPQRSTUVWXYZ
Langenscheidt
Electronic
Translation
Machine
C·CE
R·CM
M−
M+
7
8
9
÷
4
5
6
×
1
2
3
−
0
•
%
+
=

Un minicalculator programat şi pentru traduceri in limbi străine. În cazul de faţă, pentru limba spaniolă.

În Babilon, de pildă, in locul lui 0 nu se punea nici un semn. O sută unu devenea 11, greu de deosebit de 11. Dar 10 000 sau 100 000? Şi totuşi erorile erau nesemnificative.

O primă atestare o găsim intr-un papirus astronomic grecesc din secolul al II-lea e.n., unde in rindul şase de sus apare un semn de forma 0—0, cu semnificaţia actualei cifre 0. Peste citeva sute de ani însă va apărea un semn special pentru a marca lipsa acestei cifre (*) intre alte două cifre. Dacă era vorba de un număr urmat de mai mulţi de zero el nu apărea!

Cifra 0 este, spre deosebire de suratele ei, o creaţie artificială, conştientă a omului, legată de descoperirea sistemului poziţional conform căruia o cifră, reprezentind grafic un număr, capătă valori diferite după locul pe care il ocupă. Fixarea acestui sistem aparţine invăţaţilor indieni din secolele VI-VII e.n.

Există posibilitatea ca cifra 0 să fi ajuns in India prin intermediul armatelor lui Alexandru Macedon şi acolo să fi fost inclusă in sistemul poziţional zecimal. Inscripţia murală din Gvalior (India) din anul 876 redă semnul zero printr-un punct. Termenul folosit pentru zero — „sunia" — provine din vechea limbă sanscrită şi inseamnă „gol". În numeraţia verbală era folosit încă din secolul al V-lea.

Arabii au tradus cuvintul „sunia" prin „al-sifr", care in limba lor inseamnă „nimic". Astăzi, termenul derivat in cifră este folosit nu numai pentru a-l desemna pe zero, ci pentru toate cifrele.

Matematica arabă se răspindeşte din secolul al IX-lea in Europa. Învăţatul francez Gerbert, care preda la şcoala din Reims şi care vizita Spania maură, introduce in anul 976 cifrele arabe in Europa.

Forma cifrelor, care depindea in parte şi de cel care le scria, a evoluat, luind forma definitivă folosită şi astăzi, abia in secolul al XV-lea, mai ales după inventarea tiparului.

Aparent fără valoare, 0 este cifra cea mai importantă. Alături de cifra 1 este folosit de calculatoarele electronice pentru a scrie orice număr. În scrierea poziţională cu cele două cifre 1 şi 0, primele numere din şirul natural (1, 2, 3, 4, 5...) se scriu in sistemul binar al calculatorului astfel: 1; 10 (= 2); 11 (= 3); 100 (= 4): 101 (= 5); 110 (= 6); 111 (= 7) etc. Utilizarea celor două cifre permite maşinilor de calcul să dezvolte viteze de peste zece milioane de operaţii pe secundă.

Strălucită invenţie a minţii omeneşti, de circulaţie universală, numerele au avut, au şi vor avea o covirşitoare importanţă pentru universul spiritual şi cultural al umanităţii.

Prof. TEODOR AXIOTI

MICRO-DOCUMENTAR

- La fel ca **unu** (în sanscrită „eca") cuvîntul **doi** provine din aceeaşi limbă şi se pronunta „dva". În afara numărului **doi**, nici un alt numeral nu are sinonime. Forma cea mai des intîlnită este perechea. Dar folosim şi gemeni, duet, cuplu, dublă.
- Denumirea cifrei **trei** derivă din cuvîntul „tri" din limba sanscrită veche, limbă folosită în India antică. Are semnificaţia de a intercala, a adăuga într-un şir care exista de mai înainte.
- În sanscrită, **patru** se numea „catur", ceea ce însemna o reprezentare în grupe de cîte două. Forma sa actuală s-a fixat după apariţia cărţilor tipărite.
- „Panca" înseamnă **cinci** în limba sanscrită şi semnifică **mînă** sau **întinde mîna.**
- Din aceeaşi limbă provine şi numele cifrei **şase.** De la „şaş", care ar fi o prescurtare a indicaţiei „să treci" la primul deget de la cealaltă mînă.
- În limba sanscrită numărului **şapte** i se spunea „sapta". Verbul „sap" înseamnă a lega. Deci a lega două degete de la o mînă de cele cinci de la cealaltă mînă.
- Din cuvîntul sanscrit „aşto" a derivat în limba latina „octo" şi apoi in limba română **opt.**
- **Nouă** se numeşte in limba sanscrită „nevan", care înseamnă număr nou, considerat ca atrăgînd atenţia asupra ultimului număr dintre unităţile simple de dinaintea lui **zece.**
- Deşi este unitate simplă, 10 se notează prin două cifre. Originea cuvîntului o găsim tot în sanscrită, unde se cheamă „dasa", de unde a derivat în latină „decem", înrudit cu „digiti" (= degete). Aceasta demonstrează încă o dată dacă mai era nevoie, că modelul celor zece degete stă la baza sistemului de numeraţie actual.

ANCHETA SEMAFOR

NOI SÎNTEM POLITICOȘI. DAR VOI?

Politețea este tot ce poate fi mai frumos în noi: și privirea spre izbîndă, și strîngerea mîinilor, și vorba bună, și zîmbetul la timp și bucuria unei zile noi. Dar sîntem întotdeauna politicoși? Politețea noastră se manifestă în orice împrejurare, cu același grad de intensitate?

● **Un caz:** L-am întîlnit de multe ori și, de fiecare dată, am avut numai cuvinte de laudă. Ținuta sa ireproșabilă, amabilitatea, vorbirea, felul cum se așeza pe scaun, respectul față de cei în vîrstă, nimic nu lăsa vreo „umbră" asupra comportării sale. Dar, să ridicăm „cortina". Să-l privim, să-l ascultăm cînd se crede la adăpost de ochi sau urechi străine. Este „la el acasă". Acum se simte în largul lui. Ca prin farmec, totul se transformă. Nici urmă de atenție față de cei din jur, de gesturi cumpătate, de modestie. Haine șifonate, aruncate peste tot, mereu o stare de nemulțumire, gata de ceartă, nu suportă nici o contrazicere. Parcă și timbrul vocii s-a schimbat, a devenit mai tăios. Doar cînd sună telefonul și este din nou în contact cu „lumea" îl recunoaștem pe cel care îl consideram „model" de bună comportare.

● **Alt caz:** L-am întîlnit deunezi. Eram cu grupul nostru de prieteni în fața cinematografului, așteptînd intrarea la film. Din întîmplare aveam un bilet în plus. Apare și el. Unul dintre noi îl cunoștea. A simțit „ocazia" și, deodată, l-a cuprins o politețe excesivă. Minute în șir ne-a ținut numai în formule corecte: „vă rog", „mulțumesc", „ce noroc pe mine", în fine, numai zîmbete și strîngeri de mînă. Pînă a obținut biletul. După aceea s-a „topit". La ieșire a uitat totul. Nici un salut. Nici un semn de bine. Nu mai era momentul să ne arate că știe și poate să fie politicos.

Așadar, ce este politețea?

● Politețea este un sentiment de respect față de sine și față de ceilalți semeni ai noștri **(Ilie Cosmin).** ● Este arta de a fi plăcut celor din jur sau buna-cuviință de zi cu zi **(Anamaria Hărăbor).** ● Este gestul cuvenit, cel mai plăcut în orice împrejurare ne-am afla **(Denis Ionescu).** ● A fi politicos înseamnă a te purta și a comunica în mod civilizat cu prietenii, cu colegii **(Mihai Apostolescu).** ● Sîntem politicoși atunci cînd știm să ne adresăm pe tonul și cu cuvintele cele mai potrivite. Și aceasta nu în anumite ocazii, ci tot timpul **(Costin Barzon).**

Există o „rețetă" a comportării frumoase?

Politețea este o trăsătură, un mod de a fi, care se învață. Așa cum înveți să mergi, să citești, să scrii, tot așa punctualitatea, sinceritatea, permanenta atenție acordată celor din jur sînt calități pe care ni le însușim începînd de la cea mai fragedă vîrstă. Mereu avem nevoie de noi și noi cunoștințe. Mereu simțim dorința de a ne perfecționa. La început, pînă te deprinzi să saluți, să mulțumești, să fii punctual este mai greu, ai grijă de fiecare dată să nu greșești. Dar, apoi, printr-un exercițiu permanent, reușești să respecți toate cerințele bunei-cuviințe, ale unui comportament civilizat.

Dar mai este ceva. Oricît am cunoaște regulile de comportare, oricît „antrenament" am face la această disciplină, dacă nu sîntem totdeauna la „înălțime" în orice împrejurare, atunci totul va fi pus sub semnul întrebării. Iată de ce, pe stradă și acasă, în tramvai și la cinematograf, în cercul de prieteni sau în clasa unde învățăm, să facem în așa fel încît fiecare gest, fiecare amănunt din purtarea noastră să dea naștere numai la această exclamație: „Ce om politicos!"

Aș propune să aducem în discuție și alte aspecte. Eu cred că nu săvîrșim nici o impolitețe atunci cînd ne exprimăm atitudinea critică față de felul cum se comportă unul sau altul dintre noi. Sigur, ea, critica, trebuie făcută imparțial și fără a aduce jigniri celui aflat în discuție. Multe defecte de care nu-ți poți da seama singur pot fi remediate dacă ne sînt dezvăluite pe un ton calm, cuviincios, de către ceilalți colegi **(Ruxandra Vintilă).**

— Mai ales că pentru unii dintre noi comportarea civilizată, bunele maniere sînt, uneori, ca o haină de sărbătoare, pe care o îmbrăcăm în ocazii festive **(Teodor Buliga).**

— Fără supărare, dar așa este. Uitați-vă la colegul nostru Adrian. Pare în acest moment cel mai timid băiat, serios, chiar sobru. Dar dacă ne aducem aminte că în ora de geografie de atîta timiditate... liber consimțită nu mai știa punctele cardinale, ba, mai mult, nu putea să se „orienteze" spre ușa clasei, ne dăm seama că în cazul lui comportarea frumoasă este o trăsătură de... ocazie **(Costin Barzon).**

— Ce să mai spunem de „umorul" lui Cornel care se manifestă mai ales în timpul orelor. Și, ceea ce este curios, în pauze devine altul. Această dedublare a comportării unuia sau altuia dintre noi este stînjenitoare, este dăunătoare și celui în cauză, și nouă, tuturor, **(Anamaria Hărăbor).**

— Din cele spuse de colegii mei rezultă încă o dată că politețea trebuie să ne caracterizeze oricînd și oriunde ne aflăm. Nimeni nu trebuie să ne constrîngă să fim politicoși. Buna cuviință și comportarea fac parte din educația noastră, sînt ca o oglindă în care ne vedem și ne văd în fiecare zi toți cei din jur **(Carmen Gîlie).**

AȘA NU!
AȘA DA!

Vorba dulce mult aduce... dar numai atunci cînd e însoțită de fapte. Politețea nu înseamnă numai cuvinte frumoase față de părinți, ci și o **atitudine** atentă, exprimată prin ajutorul dat în gospodărie !

Cine-foto „Semafor", la-ndemîna tuturor!

AȘA NU!
AȘA DA!

Toamna se numără bobocii... dar băieții politicoși se numără în fiecare zi, și de fapt, de multe ori pe zi!

Hai să facem o-ncercare, să vedem cine-i mai tare... dar numai pe terenul de sport !

AȘA NU!
AȘA DA!

Pagină realizată de CONSTANTIN RĂDUȚ împreună cu detașamentul clasei a VI-a B, Școala nr. 86, București

Dragi cititori, vă invităm să trimiteți și voi fotografii „Așa da!", și „Așa nu!" pentru rubrica noastră CINE-FOTO „SEMAFOR"

Vă recomandăm să învățați cu toții acest cîntec, dedicat rostirii și semnării Legămîntului pionierului

LEGĂMÎNT PIONIERESC

Versuri: ION ȚÎRLEA

Muzica: MIRCEA D. BĂDULESCU

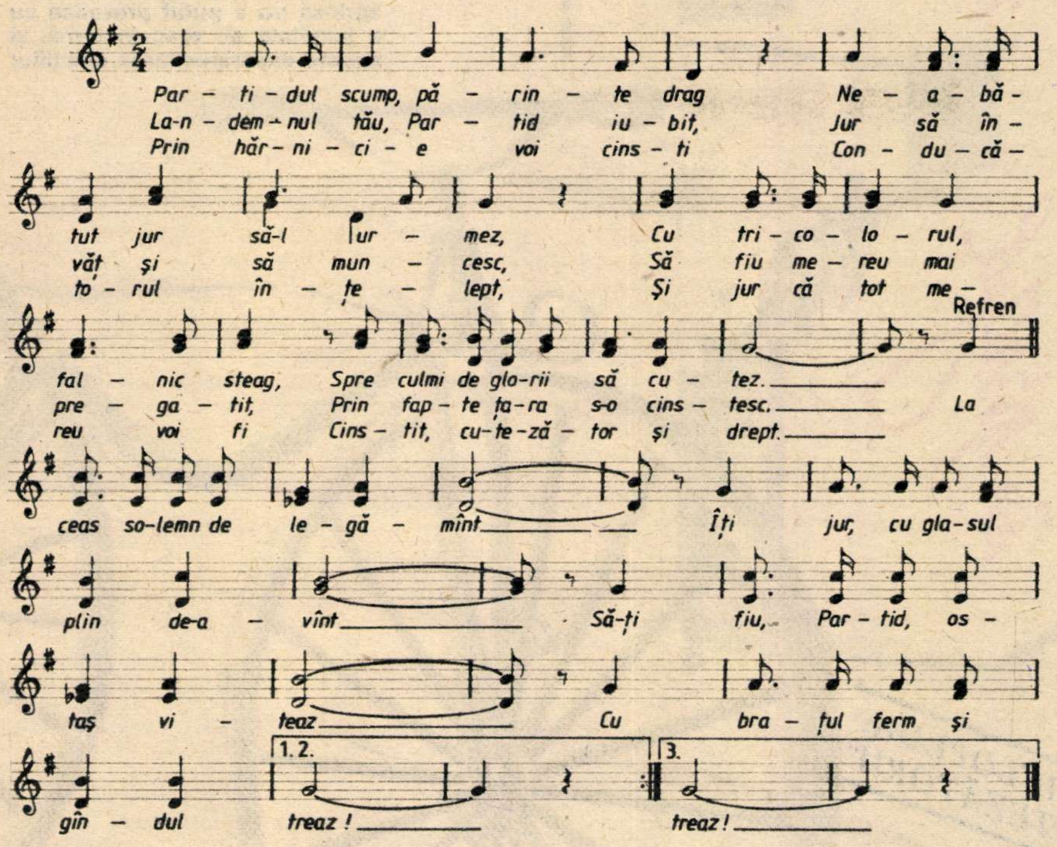

Par – ti – dul scump, pă – rin – te drag Ne – a – bă –
La-n – dem – nul tău, Par – tid iu – bit, Jur să în –
Prin hăr – ni – ci – e voi cins – ti Con – du – că –
tut jur să-l ur – mez, Cu tri – co – lo – rul,
văț și să mun – cesc, Să fiu me – reu mai
to – rul în – țe – lept, Și jur că tot me –
Refren
fal – nic steag, Spre culmi de glo-rii să cu – tez.
pre – ga – tit, Prin fap – te ța-ra s-o cins – tesc. La
reu voi fi Cins – tit, cu-te-ză – tor și drept.
ceas so-lemn de le – gă – mînt Îți jur, cu gla-sul
plin de-a – vînt Să-ți fiu, Par – tid, os –
taș vi – teaz Cu bra – țul ferm și
gîn – dul 1.2. treaz! 3. treaz!

Partidul scump, părinte drag
Neabătut jur să-l urmez,
Cu tricolorul, falnic steag,
Spre culmi de glorii să cutez.

◆

Refren:
La ceas solemn de legămînt
Îți jur, cu glasul plin de avînt
Să-ți fiu, Partid, ostaș viteaz
Cu brațul ferm și gîndul treaz!

◆

La-ndemnul tău, Partid iubit,
Jur să-nvăț și să muncesc,
Să fiu mereu mai pregătit,
Prin fapte țara s-o cinstesc!

(Refren)

◆

Prin hărnicie voi cinsti
Conducătorul înțelept,
Și jur că tot mereu voi fi
Cinstit, cutezător și drept.

(Refren)

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Biblioteca din Alexandria

• „Aș dori ca prin intermediul rubricii „Ați întrebat? Vă răspundem!" să aflu amănunte despre celebra bibliotecă din Alexandria", ne scrie GABRIELA RODINA, din BĂLAN, județul Sălaj.

Biblioteca din Alexandria, ce cuprindea cea mai mare colecție de manuscripte ale lumii antice, a fost fondată de Ptolemeu I, care a domnit în Egipt între anii 285—247 î.e.n. Ea a fost arsă prima dată de soldații romani ai lui Cezar și distrusă definitiv în anii 640, după unii cercetători de califul Omar, după alții din cauza unui incendiu întîmplător.

Din celebra bibliotecă nu a mai rămas nimic, fapt ce a constituit o mare pierdere pentru omenire. De curînd, la Biblioteca Națională din Viena a fost descoperit un papirus vechi de 2 200 de ani ce cuprinde 214 rînduri, o parte fiind redate în imaginea alăturată. Scrierea este în greaca veche, ce se vorbea la mijlocul secolului III î.e.n., și constituie un inventar parțial al bibliotecii din Alexandria, întocmit de scriitorul grec Callimac, unul din custozii acestui edificiu. Oamenii de știință, plecînd de la acest fapt, cercetează în prezent diverse biblioteci ale lumii în speranța că ar putea fi găsite și alte asemenea documente, cu ajutorul cărora să se poată face cît mai multă lumină asupra conținutului acestei antice biblioteci.

Cum crește firul de păr

• „Mă numesc TATIANA NIȚĂ ANGARTA, sint elevă la Școala nr. 1 din orașul MOINEȘTI, județul Bacău, și m-ar interesa sa aflu cum crește firul de păr".

Firele de păr sînt formații cornoase, cilindrice, a căror rădăcină, terminată cu un bulb, este așezată în foliculul pilos al pielii, în care se deschide și canalul excretor al glandei sebacee. De aceea foliculul se numește pilo-sebaceu. Acesta se deschide la suprafața pielii printr-o pîlnie, prin care iese firul de păr și pe unde se elimină sebumul, acea substanță grasă ce impregnează atît firul de păr cît și epiderma. Pentru a înțelege cum crește firul de păr va trebui să-i cunoaștem structura. Suprafața externă, văzută la microscop, se prezintă sub forma unor solzi (fig. 1), în timp ce structura internă este cea arătată în figura 2, unde se văd și pungile de aer din interiorul firului. Formațiile cornoase iau naștere în rădăcină, ele împingînd treptat firul în afara foliculului pilo-sebaceu. Astfel, firul crește. Dar el se mai poate lungi și atunci cînd este udat, însă la uscare revine la mărimea inițială. La omul sănătos și tînăr, cad pe zi cam 40—50 fire, respectiv cele ce au o vechime de 2—4 ani, în locul lor crescînd altele. Pentru păstrarea unui păr frumos acesta trebuie pieptănat și periat dimineața și seara, pentru a se aerisi și a-l curăța de impurități, iar periodic trebuie spălat cu apă și săpun.

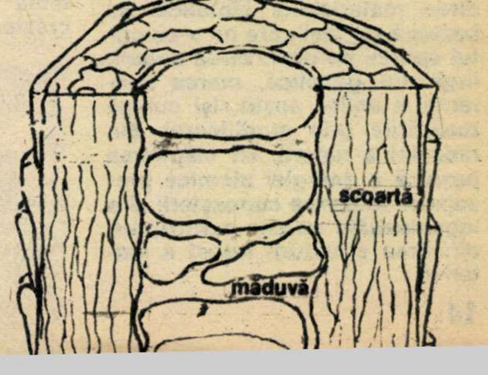

scoarță
măduvă

A INVENTA
în pragul mileniului III

ENCICLOPEDIE
„CUTEZĂTORII"

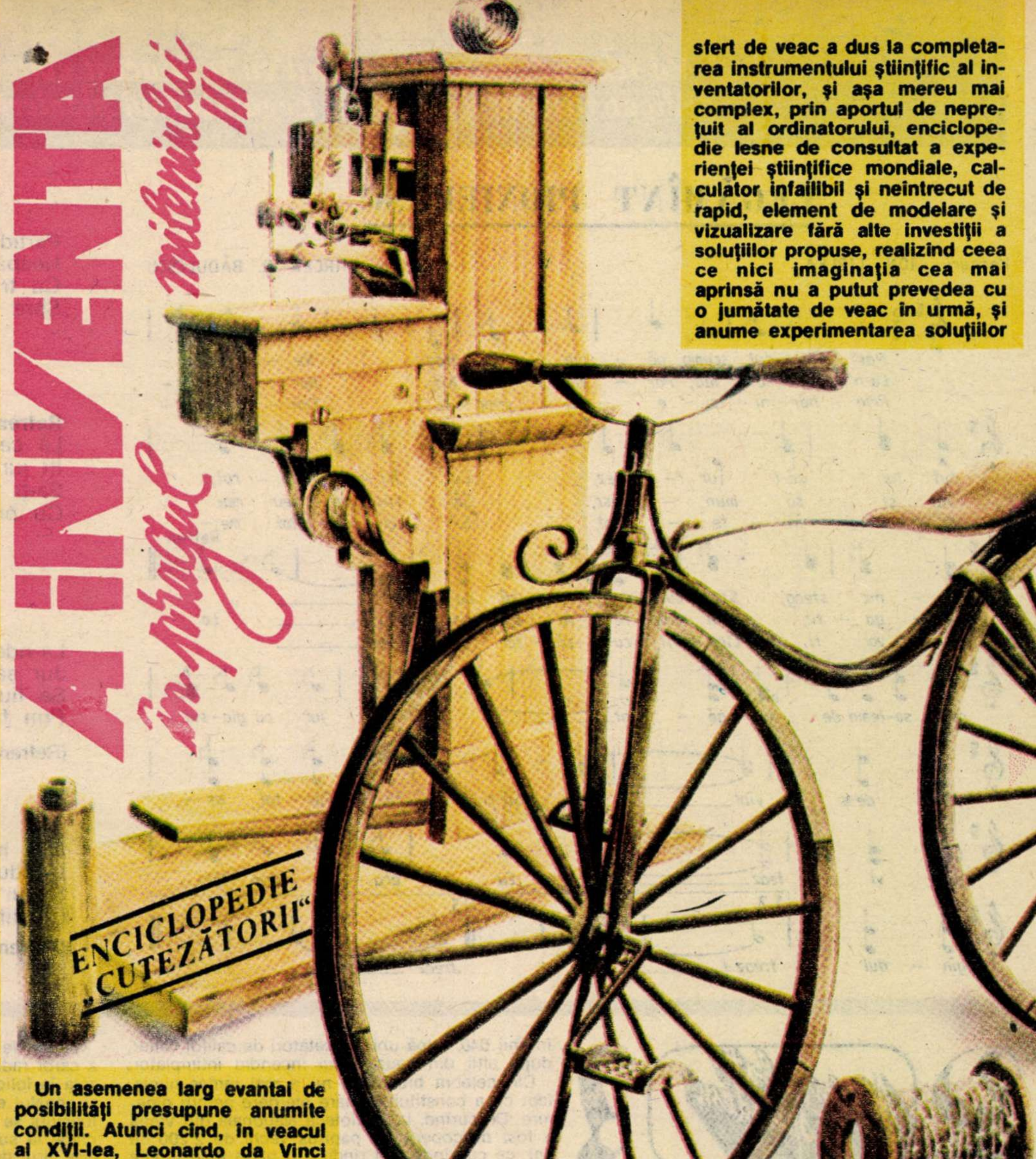

Descoperire — iată un cuvînt dintre cele mai folosite în ştiinţa ultimelor patru secole. Cel mai utilizat cuvînt în ştiinţa veacului este invenţie. Să punem acum în lumină ce desparte şi ce apropie aceste două noţiuni? Oricine ştie ce înseamnă o descoperire — fie că este vorba despre aflarea unui continent, ignorat pînă ieri, a unei noi specii sau a unei legi a naturii încă neştiute. Invenţia presupune cel mai preţios tip de creaţie — crearea unei idei. În spatele primului aparat de deschis conserve a stat o idee nouă, iar umilul obiect produs cu acest prilej nu a fost copiat după natură, ci născocit pe de-a-ntregul.

Fireşte, nu întotdeauna lucrurile stau aşa. Uneori observarea, imitarea, copierea naturii sînt decisive, şi numai pornind de aici s-au creat maşinile de zburat mai grele decît aerul, aparatul fotografic, radarul. În fiecare veţi găsi cîte ceva din factorii de început, dar, în final, mai seamănă oare avionul cu pasărea, mai seamănă altfel decît în principiu aparatul fotografic şi ochiul, radarul şi sistemul prin care se orientează liliacul?

Aceasta la nivelul invenţiilor care pornesc de la o idee furnizată de natură. Dar tot invenţie numim aplicaţiile noi ale invenţiilor de altădată. Zmeul reprezintă o invenţie multimilenară, dar folosirea calculatoarelor moderne a dus la crearea deltaplanului, de care se deosebeşte mai mult decît se aseamănă. Forţa aburului era cunoscută şi utilizată sporadic încă în antichitate; inventarea locomotivei cu aburi reprezintă o aplicare principial nouă a unei proprietăţi naturale a apei. Morile de apă se învîrtesc de mii de ani, însă numai o sută numărăm de la prima punere în funcţiune a unei hidrocentrale. Între ele singura legătură o mai formează axul rotitor sub forţa apei.

Există însă invenţii principial noi. Starea de imponderabilitate presupusă de zborul spaţial a pretins multe zeci de mii de invenţii mari sau mărunte, de la sistemul de-a bea apă în absenţa gravitaţiei la aparatura de gimnastică necesară în aceleaşi condiţii. Răspîndirea televiziunii a pretins apariţia unei ploi de invenţii orientate în aceeaşi direcţie şi completîndu-se una pe cealaltă pînă la performanţele televiziunii în culori de astăzi. Asemenea invenţii, ca şi cele care au dus la crearea şi răspîndirea materialelor sintetice, se bazează pe idei care nu s-au putut sprijini pe observarea naturii. Ingineria genetică, marea speranţă a anilor noştri, îşi culege realizările prin modificarea din rădăcini a naturii. Iar stăpînirea paşnică a energiei atomice presupune folosirea cunoaşterii şi a ingeniozităţii umane pentru modificarea structurii înseşi a materiei!

Un asemenea larg evantai de posibilităţi presupune anumite condiţii. Atunci cînd, în veacul al XVI-lea, Leonardo da Vinci stabilea principiul elicopterului sau al paraşutei, învăţatul îşi lăsa imaginaţia genială să divagheze. Nu tot astfel a procedat inventînd străzile subterane, strămoşi ai metroului şi pasajelor subterane ale viitorimii. Inventarea vaccinului de către Pasteur a fost rodul unei idei personale apărută sub presiunea imperioasă a necesităţii. Cu Edison, cu Henri Coandă şi alţi creatori de la începutul veacului nostru, era inventatorului însingurat, căutînd la libera fantezie soluţii la întrebări formulate de el însuşi s-a încheiat. Complexitatea tehnologiei moderne, în creşterea exponenţială, a dus la modificarea statutului de inventator. Mai întîi, acesta răspunde aproape total cerinţelor vieţii practice. Apoi, obligat să facă rapid şi nevoit pentru aceasta să stăpînească domenii dintre cele mai diverse ale ştiinţei, s-a asociat în grupuri de lucru ce formează astăzi o regulă în inventică; drept care puţine brevete de invenţie mai menţionează un singur nume. În sfîrşit, ultimul sfert de veac a dus la completarea instrumentului ştiinţific al inventatorilor, şi aşa mereu mai complex, prin aportul de nepreţuit al ordinatorului, enciclopedie lesne de consultat a experienţei ştiinţifice mondiale, calculator infailibil şi neîntrecut de rapid, element de modelare şi vizualizare fără alte investiţii a soluţiilor propuse, realizînd ceea ce nici imaginaţia cea mai aprinsă nu a putut prevedea cu o jumătate de veac în urmă, şi anume experimentarea soluţiilor şi compararea lor încă din faza de proiect.

Înseamnă oare că nu mai este loc de fantezia ştiinţifică individuală, de idei, de soluţii personale, de încercări? Dimpotrivă, acestea reprezintă şcoala marilor invenţii. Ele stau la baza inventicii, noua ştiinţă a dezvoltării creativităţii în direcţia noului ştiinţific şi tehnologic, a creării unei gîndiri novatoare, totodată aplicată la cerinţele concrete ale realităţii sau ale invenţiei în curs de elaborare colectivă. Ca şi cunoştinţele temeinice, ca şi continua lor primenire în pas cu vremea, talentul, deprinderea de a gîndi mereu altfel, de a imagina şi o altă soluţie sînt calităţi personale dintre cele mai specifice omului nou al societăţii moderne.

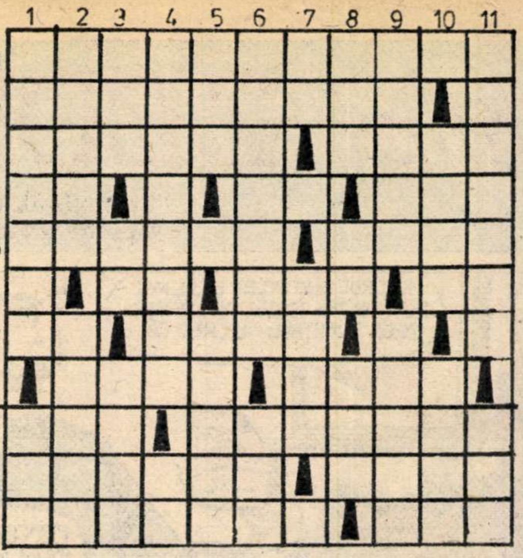

În laboratorul de chimie

ORIZONTAL: 1) Operație prin care se separă componenții unei substanțe cu ajutorul curentului electric. 2) Loc de desfășurare a experiențelor la ora de chimie. 3) Alcool industrial obținut prin fermentarea unor cereale sau fructe. Grup de minerale de siliciu și aluminiu cristalizate, care se desfac în foițe. 4) Din metan. Simbolul erbiului. Sufix cu semnificația „care taie". 5) A avea termenul depășit. Rasă de cai arabi. 6) Muiat în apă. Protejează contra ruginei. Fărime de pirită. 7) Tănase Cătălin. Cu gustul chininei. 8) Hulă în anagramă. Particulă din care sînt alcătuite toate substanțele solide, lichide sau gazoase. 9) Produs care ia naștere sub acțiunea scînteii electrice, prin combinarea a două volume de hidrogen cu un volum de oxigen. Atomi sau grupe de atomi care intră în compoziția moleculei acizilor și care se păstrează întregi în reacții (sing.). 10) Metal alb, dur, cu proprietăți radioactive. Recipiente. 11) Fier acoperit cu o substanță brun-roșcată ca urmare a oxidării. Pămînturi..., grup de oxizi metalici ai unor elemente care au proprietăți chimice foarte asemănătoare între ele și numere atomice cuprinse între 57 și 71 (sing.).

VERTICAL: Corp care nu se mai poate descompune pe cale chimică. Metal prețios. 2) Sucul lăptos aflat în scoarța unor arbori cum sînt Hevea braziliensis, Ficus elastica și alții, din care se extrage cauciucul natural. Metal de culoare roșiatică, maleabil, ductil și bun conducător de electricitate. 3) Lac în R.P. Chineză. Simbolul plutoniului. Matematician francez (1882—1953). 4) Aspect al unei substanțe aflată în stare de dispersie, care se prezintă ca o gelatină. Nichel. 5) Prefix de triplare. Mediu pentru multe viețuitoare. 6) Temperatura în scădere. A răsuna prelung. 7) Molecule de potasiu! Orașul de pe Mureș, renumit pentru uzinele de vagoane și strunguri și pentru industria exploatării și prelucrării lemnului. 8) Grup de arbuști deși în pădure. Bec! Margine. 9) A produce o inflamație ușoară. Parte a cuptoarelor în care se produce arderea combustibililor. 10) Obiect material care ocupă un loc bine definit în spațiu. Mărime atomică sau moleculară raportată la a 12-a parte din greutatea atomului de carbon. 11) Cazan în care se introduce lichidul ce trebuie distilat. Vreme, timp. DICȚIONAR: BARB, UHLA, EBI, HAAG, LER.

* * *

Dilemă

REZOLVABILĂ

Un bărbat înalt de 1,70 m și avînd lungimea tălpii piciorului de 0,41 m a făcut încojurul Pămîntului pe linia ecuatorului. Ajuns la sfîrșitul călătoriei, el și-a pus întrebarea: vîrful capului său a parcurs un drum egal cu cel făcut de vîrfurile picioarelor? Și, în caz că aceste distanțe nu ar fi egale, care dintre ele a parcurs drumul cel mai lung și care a fost diferența?

Claudiu Vodă

Rezolvare: Capul bărbatului a parcurs un drum mai lung cu 10,7 m.

Demonstrație: Picioarele au parcurs drumul $2\pi R$, în care R este raza globului pămîntesc. Vîrful capului a parcurs $2\pi(R + 1{,}7)$, în care 1,7 este înălțimea omului. Diferența dintre drumuri este $2\pi(R + 1{,}7) - 2\pi R = 2\pi \times 1{,}7$ 10,7 m. Deci, capul bărbatului a parcurs mai mult cu 10,7 m.

Lungimea tălpii și valoarea razei globului nu intră în calcul.

Logogrif

1	C	R	A	V	A	T	A
2	R	A	M	U	R	I	
3	A	M	B	I	I		
4	V	U	I	A			
5	A	R	I				
6	I	I					
7	A						

Completați cîmpurile libere ale triunghiului potrivit următoarelor definiții:

1. *la costumul pionierilor*
2. *la arbori*
3. *amîndoi*
4. *constructor român de aeroplan*
5. *pentru rodnicia pămîntului*
6. *pronume sau adjectiv posesiv*
7. *exclamație*

Vertical la fel

Caleidoscop

DRUMEȚIE

(Triverb: 6, 5, 9)

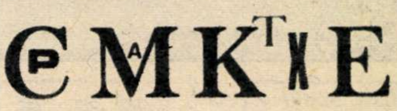

SIGURE

(monoverb: 8—13)

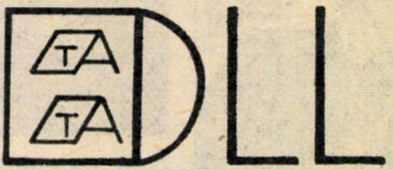

ȘAH

Pauly Wolfgang, **născut în Germania în 1876, profesor de matematică, este considerat între primii trei geniali creatori de probleme de șah (Loyd, Pauly, Shinkman), încă neegalați în domeniul șahului artistic.**

Diagrama:

Alb: **Ra7, Tc1, Ne7, Ng8, Ce1, pioni: b2, d6, f7, f5, g4, g7, h4.**

Negru: **Rh3, Nb1, pioni: a2, a3, c2, c3, d7**

Albul mută și dă mat în 4 mutări. Soluția problemei în numărul următor.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

Sport în sezonul alb: 1) Lapon. Marș. 2) Olimpiada. 3) Tușă. Anima. 4) Un. Torta. 5) Ren. Ani. Ap. 6) Icar. Anini. 7) Umăr. Elan. 8) Eșec. Clasă. 9) Tir. Aro. 10) Ghețuș. Inc.

CAREU CU DIAGONALĂ: 1) Rinoceri. 2) Babirușa. 3) Facoceri. 4) Dinozaur. 5) Cucuvele. 6) Pinguini. 7) Mistreți. 8) Antilopă.

TURISTICĂ: El a plecat în expediție.

ÎN PAUZĂ: Ieșire în repaus:

TICUȚĂ CEL UITUC

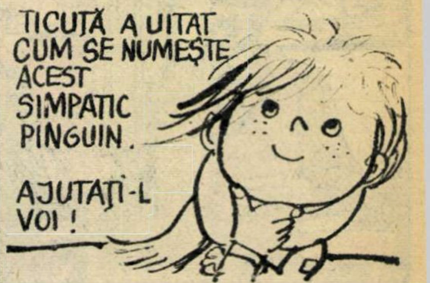
TICUȚĂ A UITAT CUM SE NUMEȘTE ACEST SIMPATIC PINGUIN.
AJUTAȚI-L VOI !

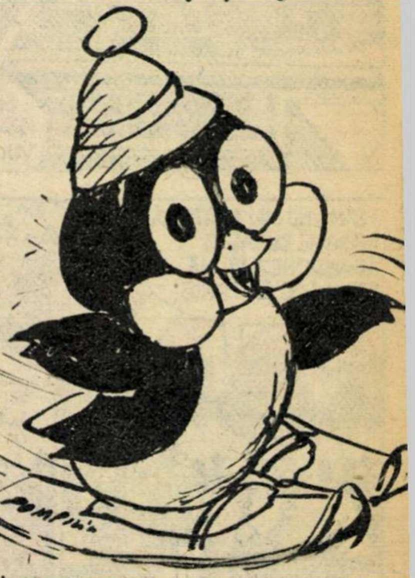

Foto M. NIEDL, T. CRISTEA

COPERTA NOASTRĂ

Pionieri din Alexandria în „Banca de onoare"; copii în vizită la constructorii de avioane.

CUTEZĂTORII 5 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **ION DONCA;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836; 16 pagini, 1,50 lei**

9

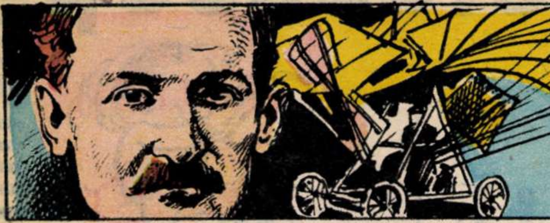

Primul ZBOR 6

Scenariu: ILIE TRAIAN
Desene: VALENTIN TĂNASE

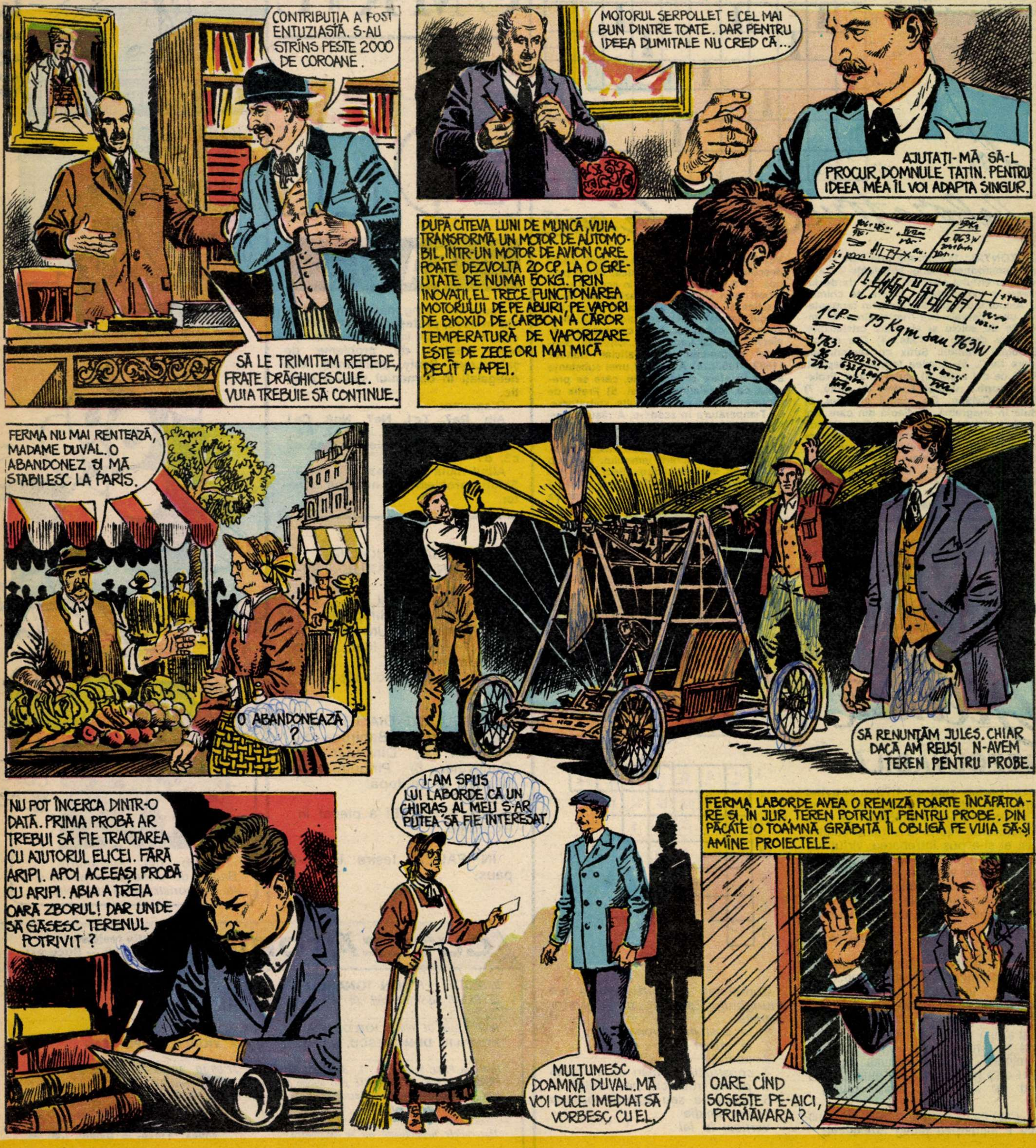

CONTRIBUȚIA A FOST ENTUZIASTĂ. S-AU STRÎNS PESTE 2000 DE COROANE.
SĂ LE TRIMITEM REPEDE, FRATE DRĂGHICESCULE. VUIA TREBUIE SĂ CONTINUE.
MOTORUL SERPOLLET E CEL MAI BUN DINTRE TOATE. DAR PENTRU IDEEA DUMITALE NU CRED CĂ...
AJUTAȚI-MĂ SĂ-L PROCUR, DOMNULE TATIN. PENTRU IDEEA MEA ÎL VOI ADAPTA SINGUR.
DUPĂ CÎTEVA LUNI DE MUNCĂ, VUIA TRANSFORMĂ UN MOTOR DE AUTOMOBIL, ÎNTR-UN MOTOR DE AVION CARE POATE DEZVOLTA 20 CP, LA O GREUTATE DE NUMAI 50 KG. PRIN INOVAȚII, EL TRECE FUNCȚIONAREA MOTORULUI DE PE ABURI, PE VAPORI DE BIOXID DE CARBON A CĂROR TEMPERATURĂ DE VAPORIZARE ESTE DE ZECE ORI MAI MICĂ DECÎT A APEI.
1 CP = 75 Kgm sau 763 W
FERMA NU MAI RENTEAZĂ, MADAME DUVAL. O ABANDONEZ ȘI MĂ STABILESC LA PARIS.
O ABANDONEAZĂ ?
SĂ RENUNȚĂM JULES. CHIAR DACĂ AM REUȘI N-AVEM TEREN PENTRU PROBE.
NU POT ÎNCERCA DINTR-O DATĂ. PRIMA PROBĂ AR TREBUI SĂ FIE TRACTAREA CU AJUTORUL ELICEI. FĂRĂ ARIPI. APOI ACEEAȘI PROBĂ CU ARIPI. ABIA A TREIA OARĂ ZBORUL! DAR UNDE SĂ GĂSESC TERENUL POTRIVIT ?
I-AM SPUS LUI LABORDE CĂ UN CHIRIAȘ AL MEU S-AR PUTEA SĂ FIE INTERESAT.
MULȚUMESC DOAMNĂ DUVAL. MĂ VOI DUCE IMEDIAT SĂ VORBESC CU EL.
FERMA LABORDE AVEA O REMIZĂ FOARTE ÎNCĂPĂTOARE ȘI, ÎN JUR, TEREN POTRIVIT PENTRU PROBE. DIN PĂCATE O TOAMNĂ GRĂBITĂ ÎL OBLIGĂ PE VUIA SĂ-ȘI AMÎNE PROIECTELE.
OARE CÎND SOSEȘTE PE-AICI, PRIMĂVARA ?

(Va urma)

Din sumar:

- Cui i se cuvine primul buchet?
- Un zîmbet prietenesc
- Noua cale ferată Deva-Brad
- Semafor
- Agenda concursurilor revistei „Cutezătorii"
- Caleidoscop

6

JOI, 11 FEBRUARIE 1988, ANUL XXII (NR. 1 061)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL,
TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU !

> **Trebuie să înţelegem bine că activitatea politico-educativă, de formare a omului nou, cu o înaltă conştiinţă revoluţionară, constituie un factor de importanţă deosebită în noul stadiu de dezvoltare a societăţii noastre.**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Puternic mobilizaţi de indicaţiile, orientările şi exigenţele formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în magistralul Raport prezentat la Conferinţa Naţională a partidului, în Mesajul de Anul Nou, ca şi în cuvîntarea de excepţională însemnătate rostită la Adunarea omagială solemnă, toţi oamenii muncii, întregul nostru popor acţionează, încă din primele zile ale anului, cu totală răspundere şi dăruire, în spirit revoluţionar, pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie la nivelul prevederilor de plan pe 1988, cel de-al treilea an al actualului cincinal.

Desfăşurată sub semnul unei profunde efervescenţe creatoare a tuturor colectivelor de oameni ai muncii, întreaga activitate productivă din luna ianuarie s-a concretizat în remarcabile realizări obţinute de toate judeţele ţării. Rezultatele superioare în producţie cu care s-a încheiat prima lună a anului constituie expresia luminoasă a omagiului pe care întregul nostru popor l-a adus conducătorului partidului şi statului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu prilejul aniversării zilei sale de naştere şi a peste 55 de ani de activitate revoluţionară, a profundelor sentimente de dragoste şi recunoştinţă faţă de cel mai iubit fiu al naţiunii noastre socialiste.

Momente de deosebită semnificaţie în viaţa social-politică şi economică a ţării au constituit, săptămina trecută, examinarea şi aprobarea, în cadrul Şedinţei Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., a Comunicatului cu privire la îndeplinirea Planului naţional unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1987, precum şi desfăşurarea lucrărilor Plenarei Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, în cadrul căreia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, a rostit o deosebit de importantă cuvîntare.

Cu aceste prilejuri s-a apreciat că, în anul 1987, s-au obţinut noi şi importante realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei. În această perioadă au continuat să se dezvolte forţele de producţie, s-a întărit potenţialul economic al României. Industria a înregistrat noi progrese pe calea modernizării, a dezvoltării sale intensive, a sporirii competitivităţii produselor româneşti pe piaţa internaţională. În agricultură, cu toate că în 1987 condiţiile climatice n-au fost din cele mai favorabile, s-a obţinut cea mai mare producţie de cereale din istoria României. Realizări însemnate s-au înregistrat şi în celelalte sectoare de activitate.

În spiritul hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a fost promovată cu consecvenţă, şi în anul 1987, politica partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor judeţelor şi localităţilor ţării, asigurîndu-se, în continuare, pe această bază, condiţii egale de muncă şi de viaţă tuturor cetăţenilor României socialiste, ridicarea generală a nivelului de trai şi a gradului de civilizaţie al întregului popor.

Realizările din anul 1987 pun, încă o dată, în evidenţă justeţea şi realismul politicii partidului şi statului nostru socialist, hotărîrea întregului popor de a înfăptui neabătut orientările şi indicaţiile secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind dezvoltarea economică şi socială a ţării în actualul cincinal, obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Analizîndu-se îndeplinirea planului pe luna ianuarie, precum şi măsurile pentru realizarea integrală a prevederilor de plan pe luna februarie şi pe trimestrul I 1988, s-a subliniat că în prima lună a anului s-au obţinut rezultate superioare în producţie faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut.

Pornind de la aceste realizări, dar şi de la neajunsurile dintr-o serie de domenii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut să se acţioneze, în continuare, cu răspundere sporită, pentru organizarea corespunzătoare a producţiei şi a muncii, să se ia măsuri ferme pentru realizarea ritmică, integrală a planului în industrie, să se acorde o atenţie deosebită înfăptuirii sarcinilor în domeniile energetic, minier, petrolier, asigurării cu prioritate a producţiei destinate exportului, ridicării întregii activităţi la un nivel superior de calitate şi eficienţă.

Îndemnurile mobilizatoare ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu rostite de la tribuna Plenarei Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, de a face din anul 1988 anul cu cele mai mari realizări din actualul cincinal, convingerea exprimată de secretarul general al partidului, în cadrul Şedinţei Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., că întregul nostru popor va acţiona exemplar pentru înfăptuirea obiectivelor stabilite pentru acest an, a hotărîrilor adoptate de Congresul al XIII-lea şi Conferinţa Naţională a partidului, au un puternic ecou în rîndul muncitorilor şi specialiştilor, al tuturor oamenilor muncii.

În această atmosferă de relevantă emulaţie a tuturor energiilor creatoare, urmînd înflăcăratele îndemnuri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, răspunzînd cu entuziasm la Hotărîrea-Chemare a Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, colectivele muncitoreşti din întreaga ţară, întregul nostru popor manifestă o susţinută preocupare pentru depăşirea planului de producţie pe acest trimestru şi pe întregul an, pentru ridicarea întregii activităţi economice la un nivel superior de calitate şi eficienţă.

Faptele deosebite de muncă ale colectivelor muncitoreşti din toate sectoarele activităţii economice a ţării, ce se adaugă cu strălucire măreţelor realizări obţinute de naţiunea noastră în anii socialismului, exprimă adeziunea fierbinte a întregului nostru popor la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, hotărîrea nestrămutată a tuturor fiilor ţării de a face totul pentru ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

NIMENI NU E PREA TÎNĂR PENTRU A EFECTUA O MUNCĂ UTILĂ SOCIETĂȚII

„Învățați și munciți! Trebuie să nu uităm nici un moment că făurim o societate a muncii libere, in care, în procesul diviziunii socialiste a muncii, fiecare trebuie să-și aducă contribuția la dezvoltarea materială și spirituală a patriei noastre. Numai prin muncă — înțelegînd prin aceasta complexitatea muncii materiale fizice și intelectuale ca un tot unitar, dialectic — vom asigura și formarea unui bun specialist și muncitor pentru toate domeniile de activitate, vom asigura adevărați conducători ai industriei, ai economiei, ai României socialiste și comuniste!“ În aceste vibrante cuvinte-îndemn, adresate milioanelor de copii și tineri ai țării de către secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, își află ilustrarea luminoasa concepție în spiritul căreia crește, se formează și se pregătește pentru viață tînăra generație a României contemporane.

Este o concepție care pornește de la adevărul că cele mai tinere vlăstare ale societății reprezintă generațiile chemate ca mîine să continue măreața operă constructivă în care sînt angajate acum forțele și energiile creatoare ale întregului popor. Iar aceasta impune ca acei care mîine urmează să-și asume înalta răspundere de a prelua și a duce mai departe ștafeta muncii și creației pentru țară să se formeze ca oameni destoinici, temeinic și multilateral pregătiți, gata să-și pună întreaga putere a minții și brațelor lor în slujba țelului suprem al edificării viitorului de aur, comunist, al României.

Beneficiind de lumina acestei generoase concepții, copiii patriei se formează ca oameni cu bogate cunoștințe tehnice, științifice, cu un larg orizont de cunoaștere, dat fiind că epoca pe care o străbate țara noastră, acum și în anii ce vin, reprezintă răstimpul unei viguroase afirmări a revoluției tehnico-științifice, a unor spectaculoase victorii și descoperiri ale geniului uman. Ei trebuie să crească, în același timp, ca îndrăzneți căutători ai noului, cu o gîndire vie, înaripata, cutezătoare. Copiii patriei trebuie să-și dobîndească, de asemenea, alesele însușiri dintotdeauna ale poporului român, însușiri cărora le-a dat o nouă strălucire lupta eroică, îndelungată a partidului nostru comunist — dragostea de adevăr și dreptate, cinstea, omenia, neînfricarea, dîrzenia, curajul, spiritul de întrajutorare, hărnicia.

Potrivit aceleiași concepții, în centrul activității de formare a tinerei generații a fost așezată, deopotrivă, pregătirea prin muncă și pentru muncă. Această înseamnă, cu alte cuvinte, desfășurarea unei activități utile pentru societate, pe măsura capacităților și puterilor vîrstei. În acest sens, dezvoltarea economică generală a societății românești contemporane, și în acest context, a bazei tehnico-materiale a învățămîntului, strînsa legătură a școlii cu cercetarea și producția au creat un larg cîmp pentru afirmarea deplină a potențialului creator al tinerei generații, a spiritului de inițiativă și receptivității sale la nou, a abnegației, dăruirii și entuziasmului său tineresc. De la preocuparea de zi cu zi pentru ca școala în care învață ori localitatea în care trăiesc să fie cît mai bine îngrijite și gospodărite, la activitatea cu caracter permanent pentru recuperarea materialelor reciclabile; de la ajutorul dat părinților în campaniile agricole la munca desfășurată în atelierele-școală ori pe loturile școlare de producție, copiii patriei participă, potrivit puterilor lor, la ampla activitate de construcție socialistă ce se desfășoară astăzi pe întreg cuprinsul patriei în ritmuri înalte, dinamice.

Marea însemnătate ce se acordă pregătirii prin muncă pentru muncă decurge, înainte de toate, din faptul că în această activitate se completează cunoștințele teoretice, dobîndite în orele de clasă, se verifică profunzimea asimilării lor prin confruntarea nemijlocită cu realitățile vieții, cu practica. Așadar, prin muncă se îmbogățesc și se consolidează cunoștințele acumulate pe băncile școlii, deschizîndu-se noi porți cunoașterii. În același timp, în procesul activității productive se însușesc deprinderi de muncă, de ordine și disciplină, se formează și se întărește spiritul gospodăresc, gîndirea economică a copiilor; în contact nemijlocit cu exigențele practicii ei cresc sub semnul respectului și al prețuirii față de efortul creator de bunuri și frumuseți materiale și spirituale, înțeleg că munca reprezintă unica sursă a împlinirii personalității, a afirmării lor într-o societate în care munca este suprema valoare socială.

Legămînt cu viitorul

Cu drag muncim pentru-nălțarea țării,
Ni-i cîntec minunat copilăria;
Muncind și învățînd, dăm glas urării:
Trăiască Ceaușescu, trăiască România!

Ni-i patria grădină roditoare,
Cu anotimpurile harnic înflorind
Și fiecare pionier, muncind, e-o floare,
Cutezător făcînd cu viitorul legămînt.

Anița Ionaș
clasa a VIII-a,
Roșia de Secaș, județul Alba

• O seră în care copiii sînt fermieri și... cercetători • „Medicii" plantelor caută soluții • Cele mai frumoase flori!

Cui i se cuvine primul buchet?

Aerul călduț, puțin umed le mîngîiase obrajii de cum deschiseseră portița serei. De fiecare dată, simțeau o mare bucurie — venind înfrigurați de afară — să inspire din atmosfera vegetației bogate pe care chiar ei au creat-o. Astăzi privirile tuturor rămăseseră atrase de „cîmpul" înflorit. Garoafe colorate în roz, în portocaliu, în violaceu sau în alb strălucitor alcătuiau un tablou pictat măiestrit. Doar cu o zi în urmă, bobocii își ținuseră încă ascunse cu strășnicie petalele. Copiii se uitau bucuroși unii la alții, își arătau reciproc cele mai reușite exemplare. Între ei, tovarășa profesoară **Rodica Nazare,** le împărtășea entuziasmul.

— Azi, la plecare, putem oferi primul buchet aceluia dintre voi care s-a dovedit pînă acum cel mai harnic. Vă las să hotărîți cui i se cuvine.

Copiii aplaudară ideea, apoi se grăbiră să-și îmbrace halatele și să-și ia în primire locul unde aveau de lucru.

Lavinia Boghianu, o fetiță brunetă, înălțuță, se aplecase cu grijă peste stratul cu flori. Zîmbi unui gînd. Își adusese aminte de ziua cînd prietena și colega ei, **Elena Bratoveanu,** venise pentru prima oară la seră. Îi găsise tocmai cînd pregăteau și cărau în seră amestecul de turbă, de pămînt vegetal, de compost. Elena, îmbrăcată cu hainele care-i plăceau mai mult, căuta să descopere florile, să vadă ardeii, roșiile. Așa își închipuise ea o seră. Lavinia, ghicindu-i parcă gîndurile, o luă deoparte, îi dădu un halat și niște cizme.

— Haide și tu să ne ajuți. Ai noroc să iei lucrurile chiar de la început.

Pe atunci Elena nu știa nici măcar să țină în mînă o sapa. I-au arătat ei, a îndrumat-o tovarășa profesoară. În curînd se număra printre cele mai harnice și mai pricepute nu numai la pregătirea terenului, dar și la plantat, la îngrijit. Pentru ea, activitatea din seră devenise o pasiune. Da, desigur, Elena ar trebui să primească buchetul.

„Cît de necăjiți fuseserăm atunci cînd sub lupa noastra descoperisem păianjenul acela mic, mic de tot, în stare să distrugă o cultură, își amintește **Silviu Răducanu.** La ardei se întinsese pe negîndite. Ne explicase tovarășa profesoară că în seră, datorită umezelii și temperaturii constante, este mediul cel mai propice pentru dezvoltarea dăunătorilor, dar nu ne puteam împăca cu gîndul acesta. „Bucătăria" ardeilor — frunzele — dispăreau văzînd cu ochii, „musculița albă" ne dădea și ea bătaie de cap, o larvă începuse să sape galerii în frunzele tomatelor, ale vinetelor. Luptam din greu cu tratamentele pe care le știam, dar dăunătorii culturilor noastre se mențineau în continuare „tari pe poziții".

— Mîine ne așteaptă la Întreprinderea de Sere chiar tovarășa directoare **Veronica Popovici,** ne anunțase, într-o zi, triumfătoare **Lorina Jalbă.** Știam că tatăl ei este acolo inginer agronom, că ea mergea adesea să vadă „ce mai era nou", că era pasionată de floricultură și legumicultură. Împreună cu tovarășa profesoară ne-am ales „pacienții" cei mai grav bolnavi, am rupt frunzulițe, am dus tulpini, mostre de pămînt, formulele folosite în alcătuirea soluțiilor de vindecare. Ne-am întors atunci cu o tolba de cărți de specialitate, cu idei și soluții moderne de lucru, cu „arme" eficace pentru înlăturarea greutăților. De atunci, legătura noastră cu specialiștii de la Întreprinderea de Sere a rămas permanentă.

...Cred că Lorina ar merita buchetul , meditează Silviu.

Pe masa așezată la capătul aleii centrale, într-o vază cu apa, fiecare a adus cîte o garoafă, care i-a plăcut mai mult, pentru a se alcătui buchetul. Încă tot nu știau cui să-l dea. Poate chiar **Viorícăi Bîzu,** deși este numai în clasa a VI-a. Poate celor două gemene, **Mihaela** și **Mădălina Avram,** care au tratat zeci și zeci de tulpini de tomate, badijonîndu-le cu o pastă specială pentru a le feri de boli. „Ați doborît recordul de răbdare și migală!", recunoscuseră atunci colegii. Dar **Bianca Michi** nu ajunsese ea de nerecunoscut? Alintată, rar dispusă să facă ordine în jurul său, acum ea este „ochiul ager" care vede și o... ață de prisos. S-a schimbat Bianca!

Destinși, veseli, copiii acceptă cu bucurie propunerea tovarășei profesoare. **Fiecare dintre ei merită buchetul!** Vor lua cu toții cîte o floare și lucrul acesta îi va mulțumi pe deplin. Ea va marca hărnicia, interesul și priceperea pe care le-au dovedit membrii cercului de floricultură-legumicultură de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Galați.** Celelalte flori — frumoasă carte de vizită — vor împînzi orașul vorbind, în modul cel mai grăitor, despre pionierii floricultori.

ELENA MĂNESCU

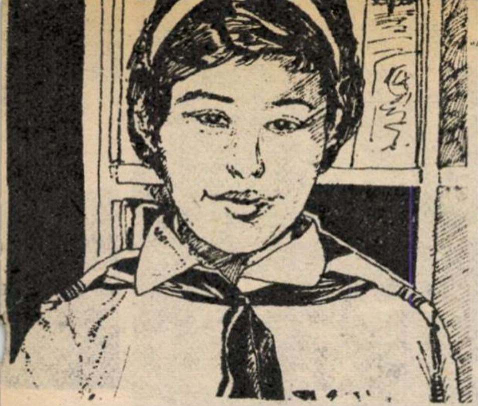

Un zîmbet PRIETENESC

pentru Ioana

Forfota specifică oricărei dimineți în Gara de Nord. Printre bagaje și oameni grăbiți, își croiește anevoie cărare un electrocar, pe platforma căruia se văd baloturi de ziare și reviste. Între ele și teancuri de reviste „Cutezătorii". Odată încărcate în vagoanele de poștă, ele iau drumul către cititori, la care ajung datorită factorilor poștali și... pionierilor difuzori.

Am pornit acum cîtva timp pe urmele revistei, pentru a întîlni pe unul dintre miile de pionieri difuzori. Așa am cunoscut-o pe **Ioana Camelia Voica,** comandantul detașamentului clasei a V-a, de la Școala nr. 16, Pitești. De aproape trei ani, ea se ocupă de efectuarea la timp a abonamentelor și de difuzarea revistei în rîndurile colegilor săi. „Eram prin clasa a II-a, cînd am văzut pentru prima dată revista. De atunci am rămas prietene nedespărțite".

Am aflat de la **Ioana** că nu este chiar așa ușor să fii difuzor al revistei „Cutezătorii" într-o clasă în care toți elevii o așteaptă cu nerăbdare. „Nici nu apuc bine să aduc revistele că și năvălesc cu întrebările: „Dorel este?", „Ce-o mai fi pierdut Ticuță?", „Dar, Istorie, cultură, civilizație?" „Dar Sport?" „Pe mine mă interesează concursul «Eroica», pentru că și eu scriu poezii."

La toate întrebările colegilor ei, **Ioana** are răspuns, fiindcă, în fiecare joi seara, la Casa pionierilor și șoimilor patriei, unde se află subredacția „Cutezătorii", revista este citită cu atenție, iar articolele sînt discutate cu mare interes. **Ioana,** unul dintre cei mai activi membri ai subredacției, se îngrijește împreună cu colegii ei de aici să adune știri despre activitățile pionierilor din Pitești și din județ, să le expedieze apoi la redacție.

CRISTIANA CRĂCIUN

NOTA REDACȚIEI: Dragi cititori, așteptăm să ne scrieți și despre colegii voștri care se ocupă de difuzarea abonamentelor, de difuzarea revistei și de organizarea dezbaterilor prilejuite de materialele apărute. Vă rugăm să anexați și fotografia acestui coleg, spre a fi publicată.

Ritm

• **Întreprinderea minieră din Moldova Nouă,** județul Caraș-Severin, a fost vizitată recent de către pionierii claselor a VIII-a de la Școala nr. 3 din localitate. În încheierea dialogului purtat cu minerii pe tema orientării școlare și profesionale, copiii oaspeți au ținut să le ofere gazdelor un frumos program artistic • **„Prietenii adevărului științific"** de la **C.P.Ș.P., Craiova,** și din localitățile **Segarcea, Dăbuleni, Poiana Mare** și **Dăneți** s-au întîlnit de curînd în cadrul unui schimb de experiență pentru a dezbate o temă mereu captivantă: originea și evoluția vieții pe pămînt • **Colegii lor** din școlile municipiului **Bacău** și-au ales și ei un subiect de discuție fascinant — marele Univers — urmat de-o interesantă proiecție de diapozitive • **Moment emoționant** pentru pionierii claselor a V-a de la Școala **Bucșoaia — Suceava:** în lumina drapelului tricolor al patriei au rostit și semnat solemnul Legămînt al pionierului • **În stagiunea permanentă** de la **C.P.Ș.P., Pitești,** micii artiști interpretează cu succes piesa „Ridichea uriașă". Interpreții aplaudatelor spectacole sînt în același timp și regizori, și scenografi și costumieri • **Ce fac membrii cercului de protecția mediului inconjurător „Emil Racoviță" de la C.P.Ș.P., Iași,** în acest anotimp al frigului? Ne lămurește Raluca Răzuși de la subredacția „Opinia pionierească", prin intermediul acestei fotografii. Căsuțele vor fi montate chiar în copacii din curtea Casei pionierilor și șoimilor patriei! • **Pricepute croitorese** și chiar creatoare de originale modele de îmbrăcăminte pentru fetițe sînt membrele cercului de creații-confecții de la **C.P.Ș.P., Galați.** Iată deci o adresă care poate interesa pe cititoarele noastre • **Chiar dacă „materia primă"** necesară sporturilor albe a cam lipsit în această iarnă — gerul și zăpada —, iubitorii hocheiului și-au putut desfășura însă tradiționalele întreceri pe gheață. Pentru că, iată, la **Suseni** și **Ciumani,** pionierii harghiteni și-au și disputat partidele pentru seriile valorice A și B din cadrul cupei „Prietenii crosei" • **În încheierea rubricii** noastre, vă recomandăm noi dramatizări pe disc „Electrecord": „Sfîrlează cu fofează" de V.I. Popa, „Prichindel" și „Mărunțica" de Radu Costăchescu și Mircea Ștefănescu, „Traista cu bucluc" de O. Mîndruț și Viorica Nicoară.

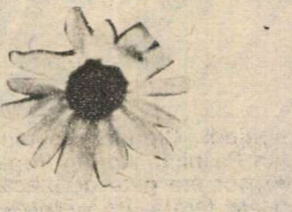

SPORT

O ATLETĂ DE LOCUL ÎNTÎI!

De patru ani, Iulia Pătrunsu, elevă în clasa a VIII-a A, la **Școala nr. 7** *din* **Vaslui,** *se află într-o permanentă și strînsă luptă cu... secundele! Cu secundele? Da, pentru că atunci cînd era școlăriță, în clasa a IV-a, și-a descoperit Iulia pasiunea pentru atletism și a fost remarcată ca o promițătoare alergătoare de performanță. Și iată că numai trei ani mai tîrziu, ambiția și tenacitatea în antrenamente, ale acestei fete ce pare că are „aripi la picior" (cum spun colegii ei de clasă și de școală), aveau să-i aducă un prim frumos succes pe plan național: medalia de bronz în Campionatul național al cluburilor sportive școlare. Căpătînd atunci experiența competițiilor de anvergură republicană, Iulia a început să ambiționeze spre și mai înalte performanțe. Abia încheiatul an 1987 i-a îmbogățit palmaresul anilor trecuți cu patru noi recorduri. Două medalii de argint cucerite în probele de 800 și 1 500 m plat la Campionatul național al cluburilor sportive școlare și încă un dublu succes în Campionatul național de juniori 2: medalia de aur și titlul de campioană la proba 4 x 400 m ștafetă (un nou record național) și bronzul în cea de 1 500 m plat.*

Ce participări figurează, în 1988, pe agenda competițională a Iuliei Pătrunsu, care între timp a devenit și componentă a lotului național de atletism?

– În primul rînd, ne spune ea, mă pregătesc pentru Crosul balcanic, care va avea loc la 6 martie, iar între 26 și 30 iulie voi participa la Campionatul mondial de juniori. La acestea se adaugă și concursurile naționale, bineînțeles. Lupta mea cu timpul se măsoară însă nu numai cu secundele pe care mă străduiesc să le cîștig în probele de alergări, ci și în orele de studiu și exercițiu la... matematică! Pentru că în egală măsură cu „sportul sporturilor" – atletismul – mă pasionează și „știința științelor" – matematica.

Îi dorim Iuliei ca alături de medaliile pe care speră să le cucerească în marile competiții care o așteaptă să strălucească și aurul trofeelor învățăturii. Ca și pînă acum, de altfel, pentru că Iulia este una dintre „campioanele" la învățătură ale clasei a VIII-a A de la Școala nr. 7, Vaslui.

ILEANA PIȚA

DIPL
DIPLOMA

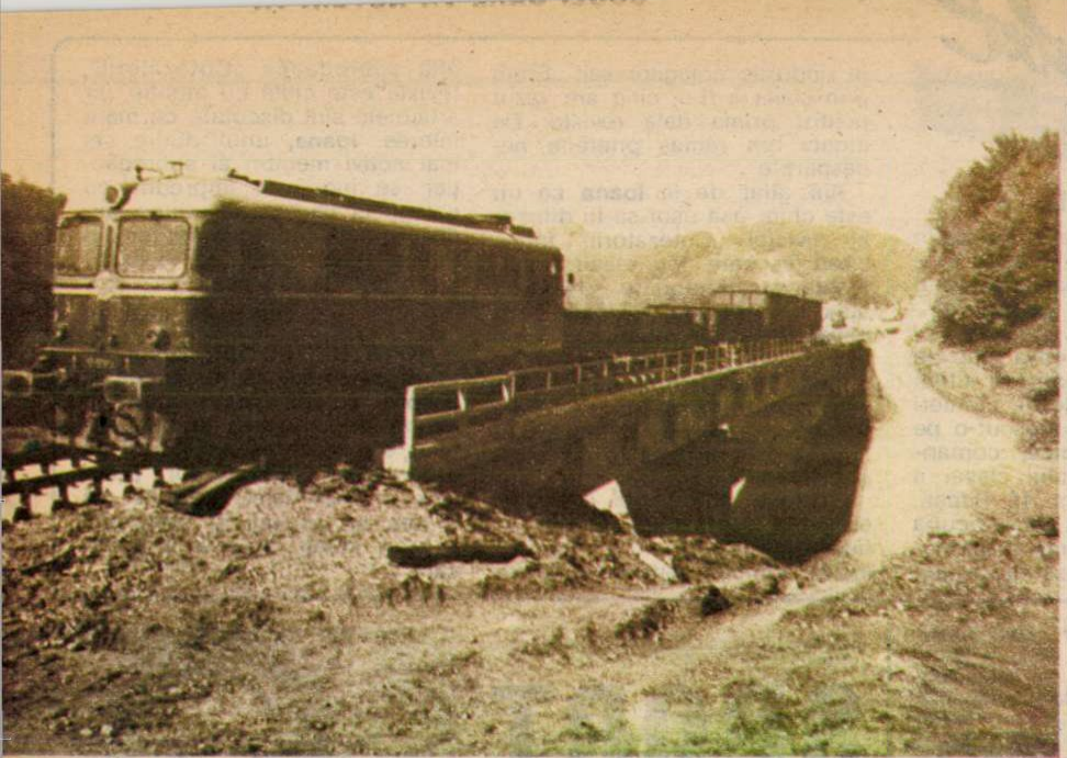

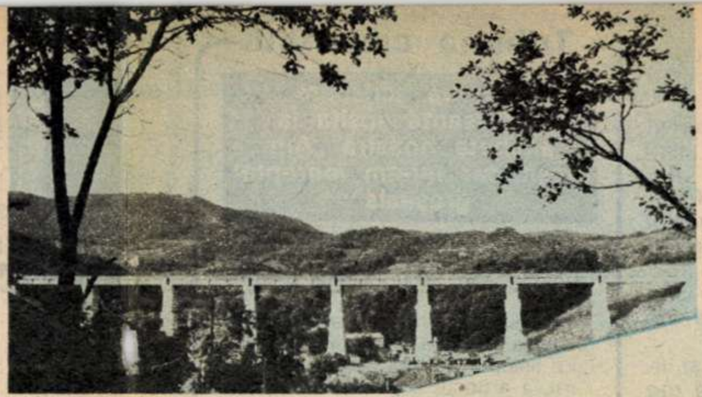

În timpul construcției noii linii, pionierii cineclubului au realizat și această secvență veselă pentru noul lor film.

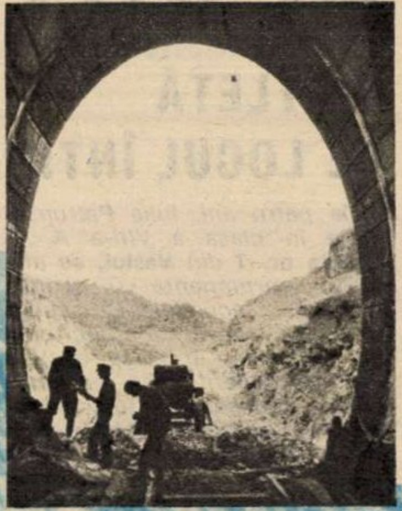

NOUA CALE FERATĂ

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

DEVA-BRAD

Prin 1939, cîțiva temerari pun la cale... o cale ferată care să înlesnească comunicațiile între Zarand și restul țării. S-a proiectat, așadar, și chiar s-a trecut la construirea unui drum de fier care să lege localitatea Brad de Deva. Munții Apuseni erau bucuroși de o asemenea dorință a oamenilor, dar cum să te apuci de-o lucrare ca aceasta cu numai cîteva unelte rudimentare, cu niște căruțe trase de cai și cu cîteva vagonete împinse cu mîna? Lucrarea a fost abandonată, caii s-au întors la pășuni, oamenii la alte și alte treburi. Prin 1942, lucrarea e reluată, dar sucombă, tot din pricina lipsei de mijloace tehnice. Și din nou munții și oamenii s-au resemnat.

În 1960, lucrările sînt relatate cu încredere și hotărîre și o voință de cu totul alte proporții, mijloacele tehnice existente oferind posibilitatea de a învinge dificultățile terenului. Atunci s-au construit doar capetele acestei linii, două segmente: unul de la Deva la Stoeneasa, iar celălalt de la Brad la Dealul Fetii, ambele segmente totalizînd aproape 23 km de cale ferată. Mai mult nu s-a reușit, pentru că natura s-a opus cu străşnicie.

Drumul acesta de fier părea deci un fel de roman pe care autorul îl tot reia și-l tot abandonează fără să mai poată ajunge odată și odată la capăt. A trebuit să vină epoca noastră, cu înaltele ei exigențe și realizări, pentru ca visul acestei căi ferate să fie îndeplinit. Așadar, acum vreo nouă ani, linia ferată Deva—Brad era din nou atacată de constructori, de astă dată dotați cu tot ceea ce este mai modern în domeniul construcțiilor feroviare. Trebuiau construiți 13,900 km de cale ferată. La șes, ar fi puțin. La munte, și mai ales în zona aceea pietroasă a Zarandului, cu amețitoare înălțimi, pante și prăpăstii, acești 13,900 km de cale ferată echivalează cu sute de kilometri ale unui drum de fier construit pe un teren plat.

Căutîndu-l pe subinginerul Petru Popșor, șeful acestui șantier, l-am întîlnit, în drum spre noua cale ferată, pe... Petru Popșor, fiul său, pionier în clasa a V-a, care tocmai se grăbea să ajungă la cineclubul său de la C.P.Ș.P. din Deva.

— Sîntem în faza de punere la punct a unui scenariu pentru un nou film care se va numi probabil: „Drum de aur", inspirat din epopeea căii ferate Deva—Brad, ne spune Petru.

Într-adevăr, la cineclub se lucra de zor. Echipa formată din pionierii Ciprian Roșoiu, Bogdan Pașnicu, Adrian Popa, Petru Popșor era gata de plecare spre calea ferată în vederea documentării pentru scenariul de care am pomenit. De altfel, cam toți pionierii din Deva sau din Brad și din localitățile aferente noului drum de fier pun la cale, în gîndul lor sau pe hîrtie, balade, povestiri, poeme, desene și picturi dedicate acestei importante realizări și constructorilor ei.

— Sînt hotarît să devin tot constructor de căi ferate, ca tata, deși îmi dă ghes și camera de luat vederi, îmi spune Petru Popșor.

Ca el gîndesc și visează mulți pionieri din Deva și din împrejurimile acestui nou drum de fier, care i-a impresionat în mod deosebit, mulți dintre ei fiind hotărîți încă de pe acum să devină constructori de căi ferate.

Ne aflăm în plină „campanie de șantier căi-ferate", mai, 1978. Acum începe atacul la tronsonul cel mai dificil — între localitatea Stoeneasa și Dealul Fetii — distanță de 13,900 km. Traseul e sinuos, peisajul grav, amenințător — compus din stînci și prăpăstii reci, 80% din curbe sînt aspre, refuză orice înaintare. Razele de curbe sînt foarte mici și trenul se înscrie cu mare dificultate, nu-i ca în cazul curbelor circulare. Curbele aspre abia accepta viteza de 40 km la oră. Linia trebuie să se strecoare printre povîrnișuri, munți, depresiuni și prăpăstii; ai senzația că întregul tren e dirijat de-o baghetă magică și nu de mecanicul de locomotivă care și el are emoții. De la Deva la Ormindea — stație nou constituită — linia urcă; abia respiri dacă privești cum se cațără pe munți trenul...

Ne-am permis să facem o mică descriere a unei călătorii care, azi, se repetă zilnic. Dar pînă aici...

Poate n-ați auzit. Și munții știu să fugă! La fel și dealurile. Lucrările drumului de fier înaintau, înaintau zi și noapte. Sîntem în aprilie 1982, km 23 + 500. Brusc, o umplutură de 27 m înălțime cedează și se repede asupra zidului dinspre șosea distrugîndu-l. Catastrofa părea să ia proporții. Închipuiți-vă un munte alergînd spre alți munți, lovindu-i furios cu stîncile și cu arborii lui.

— **P**regătiți-vă! hotărăște proiectantul Vasile Pușcașu. Trebuie să-i venim de hac.

Imediat Dumitru Soloniuc împreună cu maiștrii Al. Țundrea, Aurel Oancea și Ion Șandor, secondați de alți constructori, trec la îndeplinirea misiunii dramatice. Dezlănțuirea oarbă și nervoasă a materiei, sub înfățișarea unui munte alergînd, este oprită de mintea, brațul și uneltele omului. Umplutura hohotitoare a fost înlocuită cu un tablier lung de 50 m, recuperat de la alte lucrări de pe șantierul căii ferate. Efortul și voința oamenilor au pus capăt agresivității naturii. Calea ferată își continua șerpuirea. De la km 22 + 600 și pînă la km 23, între tunelul Vălișoara și Ormindea, s-au produs frecvente asemenea căderi de versanți, datorită inconsistenței terenului, fiind o rocă foarte capricioasă care în contact cu agenții atmosferici, la îngheț și dezgheț — repetate —, se sfărîma, se altera, dislocîndu-se în blocuri de peste 20 t, care cădeau spre oamenii din șantierul prin care înainta dramaticul drum de fier. S-au făcut consolidări cu ziduri de sprijin, cu piloni și ramforți încastrați în munți, iar la kilometrii 16, 17, 18, datorită faptului că muntele se constituia din stratificații diverse de argilă roșcată, nisip cimentat și stînca gelină, încleștarea dintre oameni și natură căpăta proporții incredibile. Frații Constantin și Gheorghe Curcă — macaragii —, excavatoristul Avram Lazăr, dulgherul Petru Culba, liniorul N. Aparaschivei sau frații betoniști Dumitru și Vasile Ursache s-au dovedit adevărați eroi. Drumul de fier înainta!

Astăzi, cînd spre Brad se circulă cu două perechi de trenuri personale, alte două perechi marfare și unul de șantier nu-ți vine să crezi prin ce efort și dăruire s-a constituit acest drum de fier, drum care — așa cum ne spunea inginerul constructor de căi ferate Liviu Corfar — duce spre trei... feluri de aur: verde, negru și aur-aur! Deci aur-pădure, aur-cărbune și aur-aur, toate în Țara Moților. Fiți însă atenți! Pentru aceasta, efortul eroic al oamenilor s-a concretizat prin „punerea în operă" a unor mulțimi, cum se spune, a circa 400 000 m³ de beton, 8 km de ziduri de susținere, 4 tunele, 31 de podețe, 8 viaducte, 3 ziduri în ax, un milion o sută de mii metri cubi de săpături pentru realizarea chinvetei liniei. Ce este deci o cale ferată? Aparent, înseamnă cele două șine pe traverse; dar foarte puțini știu că sub aceste două linii paralele și traversele lor se ascunde dramatica luptă cu munții, cu frigul, cu căldura, cu noroaiele, cu accesul la punctele de lucrare. S-a lucrat și la lumina soarelui, și la cea a lunii sau a reflectoarelor, dar mai ales s-a lucrat la lumina frunții și a inimii, a curajului și răspunderii, s-a lucrat la lumina dăruirii oamenilor, care în Epoca Nicolae Ceaușescu au făcut și fac minuni eroice, ctitorind țării un nou și înfloritor chip. Oameni, excavatoare cu cupe de pînă la 3 m³, autocamioane de 16 t, utilaje speciale pentru forat coloane în adîncime de peste 15 m au făcut posibil drumul de fier Deva—Brad, care în tot ansamblul său înseamnă știința, forță, răbdare, încredere, voință; înseamnă betoane, balast și piatră spartă sub linie, traverse de lemn și beton, șina tip 49 (adică un metru de șină = 49 kg oțel de șină). **Cifre grăitoare:** 28 000 m liniari de șină = un milion patru sute de mii de kg oțel de șină. Piatra spartă = 42 milioane kg etc. Noua linie de azi leagă Țara Moților de toate zonele țării, asigură economie de timp, lungimea ei între cele două orașe fiind numai de 36 km, lumea nemaifiind nevoită să meargă la Brad prin Arad și scurtîndu-se astfel o distanță de 280 km. La capătul acestor rînduri vă transmit invitația impiegaților de mișcare Angela și Gh. Suciu din stația Ormindea să faceți o călătorie cu noile trenuri pe faimoasa cale ferată Deva—Brad, care nu este altceva decît unul din marile monumente eroice, ele însele ctitorii ale glorioasei epoci de aur pe care o înfăptuim. Această cale de fier... e de aur!

ION CRÎNGULEANU

Liceul industrial nr. 10, București, *strada Expresului, 1;* **Liceul industrial nr. 25 cu specific „Metrou",** *bulevardul Lacul Tei, 63, București* **Liceul industrial nr. 12, București,** *strada Butuceni, 10;* **Liceul industrial Palas—Constanța,** *strada Donciu, 34;* **Liceul industrial nr. 3, Brașov,** *strada Hărman, 12;* **Liceul industrial nr. 2, Sibiu,** *strada I.S. Bach, 1-3;* **Liceul industrial nr. 2, Oradea,** *strada Republicii, 48;* **Liceul industrial nr. 2, Cluj-Napoca,** *strada Bistriței, 21;* **Liceul industrial nr. 3, Craiova,** *strada C. Brâncuși, 9;* **Liceul industrial nr. 6, Buzău,** *strada Horticulei, 50;* **Liceul industrial nr. 6, Galați,** *bulevardul G. Coșbuc, 221;* **Liceul industrial nr. 4, Iași,** *strada Socola, 8;* **Liceul industrial nr. 3, Arad,** *strada V. Roaita, 1;* **Liceul industrial nr. 4, Timișoara,** *strada Dunării, 9.*

Aceste licee industriale pregătesc specialiști în sectorul de construcții căi-ferate.

semafor Cutezătorii

EX-TEMPORALUL

Paulică Mîndroiu n-avea nici o șansă: taică-său lucra în săptămîna aceea în schimbul de dimineață. Cu alte cuvinte, după prînz, Paulică era sub ochii lui și acești ochi doreau să vadă priveliștea unui fiu harnic. Mîndroiu 1, adică tatăl, cu un coif de hîrtie pe cap, vopsea în curte, fluierînd bine dispus, noua bibliotecă pe care cu binecunoscuta lui pricepere o făcuse din vechiul mobilier de bucătărie înlocuit nu demult. Mîndroiu 2, mult mai puțin vesel, încerca să analizeze sintactic și literar poezia „Lacul" de Mihai Eminescu.

– Merge, merge? strigă tatăl, ciocănind exuberant în geam cu coada pensulei. Hai că-i bine, lucrăm tare, sîntem talentați!

– Îți convine! se necăji Mîndroiu 2. Dar o analiză sintactică și literară nu se compară cu vopsitul unor scînduri. Analiza e grea, ce știi tu!

Adevarul este că Mîndroiu 2 pusese la cale cu prietenii lui un interesant concurs de sănii trase de cîini. Pregătiseră săniile și hamurile. Numai cîinii le lipseau. În după-amiaza aceea, Mîndroiu 2 și prietenii săi urmau să bată la poarta celor care aveau cîini spre a-i cere cu împrumut. Cum să pleci însă de acasă dacă Mîndroiu 1 vrea să te vadă neapărat cu lecțiile terminate? Așadar, „Lacul codrilor, albastru, nuferi galbeni îl încarcă..." Predicatul nu i s-a părut prea greu de găsit, dar asupra celorlalte „părți de propoziție" plutea, pentru Mîndroiu 2, o ceață enigmatică. Și-n plus, era cu gîndul la cîinii de concurs.

Coiful de hîrtie apăru din nou la geam:

– Avansăm, avansăm? întrebă vesel Mîndroiu 1. Hai că-i bine, lucrăm tare, sîntem talentați!

Pe la ora 4 a sunat telefonul. Sculerul matrițer Ion Mîndroiu era chemat la fabrică de către director pentru o lucrare urgentă și deosebit de pretențioasă. S-a îmbrăcat în trei minute. Tot ce face face repede și bine.

– Ai grijă de lecții. Cînd mă întorc, te controlez.

Dar s-a întors seara tîrziu și l-a găsit pe Mîndroiu 2 dormind. De fapt, Mîndroiu 2 se prefăcea că doarme. N-avea motive să suporte o discuție. De la ora 4 în sus, umblase după cîini, pe urmă se plictisise, jucase fotbal și pînă la urmă terminase ziua la cinema, fiindcă așa este el, nu începe bine un lucru că sare la altul.

A doua zi, profesorul de română Mihăilescu a controlat temele la română, împingîndu-și mereu pe nas ochelarii alunecători.

– Multe lucrări sînt foarte bune, spuse el, dar una este de-a dreptul excepțională. Am s-o citesc chiar eu, spuse Mihăilescu, împingîndu-și cu gestul său reflex ochelarii la locul potrivit.

Clasa a ciulit urechile și și-a ascuțit privirile: al cui să fie caietul?

– Deci analiza sintactică și literară a poeziei „Lacul". Vă rog să fiți foarte atenți!

Au fost și n-au regretat. Au ascultat o analiză ireproșabilă. Nici măcar nu le trecuse prin cap că se pot spune atîtea lucruri minunate. Pînă și „partea sintactică" li s-a părut fermecătoare.

– Ce notă credeți că merită? a spus la urmă Mihăilescu, privindu-i șiret peste ramele ochelarilor ajunși din nou pe vîrful nasului.

– Zece, bineînțeles! Chiar și doi de zece! Dar a cui este lucrarea?!

– E semnată Mîndroiu...

Prin clasă a răbufnit scurt și vijelios uraganul suprizei. Toate privirile s-au fixat asupra lui Mîndroiu. Mîndroiu se ridicase năucit; caietul **lui** era însă **pe bancă,** deschis la pagina cu tema **neefectuată.**

– Am zis Mîndroiu, dar nu Paul, ci Ion. Mîndroiu Ion. **Tatăl** lui Paulică al nostru.

Mîndroiu 2 își muta întruna greutatea de pe un picior pe altul și se aplecase, se strînsese în el ca și cum i s-ar fi părut că e stînjenitor de mare.

– Am mai dat această temă cu mulți ani în urmă, la un extemporal. Eram încă un profesor foarte tînăr. Printre elevii mei s-a numărat și tatăl lui Mîndroiu. Nu numai că a luat nota maximă, dar și eu am primit felicitări pentru acest elev excepțional.

Mihăilescu își împinse ochelarii la locul lor:

– Întîmplarea a făcut ca aseară, căutînd niște hîrtii vechi, să regăsesc acest caiet care conține exact rezolvarea temei noastre de azi. Mi-a făcut mare plăcere. Cred că și vouă. Mîndroiule, transmite, te rog, tatălui dumitale salutări și toată stima mea.

A fost prima oară cînd i se adresase lui Mîndroiu 2 cu „dumneata".

În după-amiaza aceleiași zile, Mîndroiu 2 și-a terminat destul de devreme lecțiile pentru a avea timp să continue vopsitul bibliotecii. Taică-său rămăsese în continuare la uzină pentru acea lucrare în elaborarea căreia nu putea fi înlocuit de nimeni. Cu coiful de hîrtie pe cap, Mîndroiu 2 plimba pensula cu lac pe scîndura netedă exclamînd bine dispus „Hai că-i bine, lucrăm tare, sîntem talentați"!

OVIDIU ZOTTA

SINVOLAI
Pompiliu

Tribuna cititorului

O nouă scrisoare interesantă sosită la ancheta noastră „Am greșit, dar mi-am îndreptat greșeala"

Aveam cu toții vaporașe lucrate de noi. Le încercam în bazin. Era multă veselie. Am început o întrecere.

Fără să-l văd, Marius a călcat din greșeală pe una din „navele" mele care aștepta pe mal. Speriat că o stricase, a aruncat-o pe ascuns într-un tufiș.

Negăsind-o la locul ei, m-am înfuriat și i-am luat lui Andrei, un băiat mai mic decît mine, nava care întîmplător semăna cu a mea.

Peste un sfert de ceas am găsit corabia aruncată în tufiș. Marius s-a rușinat marturisind totul. Mie însă mi-a fost și mai rușine de felul în care mă purtasem cu Andrei. Atunci i-am cerut scuze lui Andrei și i-am dăruit toate vaporașele mele.

Liviu DUMA
Str. Aleea Circului, bloc 4, București

Cu această relatare a unei întîmplări adevărate se pare că Liviu „merge" direct la unul dintre premiile prevăzute la această anchetă! Care dintre voi vrea să-l insoțească?

...și un pasaj dintr-o corespondență mai puțin atrăgătoare:

„Într-o zi mam jucat și am uitat sămi fac temele. A doua zi tov. profesori mau ascultat. I-ar eu nu am știut și mi-au dat note proaste. Într-o zi mam enervat și miam pus ambiția de a învăța și în carnetul de note pe lîngă notele de 4 apăreau note de 9 și 10" (semnează un elev din Cisnădie — Sibiu al cărui nume, din pricini lesne de înțeles, nu-l reproducem).

Citind această scrisoare, Dorel a spus că are motive să creadă că autorul ei este pur și simplu un lăudăros! Voi ce credeți? Rubrica „Tribuna cititorului" așteaptă părerile voastre!

Cititorii propun...

Ce-ar fi ca revista să înființeze o nouă rubrică intitulată **„Zece cititori — un singur reporter"?** *Iată cum: anunțați din timp un subiect de reportaj (de exemplu, despre o mare construcție), cititorii fiind invitați să trimită la redacție întrebări în legătură cu acest subiect. Eu am scris „zece", dar numărul va fi, desigur, altul de fiecare dată. Principalul este că reporterul ar urma să scrie reportajul ținînd seama de întrebările acestor cititori. Ce părere aveți?*

Aurelian MUNCILEANU
cl. a VIII-a, Școala nr. 28,
Brăila

...redacția răspunde:

Propunerea este excelentă! Ea dovedește că Aurelian citește cu multă atenție revista și nu numai cu atenție, ci și cu interesul de a contribui la reușita ei. El este, se vede imediat, un elev cu bogate lecturi, inteligent și cu spirit analitic. Sînt toate șansele ca propunerea lui să ducă la apariția acestei noi rubrici.

Agenda concursurilor revistei „Cutezătorii“

O apariție nouă printre premiile oferite la concursurile revistei: tricoul special „Cutezătorii“!

Şi în acest an, concursurile organizate de revista „Cutezătorii“ vă dau posibilitatea afirmării talentului și preocupărilor voastre în cele mai diverse domenii. Săptămînă de săptămînă, paginile revistei deschid tuturor cititorilor ferestrele valorificării talentului și aptitudinilor, stimulează perspicacitatea, îmbogățirea cunoștințelor, ingeniozitatea și imaginația fiecăruia dintre voi. Reamintim tuturor că și în acest an este așteptată participarea voastră la următoarele concursuri:

• **EROICA '88.** Ca și în ceilalți ani, paginile revistei oferă spații largi poeziei, creațiilor literare care prin armonia și ritmul versului pun în lumină viața nouă, realizările poporului nostru în anii socialismului, minunatele condiții de muncă și învățătură create tinerei generații.

• **FOTOREPORTER „Cutezătorii“.** Un concurs destinat tuturor celor care iubesc arta fotografiei și care prin intermediul imaginii surprind momente deosebite din viața pionierească.

• **PALETA DE AUR.** La acest concurs sînt așteptate cele mai reușite lucrări de artă plastică, apreciate în mod deosebit de colegii și de tovarășii profesori din școli sau din casele pionierilor și șoimilor patriei.

• **ARENA MATEMATICIENILOR.** Sîntem siguri că toți cei pasionați de matematică vor găsi și în acest an noi șanse de afirmare a spiritului lor de perspicacitate.

• **CĂLUȚUL DE FILDEȘ.** Un concurs al pasionaților de șah. Ediția din acest an a concursului se întrevede a fi deosebit de interesantă,pe măsura progreselor făcute de cei care învață sau își perfecționează cunoștințele în domeniul șahului.

• **TICUȚĂ CEL UITUC.** Ca de fiecare dată, îndrăgitul personaj vă așteaptă pentru a vă pune la încercare spiritul de observație și operativitatea în găsirea soluțiilor.

O paletă largă de preocupări, care vă îndeamnă la valorificarea cunoștințelor și pasiunilor voastre vă oferă și concursurile:

• SEMAFOR
• ENIGMELE LUI DOREL
• ATELIER PRACTIC
• CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ

NU UITAȚI! Fiecare dintre voi poate fi participant și cîștigător al unuia dintre concursurile organizate de revista „Cutezătorii“. Așteptăm corespondențele și lucrările voastre individuale sau colective pe adresa redacției, specificînd, de fiecare dată, și titlul fiecărui concurs.

Cele mai bune lucrări vor fi premiate.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

ŞARPELE BOA

• „Eu sint unul din miile de abonați la această revistă. O citesc cu multă plăcere. Aș dori să știu cîteva amănunte din viața unui boa constrictor“, ne scrie pionierul DAN NICULESCU, clasa a III-a, Liceul „Mihai Eminescu“ din IAȘI.

Șarpele boa este un constrictor, deoarece face parte din categoria șerpilor ce prind prada cu fălcile, se încolăcesc în jurul ei și o strîng pînă o înăbușesc. El își duce viața solitară în Antile, precum și în America Centrală și Meridională. Cel mai frumos este boa-curcubeu, care are inele albăstrui pe un fond roșu purpuriu. Un boa magnific este cel numit „papagal“. Are o culoare verde-gălbuie, este lung cam de doi metri, trăiește în America de Sud și se hrănește în special cu papagali, de unde îi vine și numele. Atacă și maimuțe, la care însă are un „succes“ mai mic. Boa emite doar cîte un șuierat și este o viețuitoare complet surdă, însă percepe orice vibrație fiind în contact cu solul. În schimb, natura l-a dotat cu un organ senzorial original, așezat în gropițele buzelor superioare și inferioare, foarte sensibil•la radiațiile termice și care îl ajută să identifice prezența animalelor cu sînge cald, chiar dacă se află în fundul vizuinei.

Șarpele boa se înmulțește prin ouă, care sînt clocite în interiorul corpului și după 140 de zile apar puii, cam 50, fiecare măsurînd 44—50 de centimetri. În tot timpul clocitului, animalul nu se hrănește. În rest, hrana și-o procură de 2—3 ori pe lună, iar apa de care are nevoie și-o procură din roua aflată pe frunze dimineața.

PE SCURT

• **Lorena Lungu, Reșița:** Actul de naștere al sugativei este anul 1863, dintr-o... întîmplare petrecută într-o mică fabrică de hîrtie din Anglia, unde un muncitor a uitat să adauge clei în cazanul cu hîrtie crudă din care trebuia să se fabrice hîrtie albă de scris. Produsul rezultat avea mari proprietăți de absorbție a lichidelor și, drept urmare, s-a numit sugativă • **Felix Ginghină, Școala Cureștii-Noi,** Bălășești, județul Galați: Turnul Eiffel a fost inaugurat la 15 mai 1889, după proiectele inginerului Gustav Eiffel. Inițial a avut înălțimea de 300,65 m, dar începînd cu anul 1957, cînd s-au montat instalații de televiziune, turnul a ajuns la 320,75 m. Greutatea totală a turnului Eiffel este de 8 554,81 t.

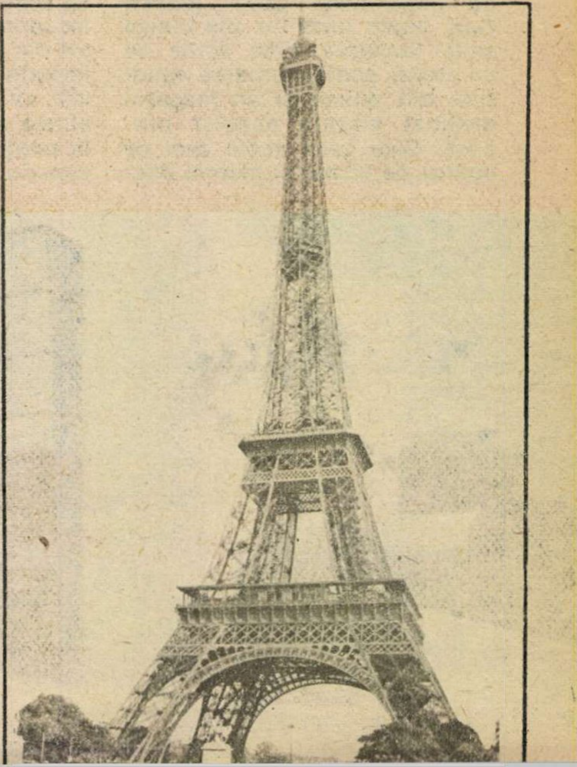

Enciclopedie „Cutezătorii"

CE NU SE VEDE ÎN oglindă

Prima oglindă a oferit-o natura: suprafața nemișcată a unei ape, în care omul primitiv s-a putut privi pe el însuși.

Oglinda are o istorie care se întinde de-a lungul a cinci milenii. Este posibil ca ea să fi apărut în Egiptul faraonic, întrucît acolo a fost descoperită de arheologi. Pe atunci oglinzile erau confecționate din bronz, avînd forma unui disc, una din fețe fiind bine lustruită. Oglinzile antichității erau confecționate însă și din argint, aur, cositor, obsidian fin șlefuit, ca și din pastă de sticlă.

Prima oglindă a lumii, cea în care se răsfață natura, a fost și a rămas apa calmă a lacurilor.

În epoca fierului, oglinda se răspîndește din Orient în Europa și Asia, ajungînd din obiect de lux o adevărată operă de arta. Etruscii, care au excelat în gravarea metalului, au lăsat mii de oglinzi măiestrit decorate. Fața care nu era lustruită pentru a reflecta imaginea era împodobită cu reliefuri sau, prin incizie, cu scene mitologice sau istorice. Oglinzile erau păstrate împreună cu alte obiecte de podoabă, în frumoase casete de bronz.

Romanii au preluat moștenirea etruscă și în domeniul producerii oglinzilor. În a sa „Istorie naturală", Pliniu cel Bătrîn (24—79 e.n.) reda tehnica prin care se confecționau oglinzile din sticlă.

O descoperire arheologică unică a fost făcută în țara noastră lîngă satul Celei, județul Gorj, acolo unde se afla orașul antic Sucidava. Este vorba de un atelier pentru turnarea oglinzilor din plumb și un magazin destinat vînzării acestor produse. S-au găsit acolo zeci de oglinzi de forme și mărimi diferite, de o estetică deosebită, minunat împodobite cu motive geometrice și florale stilizate. Acest atelier, în care s-au păstrat în bună parte intacte, alături de oglinzi, tipare, creuzete pentru topirea plumbului și lingouri din plumb, pot fi văzute la Muzeul de istorie al R.S.R. Oglinzile Sucidavei au fost identificate în patru dintre provinciile Imperiului roman.

În feudalismul timpuriu, faima și răspîndirea oglinzilor pălesc, pentru a reînvia cu mai multă vigoare la sfîrșitul secolului al XIII-lea, în republica Veneției. Conducerea oligarhică a republicii hotărăște ca toți meșterii sticlari, foarte prețuiți, să fie izolați pe insula Murano, pentru a se asigura secretul modului de fabricație a sticlei venețiene, aducătoare de mari venituri. În insula Murano se produceau faimoasele oglinzi venețiene de cristal, migălos cizelate, avînd ca specific faptul că oglinda era încadrată într-o ramă alcătuită tot din oglindă. Astfel de oglinzi împodobeau palatele și castelele. Orașul german Nürnberg se afirmă și el în secolul al XV-lea în producția oglinzilor de cristal superior.

În anul 1454, senatul venețian adopta o lege care-i pedepsea pe sticlarii care fugeau din oraș sau divulgau secretul fabricării oglinzilor de Murano. Totuși ambasadorul francez la Veneția atrage în Franța patru meșteri sticlari care lucrau în manufactura de oglinzi proaspăt înființată. În 1684, francezii încep să producă oglinzi la prețuri mai scazute, ceea ce a permis împodobirea cu oglinzi a somptuosului palat de la Versailles. Faimoasa Galerie a oglinzilor, existentă și astăzi, a fost ornamentată cu 306 oglinzi de cristal prinse în cele 17 arcade din fața ferestrelor ce dau spre bazinele și fîntînile arteziene, lustrele cu 2 000 de lumînări, consolele și sfeșnicele din lemn aurit completînd decorul.

Oglinda era cunoscută de azteci și de incași încă dinaintea venirii europenilor în America. Ea purta denumirea de tezcatl și era confecționată din piatră lustruită cu deosebită finețe.

În secolul al XIX-lea a avut loc revoluția industrială, care face ca oglinda să nu mai fie un obiect de lux, fabricarea ei la scară industrială făcînd-o să devină un articol de uz curent. Ea se produce din sticla cea mai limpede, mai străvezie și mai lustruită.

Astăzi oglinzile au multiple întrebuințări. Amintim oglinzile mari utilizate la telescoape, ca și oglinjoara de care se folosește medicul stomatolog. Oglinzile parabolice sau cele montate sub formă de panouri captează razele solare, transformîndu-le într-o sursă nepoluantă și inepuizabilă de energie utilizată la încălzirea locuințelor, la topirea metalelor, la fertilizarea unor regiuni deșertice etc.

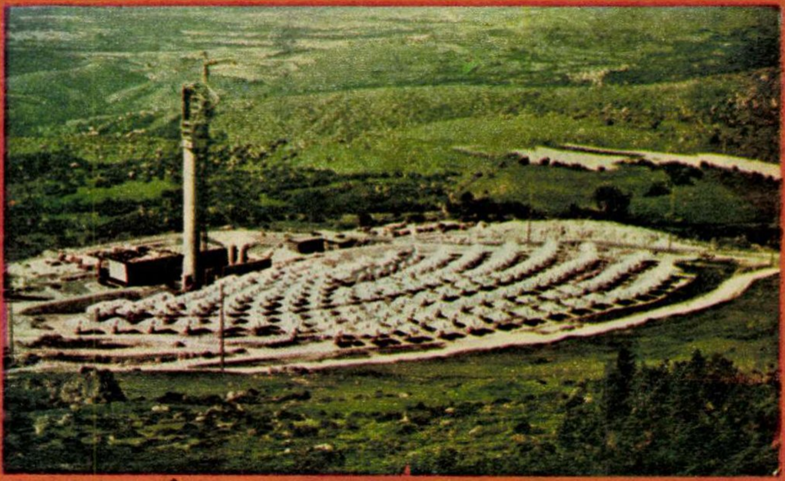

Cea mai nouă tehnică de producere a energiei se bazează pe captarea prin oglinzi a razelor soarelui și concentrarea lor asupra unui cazan de putere.

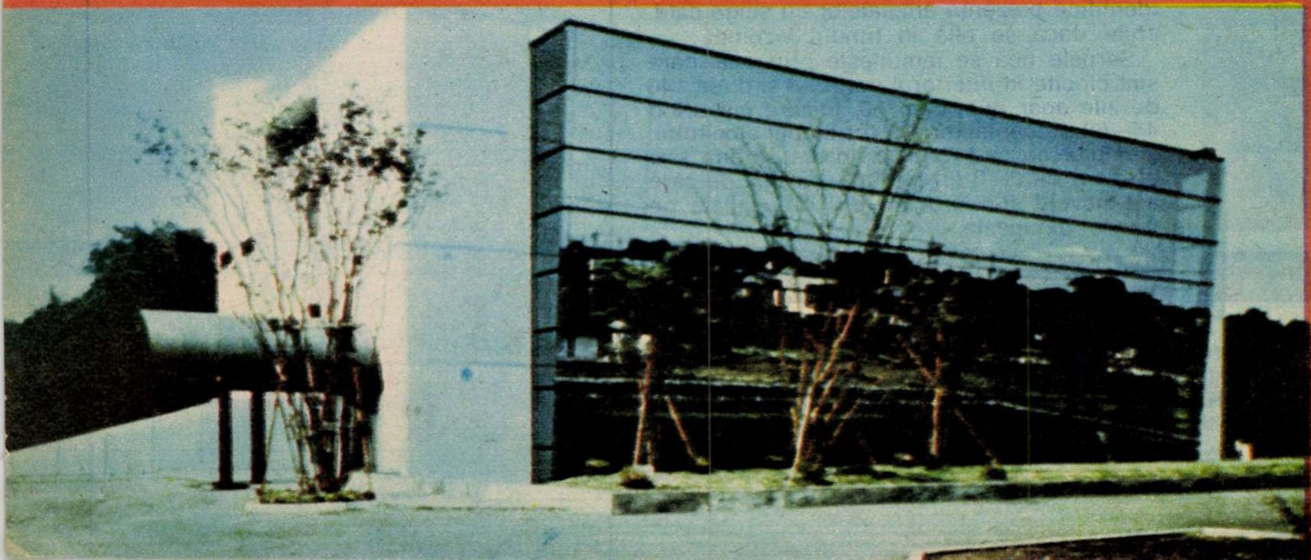

Arhitectura modernă incadrează citeodată insuși peisajul inconjurător, oglindit intr-un perete de sticlă ombralină.

O tehnologie specială permite realizarea unei sticle parțial reflectoare. Înzestrate cu geamuri din asemenea sticlă, numeroase clădiri moderne par imense oglinzi în luciul cărora se reflectă mediul ambiant, fără ca iluminarea interioară să sufere. Și sîntem departe de a epuiza felurite întrebuințări moderne ale oglinzii.

Prof TEODOR AXIOTI

super speed
ARTIS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	R	R	O	M	O	R	O	A	C	A
2	A	■	M	A	■	C	O	L	I	N
3	T	R	A	M	S	A	■	U	R	T
4	I	S	T	E	T	■	A	N	C	A
5	N	T	■	S	■	A	P	E	■	R
6	A	■	C	■	N	S	■	C	T	C
7	T	E	A	M	A	■	S	U	I	T
8	O	R	L	U	■	P	E	S	T	I
9	R	A	C	I	T	O	R	■	A	C
10	I	■	A	A	■	C	E	R	N	A

Pe ghețuș

ORIZONTAL: 1) Chiciură. 2) De o parte și de alta la mantinelă. Autorul basmului „Meșterii muntelui de gheață". 3) A rezolva repede o dificultate. Localitate în Franța. 4) Dezghețat. Nume de fată. 5) Nete! Materie primă pentru gheață (pl.). 6) Nins! Controlul tehnic de calitate (abr.). 7) Iți îngheață sîngele în vine (fig.). Cocoțat pe derdeluș. 8) Localitate în Nigeria. Prinși la copcă în timpul iernii. 9) Ghețar. Din zăpadă! 10) Uimire. Poet român, autor al poeziei „Ghețarul de la nord".

VERTICAL: 1) Evoluează plini de grație și măiestrie pe luciul gheții. 2) rest! Perioadă glaciară din istoria Pămîntului. 3) Apă înghețată sub formă de fulgi. A umbla prin zăpadă. 4) Pictor francez din a cărui creație amintim tabloul „Patinoarul din Rue Blanche". A se topi. 5) Casete! Nea! 6) Republica Centrafricană (abr.). Un patinator de înaltă clasă (fig.). Onomatopeea unei lovituri. 7) Scor alb la un meci de hochei. Din zăpadă! Dau trufandale și în toiul iernii. 8) Ghețuș. 9) Depresiune formată prin eroziune sau prin acțiunea unui ghețar. A dat numele unui transatlantic vestit, naufragiat în 1911 în urma ciocnirii cu un ghețar (subst.) 10) „Împărăția" ghețurilor.

DICȚIONAR: URT, ORLU, RCA.

ARENA MATEMATICIENILOR

Numărul întreg următor lui zero este 1. Folosind cele zece cifre de la 0 la 9, luate fiecare cîte o singură dată, vă propunem să realizați două egalități, în care membrul stîng să fie egal cu 1.

Ing. Liviu Macoveanu

CARTE DE VIZITĂ

Prin anagramare (amestecul literelor) veți afla localitatea în care s-a născut și locuiește tovarășul E. Vașcău.

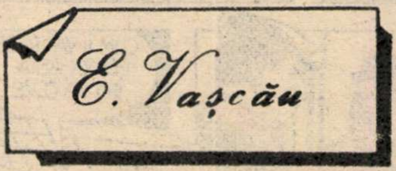

Farmaceutică

PAEA

Rezultatele concursului „CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ", ediția 1987

Și această ediție a concursului pe teme de circulație rutieră, ca și precedentele, s-a bucurat de audiență deosebită în rîndul cititorilor noștri. La el au participat cîteva mii de pionieri și școlari. Mulți dintre ei au răspuns corect la majoritatea problemelor din cele douăsprezece taloane. Unul dintre participanți a reușit sa realizeze maximum de puncte. El este George Barbu, elev în clasa a VII-a, la Școala nr. 157 din București. Pentru acordarea celorlalte premii, cît și pentru mențiuni, fiind mai mulți concurenți cu același număr de puncte, s-a recurs la tragerea la sorți. Iată cîștigătorii:

— **MARELE PREMIU — O BICICLETĂ „PEGAS"**, elevului GEORGE BARBU, Școala nr. 157, București.

— **Premiul I — un aparat de radio portabil „Song"**, elevei **Monica Maria Țușcă,** Școala nr. 1, Costești, Argeș.

— **Premiul II — cîte un aparat foto „Smena"** elevilor: **Valerică Vrinceanu,** Școala Pleși, Bisoca, Buzău; **Claudiu Verdeș,** Școala Stănița, Neamț; **Cosmina Pop,** Liceul pedagogic, Vulcan, Bihor.

— **Premiul III — cîte o trusă de desen tehnic,** elevilor: **Gabriel Silviu Agache,** Școala nr. 4, Adjud, Vrancea; **Bogdan Necula,** Școala nr. 3, Piatra-Neamț, Neamț; **Diana Lupu,** Școala nr. 9, Onești, Bacău; **Daniela Zaharia,** Școala Izvoarele, Slobozia-Conachi, Galați.

— **Mențiuni — cîte o trusă stilou-pix,** elevilor: **Laurențiu Cristian,** Școala nr. 5, Pașcani, Iași; **Cătălin Vereș,** Școala nr. 1, Tîrgu-Frumos, Iași; **Aurica Danciu,** Școala 2, Oravița, Caraș-Severin; **Loredana Elisabeth Secuianu,** Liceul „Spiru Haret", Tulcea; **Roxana Apintiloaie,** Școala Dumbrava Roșie, Neamț; **Iulian Oana,** Școala Lunca, Bihor; **Călin Stoian,** Școala nr. 179, București.

Cîștigătorilor marelui premiu și ai premiilor I, II și III, Consiliul Național al Organizației Pionierilor le acordă cîte un loc într-o tabără din vacanța de vară a acestui an.

Automobilistică

(Criptografie: 2, 5, 2, 9, 4)

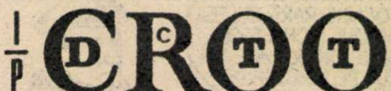

ȘAH

Diagrama: Alb: Ra1, Tb1
Negru: Rg4, pion h7

Dacă negrul la mutare = remiza 1... h5 2. Tg1 + Rf3 și regele alb nu ajunge la timp să ajute.

Regulă: dacă regele părții mai tari se află lateral față de direcția de transformare, condiția de cîștig este ca regele să se poată instala la două coloane distanță față de cîmpul de transformare.

Dezlegarea jocurilor din numărul trecut:

În laboratorul de chimie:
1) Electroliză. 2) Laborator. 3) Etilic. Mică. 4) Me. Er. Tom. 5) Expira. Barb. 6) Ud. Lac. Pi. 7) Tc. Amar. 8) Uhla. Atom. 9) Apă. Radical. 10) Uraniu. Vase. 11) Ruginit. Rar.

Logogrif
Răspuns: CRAVATĂ, RAMURA, AMBII, VUIA, ARI, TA, A.

Șah
Soluția problemei:
1. b3!!! a1D 2. f8D! urmat de 3 Da8 și 4. Df3 mat.
sau 1... a1T 2. f8T!! a2 3. Tf6! și 4 Th8 mat;
sau 1... a1C 2. f8C!!! urmat de 3 Cg6 și 4. Cf4 mat.

Drumeție
Dezlegare: ÎNCEPE MAREA CĂLĂTORIE.

Sigure
Soluția: INDISCUTABILE.

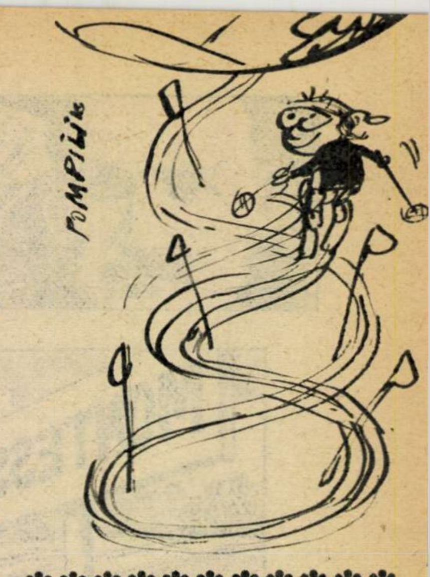

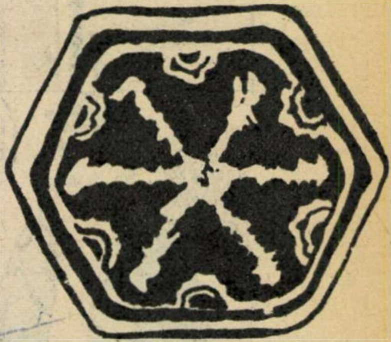

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ NU-ȘI MAI
ADUCE AMINTE
LA CE TEMPERATURĂ
FULGUL DE
ZĂPADĂ
CAPĂTĂ FORMA
CA ÎN IMAGINEA
DE MAI SUS.
AJUTAȚI-L VOI!

Foto: MIHAI NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

- Codruța Moiseanu, campioana națională de junioare la patinaj artistic.
- Floricultorii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Galați.

CUTEZĂTORII 6 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: ION CRÎNGULEANU; PREZENTAREA ARTISTICĂ:
POMPILIU DUMITRESCU; PREZENTAREA TEHNICĂ: IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

12 pag., 1,50 lei

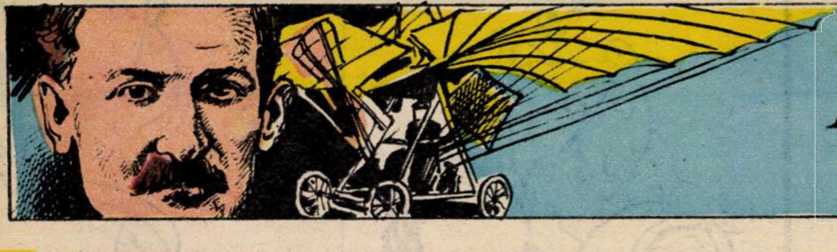

Primul ZBOR

7

Scenariu: ILIE TRAIAN
Desene: VALENTIN TĂNASE

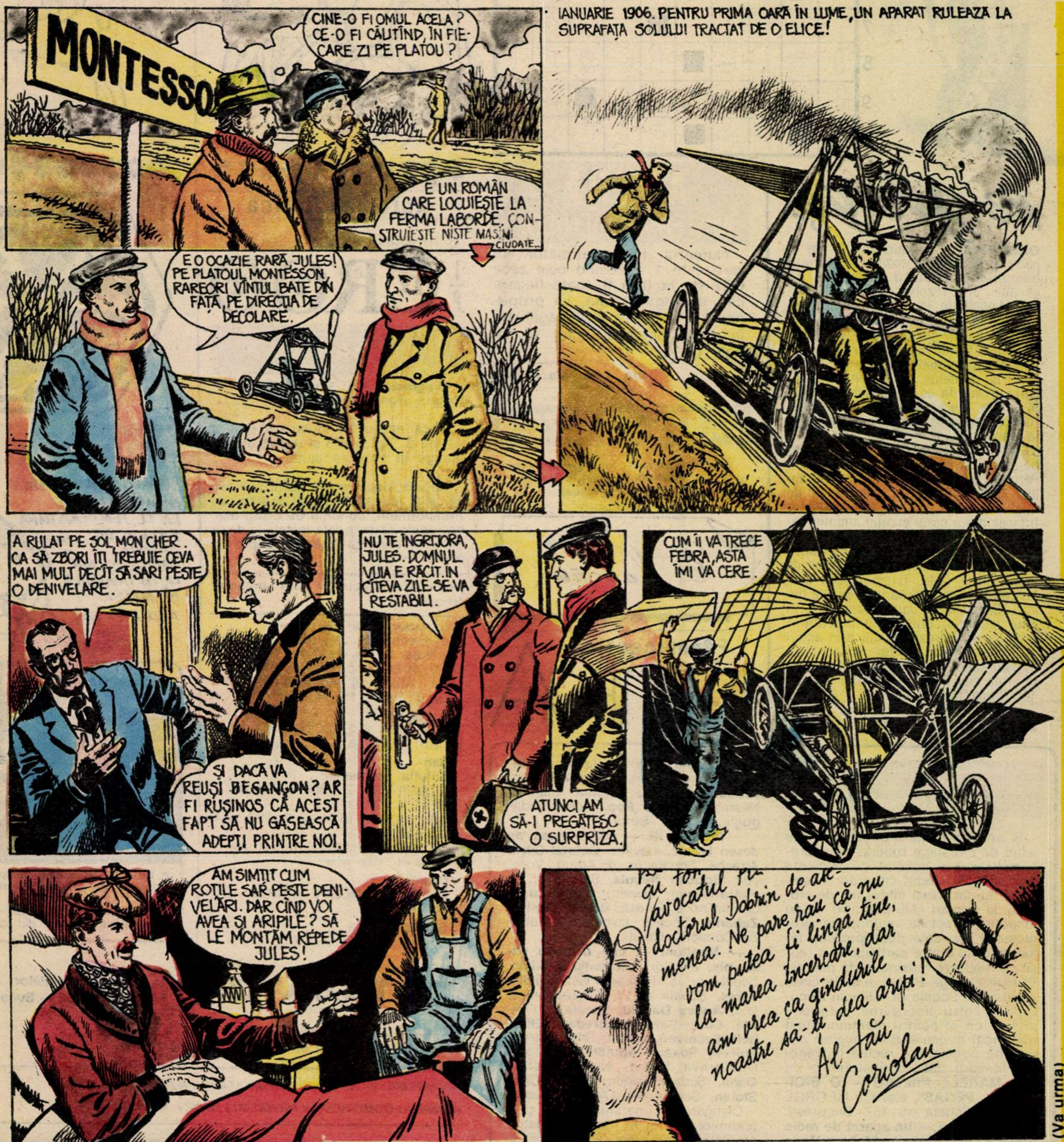
MONTESSO
CINE-O FI OMUL ACELA? CE-O FI CĂUTÎND, ÎN FIECARE ZI PE PLATOU?
E UN ROMÂN CARE LOCUIEŞTE LA FERMA LABORDE. CONSTRUIEŞTE NIŞTE MAŞINI CIUDATE...
IANUARIE 1906. PENTRU PRIMA OARĂ ÎN LUME, UN APARAT RULEAZĂ LA SUPRAFAŢA SOLULUI TRACTAT DE O ELICE!
E O OCAZIE RARĂ, JULES! PE PLATOUL MONTESSON RAREORI VÎNTUL BATE DIN FAŢĂ, PE DIRECŢIA DE DECOLARE.
A RULAT PE SOL, MON CHER. CA SĂ ZBORI ÎŢI TREBUIE CEVA MAI MULT DECÎT SĂ SARI PESTE O DENIVELARE.
ŞI DACĂ VA REUŞI BESANÇON? AR FI RUŞINOS CĂ ACEST FAPT SĂ NU GĂSEASCĂ ADEPŢI PRINTRE NOI.
NU TE ÎNGRIJORA, JULES. DOMNUL VUIA E RĂCIT. ÎN CÎTEVA ZILE SE VA RESTABILI.
ATUNCI AM SĂ-I PREGĂTESC O SURPRIZĂ.
CUM ÎI VA TRECE FEBRA, ASTA ÎMI VA CERE.
AM SIMŢIT CUM ROTILE SAR PESTE DENIVELĂRI. DAR CÎND VOI AVEA ŞI ARIPILE? SĂ LE MONTĂM REPEDE JULES!
cu ton
avocatul Pl
doctorul Dobrin de ak-
menea. Ne pare rău că nu
vom putea fi lîngă tine,
la marea încercare, dar
am vrea ca gîndurile
noastre să-ţi dea aripi!
Al tău
Coriolan

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

7

JOI 18 FEBRUARIE 1988,
ANUL XXII (NR. 1 062)

ÎN ACEST NUMĂR:

- ● *Să descoperim împreună:* Noua Rodnă Veche şi minunaţii ei gospodari
- ● *Ancheta noastră:* Disciplina începe de la respectul faţă de tine însuţi
- ● Semafor
- ● Expediţiile „Cutezătorii": rezultatele celei de-a XVIII-a ediţii
- ● Enciclopedie

CADRAN POLITIC

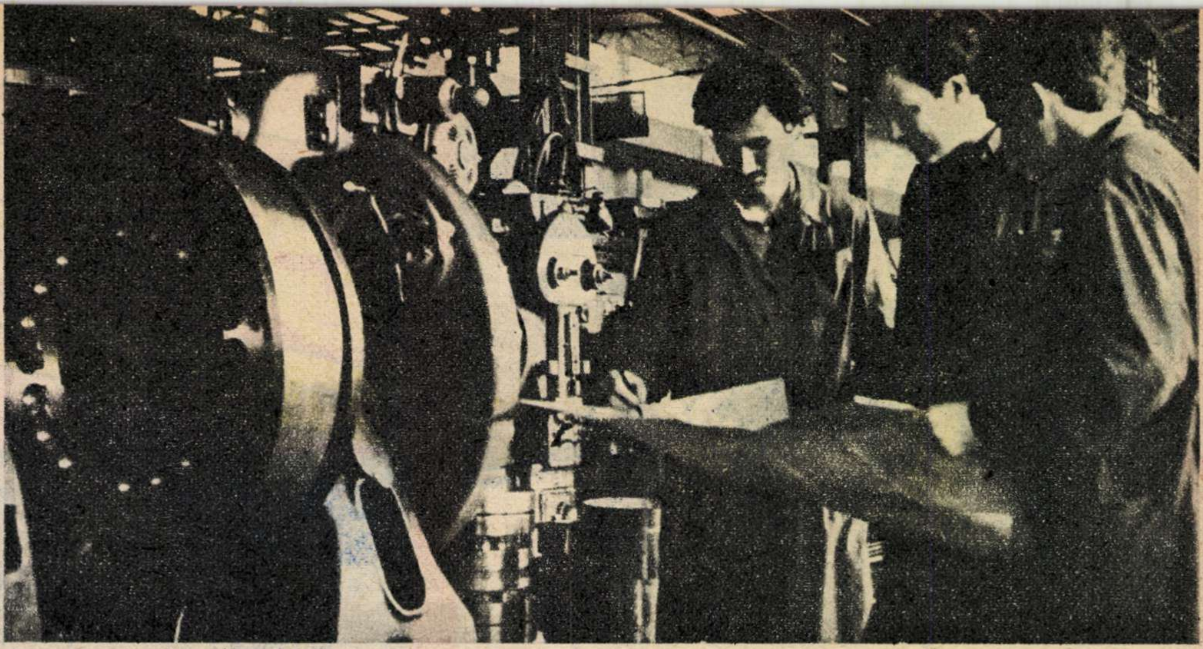

Țara întreagă răspunde prin fapte chemării secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a face din 1988 un an hotărîtor al actualului cincinal, în care să se obțină cele mai bune rezultate în toate domeniile. În întreprinderile industriale și în unitățile agricole, în laboratoarele de cercetare și în amfiteatrele școlare se acționează cu înaltă răspundere și autoexigență pentru ca activitatea de producție, de creație tehnico-științifică și cultural-educativă să se desfășoare la cele mai înalte cote calitative. Sarcinile formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în magistrala cuvîntare rostită la recenta plenară a Consiliului Național al Oamenilor Muncii au determinat o amplă emulație în toate colectivele muncitorești, hotărîte să acționeze cu fermitate și spirit revoluționar pentru valorificarea superioară a resurselor materiale și umane ale țării. Angajarea plenară a fiecărui muncitor, maistru, inginer pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor anului 1988 se regăsește în mobilizatoarele chemări la întrecere pe care colective reprezentative din toate sectoarele și ramurile economiei naționale le-au adresat pentru depășirea producției fizice și la export, pentru înnoirea și modernizarea produselor, pentru ridicarea gradului de calificare și perfecționare profesională, pentru reducerea cheltuielilor și sporirea eficienței economice.

În spiritul sarcinilor formulate de secretarul general al partidului, sub semnul hotărîrii de a realiza exemplar planul pe 1988, se desfășoară, în această perioadă, și adunările generale ale oamenilor muncii. Investite cu înalte răspunderi privind organizarea, planificarea și conducerea activității din fiecare unitate, forumurile democrației muncitorești-revoluționare acționează cu înaltă exigență și răspundere pentru ca programele de măsuri ce se adoptă să mobilizeze la maximum colectivele de muncă pentru traducerea în viață a obiectivelor cuprinse în Hotărîrea-Chemare a plenarei Consiliului Național al Oamenilor Muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe.

Angajare, participare, înaltă răspundere sînt caracteristicile muncii și acțiunii revoluționare a tuturor cetățenilor județelor patriei în acest an în care se împlinesc 20 de ani de la reorganizarea teritorial-administrativă a țării. Sînt două decenii de grandioasă operă de construcție, de dezvoltare dinamică, armonioasă a tuturor zonelor țării. Ritmul viguros al înnoirilor social-economice inaugurate de către Congresul al IX-lea al partidului a dat un nou chip fiecărui județ, sat și oraș, urmare a aplicării consecvente a politicii inițiate de tovarășul Nicolae Ceaușescu privind repartizarea rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul. Dezvoltarea într-un ritm înalt a celor 41 de unități teritorial-administrative demonstrează cu puterea faptelor justețea și realismul politicii partidului, răspunzînd pe deplin năzuințelor actuale și de perspectivă ale întregului nostru popor.

Săptămîna pe care am încheiat-o a marcat un moment deosebit în viața tineretului universitar din țara noastră: Conferința a XV-a a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România. Desfășurîndu-și lucrările într-o perioadă de avînt creator a întregului popor pentru înfăptuirea obiectivelor celui de-al treilea an al cincinalului, Conferința a constituit o nouă manifestare în care tineretul universitar a exprimat tovarășului Nicolae Ceaușescu, marele prieten și îndrumător al tinerei generații, cele mai alese sentimente de dragoste fierbinte, înaltă prețuire și profund respect, împreună cu urarea de ani mulți și putere de muncă pentru a conduce partidul și poporul spre gloria și măreția scumpei noastre patrii. Conferința a XV-a a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, evaluînd cu răspundere experiența și rezultatele de pînă acum în pregătirea și educarea revoluționară, patriotică a tineretului universitar, a stabilit un amplu program de acțiuni menit să determine o nouă calitate a participării tinerei generații universitare a țării, a organizației sale revoluționare, la înfăptuirea exemplară a sarcinilor încredințate de partid, creșterea contribuției sale la transpunerea neabătută în viață a hotărîrilor Congresului al XIII-lea și Conferinței Naționale ale partidului.

Învățămîntul superior, cercetarea științifică – îndrumate nemijlocit, cu înaltă competență de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu –, au în această perioadă sarcini de cea mai mare importanță pentru formarea temeinică a viitoarelor generații de specialiști, capabili să participe cu succes la grandioasa operă de edificare a destinului comunist al României. Așa cum se arată și în telegrama adresată secretarului general al partidului, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, tineretul universitar își vor intensifica eforturile de a munci și învăța mai mult și mai bine, de a pune în valoare într-o măsură sporită avîntul revoluționar al tinerei generații pentru a fi, în toate împrejurările, la înălțimea încrederii ce este acordată studențimii de către partid, de tovarășul Nicolae Ceaușescu în acești ani de glorie ai României socialiste.

Partidul nostru, acționînd în spiritul concepției revoluționare despre lume și viață, asigură afirmarea deplină a rolului conducător al clasei muncitoare, cultivă un nou umanism revoluționar, în centrul căruia se află omul, interesele generale ale societății, crearea tuturor condițiilor pentru manifestarea deplină a personalității umane, pentru afirmarea intereselor supreme ale întregului popor, liber pe destinul său.

NICOLAE CEAUȘESCU

UMANISMUL-

TRĂSĂTURĂ FUNDAMENTALĂ A SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE

Privim cu îndreptățită mîndrie la tot ceea ce am realizat sub conducerea partidului în construcția socialistă și dezvoltarea patriei noastre — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la Adunarea solemnă omagială consacrată celei de-a 70-a aniversări a zilei sale de naștere și sărbătoririi a peste 55 de ani de activitate revoluționară. Toate aceste realizări se datorează muncii pline de abnegație a întregului nostru popor, activității revoluționare a gloriosului nostru partid comunist, care, de la înființarea sa, și-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică de organizare a luptei pentru transformarea revoluționară a societății, pentru edificarea unei orînduiri mai bune și mai drepte, pentru dezvoltarea economico-socială și continua întărire a forței materiale a patriei, a independenței și suveranității României.

În asemenea aprecieri este reliefat un adevăr de esență al întregii existențe a Partidului Comunist Român — slujirea devotată a intereselor supreme ale poporului, atașamentul nestrămutat față de marile idealuri naționale, consecvența acțiunii sale, subsumată țelului edificării unei societăți a libertății și dreptății sociale, a demnității omului și poporului.

În numele acestui țel s-a acționat cu exemplară consecvență în perioada inaugurată de istoricul Congres al IX-lea al partidului, răstimp în care, cu aportul hotărîtor al tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a cristalizat și pus în lucrare un concept nou, superior, privind umanismul socialist, revoluționar. El are în vedere crearea unui ansamblu unitar și armonios de condiții propice dezvoltării și afirmării plenare, pe multiple planuri, a personalității constructorilor noii orînduiri — proprietari și producători ai întregii avuții sociale, beneficiari ai roadelor muncii lor, participanți activi, conștienți la actul creației istorice desfășurate în acești ani; oameni temeinic și multilateral pregătiți, capabili să înțeleagă profund marile comandamente ale acestei epoci și să-și asume înalte răspunderi sociale.

Pe temelia impetuoasei dezvoltări economice a României, în anii Epocii Nicolae Ceaușescu s-au înființat milioane și milioane de noi locuri de muncă, au apărut zeci și zeci de profesii și meserii noi — mai ales în ramurile economice de vîrf, purtătoare ale progresului tehnic. Uriașa valoare a acestor realizări se conturează cu atît mai limpede cu cît ele s-au înfăptuit într-o epocă în care pe alte meridiane ale globului economiile naționale a numeroase țări sînt confruntate cu fenomene cronice de recesiune și stagnare economică, cu restrîngerea capacităților productive și diminuarea drastică a locurilor de muncă, fapt ce înrîurește tragic evoluția a zeci și zeci de milioane de destine umane.

Un principiu fundamental al strategiei partidului de edificare a noii orînduiri l-a reprezentat dezvoltarea echilibrată, armonioasă a tuturor zonelor țării. Ca urmare, județe și așezări altădată înapoiate din punct de vedere economic au fost conectate la pulsul unei vieți industriale dinamice, creînd astfel pe întreg cuprinsul țării posibilități superioare de muncă, de viață, asigurînd trainice temelii înfăptuirii deplinei egalități în drepturi a tuturor fiilor țării.

Cu exemplară stăruință a acționat în întreagă această perioadă partidul pentru a se realiza cadrul instituțional propice participării plenare, efective și nemijlocite a tuturor oamenilor muncii la conducerea societății. Pornindu-se de la principiul că orînduirea socialistă se construiește cu poporul pentru popor, sistemul democrației muncitorești-revoluționare, făurit în țara noastră cu contribuția determinantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, este menit să pună în valoare inițiativa și spiritul gospodăresc ale fiecărui om al muncii, să asigure un larg cîmp de afirmare a răspunderii sociale și vocației civice ale tuturor cetățenilor patriei. Este semnificativ în acest sens amplul dialog de lucru cu țara al tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, expresie a marii încrederi a partidului în forța de creație a poporului român.

Caracterul profund umanist al politicii partidului se relevă în stăruința cu care se acționează pentru asigurarea unei noi calități a muncii și vieții poporului, înnoirea chipului așezărilor patriei, continua sporire a dotărilor edilitar-gospodărești.

Cu deosebită forță este ilustrat umanismul societății noastre, în epoca pe care o străbatem, prin grija pentru formarea și pregătirea tinerei generații, cu alte cuvinte grija pentru viitorul țării, pentru cei chemați să preia ștafeta muncii și creației în patria socialistă. Pregătirea lor beneficiază de luminoasa concepție a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind pregătirea prin muncă pentru muncă, integrarea profundă a învățămîntului cu cercetarea și producția, formarea ca oameni temeinic și multilateral pregătiți pentru viitor.

O strălucită expresie a grijii partidului, a secretarului său general, față de om o reprezintă vasta activitate politico-diplomatică internațională, consacrată cu exemplară consecvență apărării dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor la viață, la pace, la existență în siguranță, la dezvoltare liberă, de sine stătătoare.

Prin toate acestea, se adeverește în mod strălucit faptul că sub conducerea Partidului Comunist Român, în țara noastră se făurește cu succes o societate la a cărei temelie se află principiile umanismului socialist, revoluționar, înalta grijă pentru demnitatea omului și a poporului, pentru afirmarea plenară a personalității umane.

S. ARIEȘANU

ANCHETA NOASTRĂ

CLASĂ
FRUNTAŞĂ

Disciplina

începe de la respectul faţă de tine însuţi!

Dacă pereţii ar fi devenit transparenţi, s-ar fi putut vedea cum, uneori, în recreaţii cîte o sală de clasă se transformă într-un veritabil „cîmp de luptă", cum cărţile şi caietele zburau ca nişte proiectile pe deasupra capetelor „combatanţilor". În timpul orelor mai existau încă „visători" sau vorbăreţi care purtau discuţii ce nu aveau nici o legătură cu subiectul lecţiei. Chiar şi în atelierul şcolii unii se mai foiau fără rost, deranjîndu-şi colegii.

Toate acestea s-au perpetuat pînă într-o zi cînd comandamentul unităţii de la Şcoala nr. 22 din Iaşi a anunţat lansarea unei foarte originale acţiuni-concurs între detaşamente. Noutatea ei constă în faptul că ea nu urmăreşte doar întărirea spiritului de disciplină, ci mai ales de autodisciplină în timpul orelor, în recreaţii, pe terenul de sport sau în atelierul şcolii.

De curînd am fost prezenţi la acordarea fanionului de fruntaşi pe unitate pionierilor clasei a VI-a A şi ne-am grăbit să aflăm cum au reuşit ei să-l cucerească.

Primul nostru interlocutor, **Radu Iftimie** (comandantul detaşamentului), ţine să fie foarte obiectiv, explicîndu-ne că şi în clasa lor au existat cazuri de indisciplină.

— Colegul nostru **Dragoş Sireteanu,** de pildă, îşi găsise un „pasionat" partener de discuţii în timpul orelor — elevul **Eugen Mititelu.** Nici în recreaţii nu erau ei prea disciplinaţi şi nu arareori puteau fi auziţi vorbind nepoliticos cu colegii, în special cu fetele. Notele lor demonstrau că nici acasă nu-şi respectau un program de muncă disciplinată. Dar iată că de la un timp comportarea lor şi chiar rezultatele la învăţătură au început să se redreseze simţitor. Elevul **Lucian Raicu,** care multă vreme le ţinuse isonul, semănîndu-le celor doi ca o... a treia picătură de apă, a cerut să fie mutat în prima bancă. Ce s-a întîmplat după aceea, ne poate povesti chiar el:

— Nemulţumit de notele cu care am încheiat primul trimestru, în vacanţa de iarnă m-am decis să-mi schimb total comportarea. Prima condiţie, mi-am zis eu, e să fiu foarte atent la ore. Şi iată ce am descoperit: în fiecare zi plecam de la şcoală cu lecţiile mai bine de trei sferturi învăţate! Acum mă aşez cu plăcere la masa mea de lucru. Îmi rămîne timp şi pentru lectură — marea mea pasiune. Cum am debutat în acest nou trimestru? Cu un 10 la limba engleză şi un 8 la matematică.

— Dar ce s-a întîmplat cu ceilalţi doi colegi, Dragoş şi Eugen? — sîntem noi curioşi să aflăm.

— Se pare că Lucian le-a „inoculat" şi lor ambiţia de a-şi schimba comportarea şi, în consecinţă, au început să înveţe şi ei mai bine, ne spune **Corina Hariga.**

Pînă nu de mult, caietele de teme ale lui **Ştefan Logofătu** abia de se puteau citi.

— Asta se datora faptului că întotdeauna îmi făceam temele în grabă ca să-mi rămînă timp pentru citit, pasiunea mea fiind literatura istorică. „E păcat, Fanule, îmi spuneau colegii, ca tu, care vii cu atîtea completări interesante la istorie, să nu faci şi efortul de a-ţi schimba scrisul atît de dezordonat şi neciteţ". Soluţia am găsit-o singur: am început să-mi scriu cu mai mare grijă temele, dar mi-am făcut şi un caiet de... caligrafie, în care zilnic efectuez exerciţii de scriere cît mai frumoasă şi corectă.

Despre **Radu Popteanu,** noul lor coleg; nu se putea spune că nu e un băiat cuminte, ba dimpotrivă. Îngrijorarea lor avea însă un cu totul alt motiv. Auziseră că Radu fusese un elev destul de bun la şcoala unde învăţase anul trecut, dar acum dovedea o delăsare inexplicabilă. Au depistat repede cauza: băiatul simţea lipsa foştilor săi colegi. Trebuia deci să i se insufle încrederea că, şi aici, se află printre prieteni apropiaţi şi de nădejde. Prilejul s-a ivit la o oră de compunere, cînd noii săi colegi şi-au exprimat frumoase aprecieri cu privire la lucrarea lui. Întîmplarea l-a făcut pe Radu să iasă din inerţia de pînă atunci, reuşind să încheie trimestrul cu media generală peste 9! Ba mai mult, simţind că are acum... 43 de noi prieteni, a început să vină cu idei şi iniţiative în organizarea unor acţiuni ale detaşamentului.

Radu Iacob, elev al uneia dintre cele patru clase speciale de şah care fiinţează în şcoală sub conducerea maestrei internaţionale Margareta Perevoznic, a ţinut să ne explice cît de mult l-a disciplinat pe el „sportul minţii":

— Şahul m-a ajutat să-mi sporesc capacitatea de concentrare atît în timpul predării lecţiilor cît şi în pregătirea temelor, acasă. Şi tot datorită lui m-am dezbărat de obiceiul de a vorbi în timpul orelor. Mi-am dat seama că, aşa cum mie nu-mi place să fiu întrerupt în rezolvarea unei probleme de şah, tot astfel trebuie să respect la rîndu-mi liniştea celor din jur. Tot şahul m-a convins să nu mă ridic de la masa de lucru pînă cînd nu mi-am însuşit perfect şi corect ceea ce aveam de învăţat.

Am remarcat că în sala de cursuri a elevilor clasei a VI-a A ordinea şi curăţenia sînt exemplare, parchetul impecabil lustruit, dar şi noile bănci foarte frumoase şi confortabile, construite chiar de ei în atelierul şcolii. Toate acestea sînt şi ele dovezi ale spiritului de autodisciplină care-i caracterizează pe pionierii acestui detaşament fruntaş pe unitate.

ILEANA PIŢA

LA REDACŢIE A SOSIT O SCRISOARE

Este vorba despre o scrisoare care, de data aceasta, nu este semnată de un pionier. Ea aparţine unuia dintre locuitorii municipiului Alexandria, care ne adresează o rugăminte. I-o îndeplinim cu plăcere, menţionînd, totodată, că paginile revistei noastre vor fi deschise întotdeauna publicării unor astfel de corespondenţe.

Dragă redacţie,

Aş dori ca prin intermediul îndrăgitei dumneavoastră reviste, care popularizează adesea faptele deosebite ale minunaţilor purtători ai cravatei roşii cu tricolor, să felicit, în numele tuturor locatarilor din zona în care locuiesc, un grup de copii. Este vorba despre pionierii **Rizescu Marian, Ciupercă Dumitru, Glăvan Mădălina, Ivaşcu Mioara, Mihai Valentin, Ciobotaru Oana, Badea Florentin, Florescu Cristina, Velea Răzvan, Teodorescu Mirela, Geantă Florentina, Paraschiv Constantin,** *din clasa a V-a C, de la Şcoala nr. 2, Alexandria, care au întreprins numeroase acţiuni de colectare a materialelor refolosibile de la domiciliul cetăţenilor din cartierul în care locuiesc.*

De nenumărate ori am găsit în cutia poştală de la parterul blocului fluturaşi, ca acesta pe care vi-l trimit odată cu scrisoarea, prin care ni se solicita sprijinul în aceste acţiuni, urmînd ca duminica aceşti pionieri să treacă pentru a ridica materialele colectate. Şi de fiecare dată, noi, locatarii, am răspuns cu plăcere acestor copii care îşi dovedesc atît de frumos calităţile de gospodari.

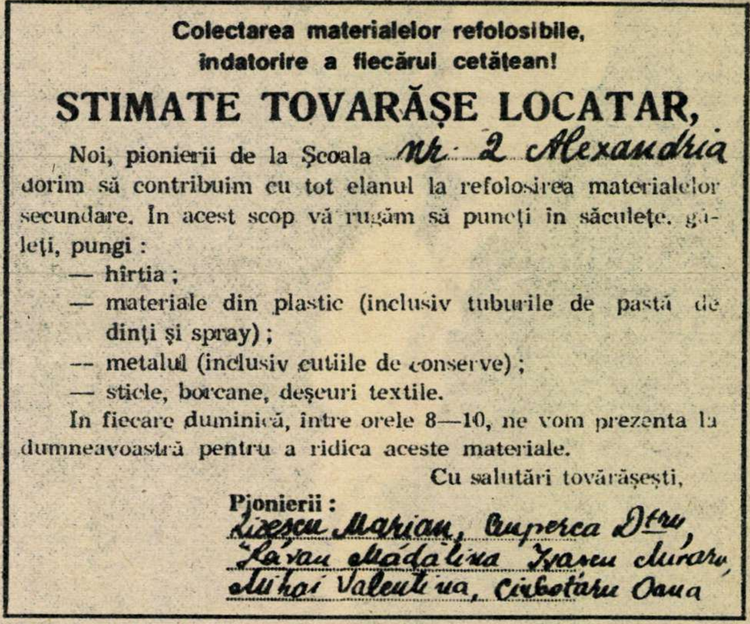

Colectarea materialelor refolosibile,
îndatorire a fiecărui cetăţean!

STIMATE TOVARĂŞE LOCATAR,

Noi, pionierii de la Şcoala nr. 2 Alexandria dorim să contribuim cu tot elanul la refolosirea materialelor secundare. În acest scop vă rugăm să puneţi în săculeţe, găleţi, pungi :

— hîrtia ;
— materiale din plastic (inclusiv tuburile de pastă de dinţi şi spray) ;
— metalul (inclusiv cutiile de conserve) ;
— sticle, borcane, deşeuri textile.

În fiecare duminică, între orele 8—10, ne vom prezenta la dumneavoastră pentru a ridica aceste materiale.

Cu salutări tovărăşeşti,

Pionierii :
Rizescu Marian, Ciuperca Dtru,
Glăvan Mădălina Ivaşcu Mioara,
Mihai Valentina, Ciobotaru Oana

Le mulţumesc!

MATEI JULEA
Str. 16 Februarie nr. 2,
Alexandria

FOTOREPORTER „Cutezătorii"

Orice iubitor al artei fotografice ştie că doar ţinînd seama de o mulţime de factori - lumină, unghi, distanţă etc. - se poate realiza un reuşit portret fotografic. Prietenii noştri, pionierii fotoreporteri, încearcă şi ei acest gen, de cele mai multe ori cu succes. Cîteva exemple le avem chiar la rubrica noastră de astăzi.

1 – Cea mai bună recitatoare din Sectorul 5 al Capitalei, laureată la ultima ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României" (locul I pe ţară), se numeşte **Alina Pîrvu,** de la Şcoala nr. 280. Colegii ei fotoreporteri de la C.P.Ş.P. a sectorului i-au solicitat acest „autograf" pentru voi.

2 — Şi un neîntrecut matematician — Corneliu Bortan, de la Şcoala nr. 57 din Capitală. Autorilor acestui prim-plan (fotoreporteri de la C.P.Ş.P., a Sectorului 6) le-a fost uşor să-l determine pe Corneliu să zîmbească în faţa obiectivului, întrucît el este o fire veselă şi prietenoasă.

3 — Unul dintre cei mai talentaţi membri ai orchestrei de muzică populară de la C.P.Ş.P. din municipiul Drobeta Turnu-Severin se numeşte **Doru Argintoianu.** Colegii lui, membri ai subredacţiei „Cutezătorii", l-au surprins în timpul unei repetiţii.

4 — O comandantă de detaşament cu mult spirit de iniţiativă, Mădălina Mărgărint, de la Şcoala nr. 37 din Iaşi. „Deşi doar în clasa a VI-a, Mădălina a reuşit să-şi atragă admiraţia şi aprecierea colegilor mai mari pentru însufleţirea cu care detaşamentul ei porneşte la fiecare acţiune, ne informează **Corina Vasilovici** şi **Luminiţa Buruiană** de la subredacţia „Opinia pionierească" din Iaşi.

N.R. Aşteptăm, dragi prieteni, colaborarea voastră la rubrica Fotoreporter „Cutezătorii". Concursul se anunţă pasionant. Nu uitaţi ca, de fiecare dată, fotografiile să fie însoţite de numele şi adresa exacte.

Ritm

De la pionierii detaşamentelor claselor a VI-a A şi B din comuna Şanţ, judeţul Bistriţa-Năsăud, aflăm că recenta acţiune de recuperare a deşeurilor la care au participat a fost încheiată cu rezultate deosebite. Vizitînd gospodăriile cetăţenilor din comună, dar şi pe prietenii lor, muncitorii de la Mina Valea-Blazei şi Uzina de preparare a materialelor neferoase din Valea-Mare, ei au reuşit să adune mari cantităţi de materiale refolosibile ● **Membrii cercurilor „Prietenii adevărului ştiinţific"** din şcolile municipiului Călăraşi au participat de curînd la o pasionantă expunere-dezbatere desfăşurată sub genericul „Din tainele Universului". În încheierea acţiunii, cu toţii au vizionat filmul documentar „Ce ştim despre prietena noastră Luna" ● **O frumoasă iniţiativă** a membrilor cercului de agrobiologie de la C.P.Ş.P. din Buzău face ca materialul didactic din şcolile buzoiene să se îmbogăţească mereu cu noi piese pentru orele de biologie. Două dintre realizările lor, planşele „Mediul alpin" (autoare, Mihaela Mihalcea şi Monica Nuţu) şi „Piramida trofică" (autoare Cristina Modreanu şi Camelia Zanea) au şi fost puse la dispoziţia colegilor din şcolile municipiului ● **Pe albul pîrtiei de la Sinaia** şi-au dat întîlnire participanţii la faza judeţeană a concursului de sanie din cadrul Cupei „Pionierul" ● **„Plaiuri de baladă"** şi-au intitulat membrii ansamblului folcloric de la C.P.Ş.P. din Constanţa frumosul spectacol prezentat pe scena sălii de festivităţi de la Parcul Pionierilor din localitate, în cadrul fazei de masă a celei de-a VII-a ediţii a Festivalului Naţional „Cîntarea României" ● **Aflăm din judeţul Ialomiţa** că toate echipajele înscrise la concursul „Prietenii naturii" au lucrat intens la definitivarea albumelor-jurnal, care acum participă la faza judeţeană a concursului ● **Pentru pionierii bucureşteni,** dar şi pentru cei aflaţi în trecere prin Capitală, Teatrul „Ion Creangă" pregăteşte o nouă premieră. Spectacolul intitulat „Călătorie în lumea copiilor" va avea ca protagonistă pe îndrăgita actriţă Daniela Anencov.

CRISTIANA CRĂCIUN

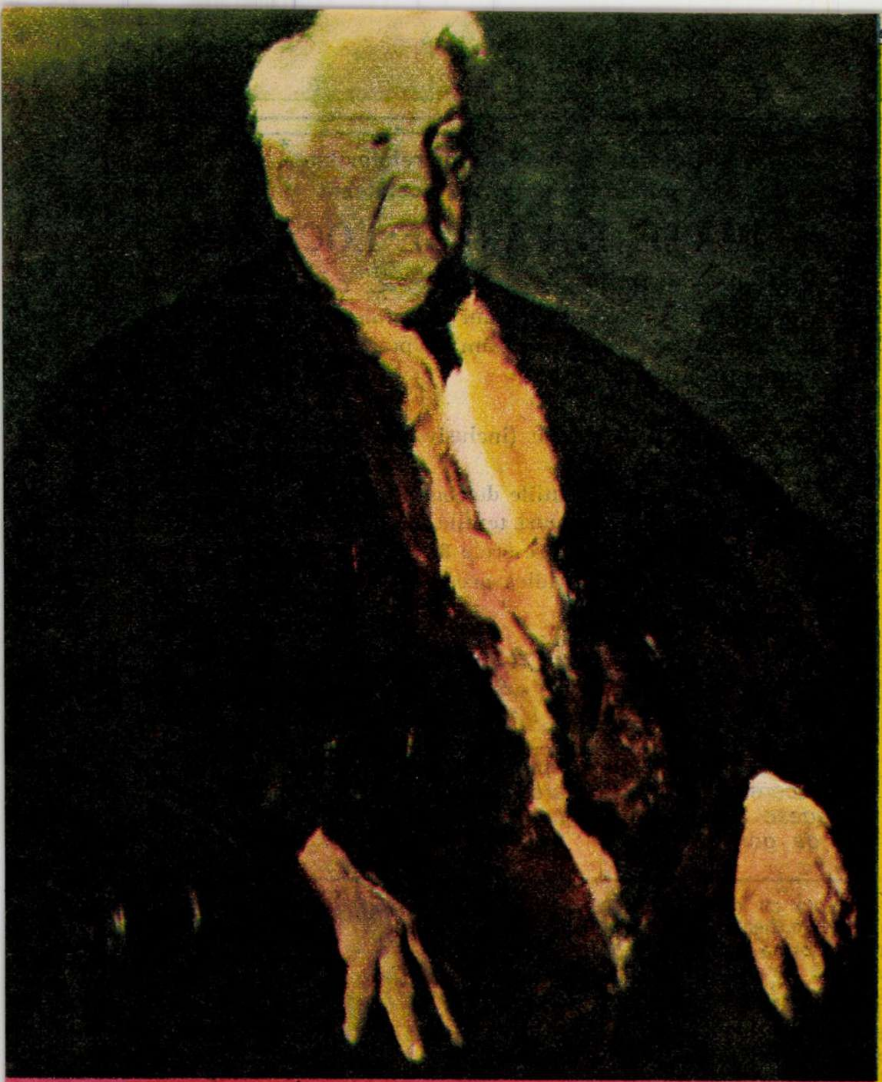

MIHAIL SADOVEANU — pictură de CORNELIU BABA

Limba noastră-i o comoară

Stilul lui...

MIHAIL SADOVEANU

Asemeni lui Ion Creangă și lui Ion Neculce, Sadoveanu este un povestitor înnăscut, produs al geniului limbii române, al graiului moldovenesc, cu deosebire cel vorbit în Țara de Sus, între Iași, Tg. Frumos, Pașcani, Tg. Neamț, Fălticeni, Suceava și Botoșani, locurile de naștere și ale lui Eminescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Nicolae Labiș. Spre deosebire însă de Creangă, și chiar de Neculce, fraza sadoveniană nu are iuțimea, verva și jovialitatea oarecum zgomotoasă a marelui humuleștean. Ea se desfășoară în volute largi și încete, calme, ritmate parcă de respirația largă a unei oficieri solemne. Așa se și explică specificul artei sadoveniene, capabilă a incorpora poezia naturii și poezia trecutului, fixînd-o în mirifice cristale ale artei cuvîntului românesc, masive, impunătoare, precum munții albaștri-fumurii din preajma Ceahlăului, martorii cei mai tăcuți și, prin chiar tăcerea lor, cei mai elocvenți ai istoriei. Nu mai puțin însă, ca și la Ion Creangă, ca la Neculce, prezența subiectivă a povestitorului transpare permanent în stilul sadovenian, fie că în paginile lui ni se evocă frumusețile naturii ori trecutul de glorie, confundate cu viața cea de toate zilele, văzută **panoramic,** în timp și în spațiu, în imagini care mărturisesc de statornicia și frumusețea spiritului. Iată, spre exemplu, pasajul din romanul „Nicoară Potcoavă" menit a construi **atmosfera,** pasaj în care vorbirea domoală a naratorului este sugerată de ritmurile egale ale verbelor:

„La unele popasuri, oamenii hatmanului scoteau șoimii pentru plăcerea mezinului Alexandru, cătînd în tufișurile mărunte ale cîmpiei potîrnichi. Șoimarii duceau paserile zburătoare pe pumni, după ce le luau lumina cu cușmuța de piele. Cînd cînele stîrnea cîrdul, cușmuțele de piele erau ridicate, și paserile îndemnate să-și ia zborul".

ION ROTARU

PALETA DE AUR

În desenul de față, coloritul joacă un rol important în redarea expresivității poetice a desenului. Nuanțele și reflexele luminii care vibrează din toată structura tabloului, precum și dominanta de albastru curat al cerului creează o stare de puritate și prospețime tinerească, de bucurie a vieții.

Multe asemenea desene ne vin la redacție de la unele dintre cele mai valoroase și productive cercuri de desen din țară ca, de exemplu: Școala din Albeștii de Argeș, Școala nr. 5, Onești, Școala nr. 11, Buzău, Școala nr. 3, Bîrlad, Școala din Vultureștii-Argeș etc.

Invităm cu acest prilej pe toți iubitorii desenului să ne trimită în cadrul concursului „Paleta de aur" din „Eroica 88" cît mai multe și variate lucrări, cele mai reușite urmînd să apară săptămînal în revistele voastre dragi. Toate cele tipărite vor beneficia de premii și mențiuni, diplome și alte obiecte purtînd însemnul „Cutezătorii".

ION DONCA

„Românie, plai de aur", desen de ARINA BIANCA CHIRILOIU, cl. a VII-a, Albeștii de Argeș.

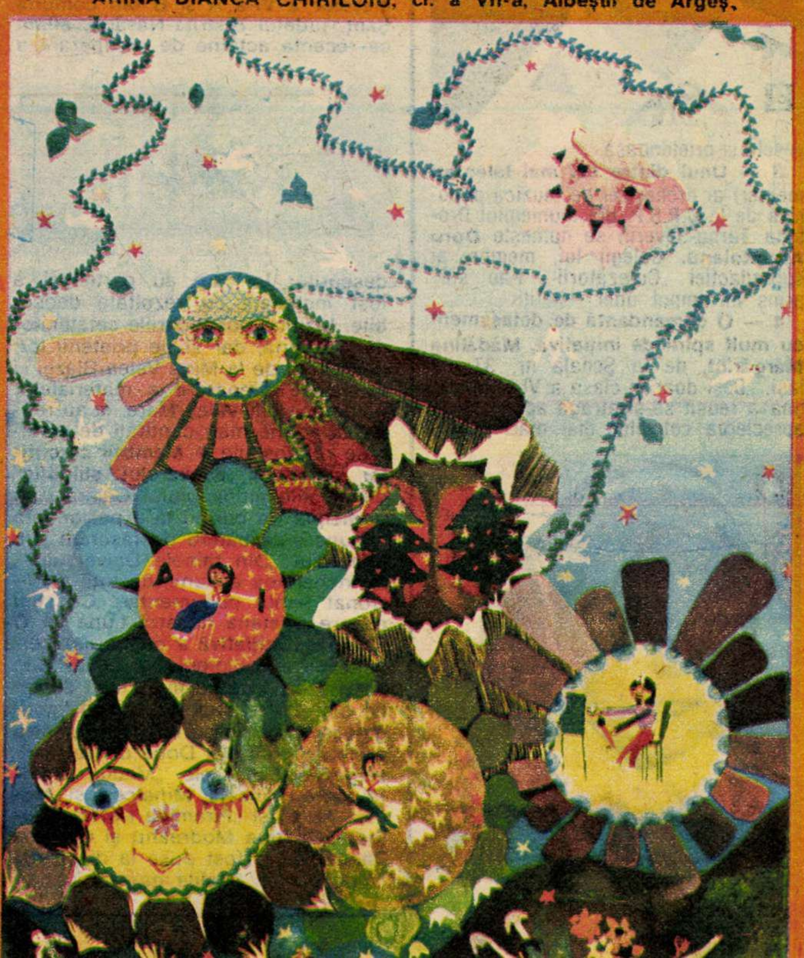

CINE CÎNTĂ *la percuție?*

Un mare muzician spunea că primul lucru pe Pămînt este ritmul! Dacă sîntem mai atenți, vom observa că ritmul există în toate cele ce sînt. De reținut un fapt foarte important: întîi a existat ritmul și apoi melodia. Dar cine, ce for-

MIHAIL SADOVEANU
NICOARĂ POTCOAVĂ

Cum vorbim? Cum scriem?

NUMERALE

Ați auzit vreodată pe cineva spunînd „șasesprezece"? Eu, da. Și „optusprezece" sau „patrusprezece"... Nu mi-a plăcut.

„Bine - mi-a spus cineva cînd i-am reproșat aceste pronunțări - dar nu se spune corect **doisprezece, treisprezece, cincisprezece, nouăsprezece?** Doar n-o să spunem **dosprezece, tresprezece** etc.!"

Să explicăm puțin aceste forme. Ați auzit vreodată de „analogie"? Analogia este o asemănare parțială sau totală între două obiecte materiale, unități oarecare sau fenomene. În lingvistică, analogia desemnează asemănarea dintre forme ale cuvintelor sau sensuri ale acestora.

Și, atunci, să examinăm formele numeralelor de la **unsprezece** în sus analizînd elementele care le compun: **un — spre — zece, doi — spre — zece, trei — spre — zece.** Observați că primele elemente din compunere au cîte o singură silabă? Dar mai departe? **pa/tru — spre-zece** (două silabe în primul element), **cinci — spre — zece** (o silabă), **șa/se — spre — zece, șap/te — spre — zece,** (două silabe), **opt — spre — zece** (o silabă), **no/uă — spre — zece** (două silabe). „Scorul" este de 5:4 în favoarea celor cu o silabă! Ba, mai mult, primele trei au cîte o silabă. Și atunci, analogia și-a spus cuvîntul: **paisprezece, șaisprezece** și-au redus și ele cîte o silabă.

Din cauză că în **cincisprezece** avem nu mai puțin de 6 consoane la rînd (ceea ce se scrie **ci** este de fapt un singur sunet consonantic), pronunțarea, admisă ca fiind corectă, este **cinsprezece,** iar, pentru că în **optsprezece** avem 5 consoane la rînd, auzim uneori **optu** sau **opti — sprezece.**

De asemenea, știți și voi foarte bine, în limba vorbită datorită grabei cu care rostim cuvintele și a tendinței de a scurta comunicarea, spunem **unșpe, doișpe, treișpe** ș.a.m.d.

Ei, dar multe probleme mai ridică și aceste numerale dintre zece și douăzeci! Atît de multe încît parcă nici nu mai știm care sînt formele lor corecte, admise de normele limbii literare, adica ale limbii române conforme gramaticii.

Să le recapitulăm, cu scrierea și pronunțarea lor corectă. Deci: **unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cincisprezece** (pronunțat **cinsprezece), șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece** (pronunțat corect numai așa cum se scrie), **nouăsprezece.**

Rețineți-le!

CEZAR TABARCEA

Povestea unui cuvînt

A SCRIE

Verbul latinesc **scribere** *a devenit în română* **scriere,** *cu dispariția normală a lui* **b** *intervocalic. Mai tîrziu, infinitivul lung s-a scurtat, potrivit unei reguli generale a morfologiei noastre.*

Dacă avem în vedere istoria acestui cuvînt de origine latină, e firesc să ne întrebăm cu uimire cum se explică rezistența lui în tot cursul evului mediu. Menținerea lui **a scrie** *e un fapt care ne impresionează și mai mult de îndată ce considerăm acest verb în raport cu* **a citi,** *care e de origine slavă și de care e strîns legat din punct de vedere semantic.*

Cuvîntul latinesc pentru **„a citi", legere,** *a dispărut din graiul românilor, păstrîndu-se însă în dialectele românești din sudul Dunării. Verbul* **a scrie** *nu se putea menține decît în relație directă cu un verb care însemna „a citi". E posibil ca în limba de odinioară să se fi folosit cu sensul „a citi" verbul* **a număra** *(din latinescul* **nominare),** *atestat de cîteva ori cu acest sens în unele texte din secolul al XVI-lea. Prin urmare, e posibil ca* **a număra** *(cu înțelesul inițial, „a numi, a chema") să fi preluat de timpuriu, cu mult înainte de pătrunderea din slavă a lui* **a citi,** *sensul lui* **legere,** *care a dispărut.*

Din latină s-a păstrat și **carte** *(din* **charta)** *cu înțelesul de bază „hîrtie, scrisoare", împreună cu care conservarea lui* **a scrie** *apare cu o justificare în plus.*

Nu este exclus ca pînă tîrziu, către întemeierea statelor noastre feudale, verbul **a scrie** *să fi fost întrebuințat frecvent și cu înțelesul primordial din latină, acela de „a grava, a trage linii, a desena". Pentru limba noastră dispunem de multe atestări ale lui* **a scrie** *însemnînd „a zugrăvi, a picta", sens dezvoltat ușor din cel de „a desena, a grava". În proverbul: „Sînt logofăt să te învăț/ Cu cuțit* **să scrii** *pe băț", cuvîntul pe care îl discutăm însemnează chiar „a trage linii, a grava". La Tudor Arghezi ne întîmpină prepoziția: „Tătuțu* **scrie** *pe blocul de desen rațe" (adică „desenează"), iar la Gheorghe Asachi, din prima jumătate a secolului trecut, întîlnim versurile:* **„Scrie***-mi, pictore ghibace,/ Pe-a mea doamnă depărtată" (adică „pictează").*

GRIGORE BRÂNCUȘ

---

mează acest ritm? Răspunsul este limpede: **percuția.** Cuvîntul **percuție** înseamnă lovire. Este deci vorba despre acele instrumente muzicale care rezonează prin lovire. Acestea sînt: timpanii (niște tobe adînci ca niște cazane), de origine foarte veche care, evoluînd în timp, au devenit un suport al orchestrei simfonice. În cadrul instrumentelor de percuție, un loc important în muzica simfonică și ușoară îl ocupă... toba mică!

Cînd scriem aceste rînduri, ne aflăm la Liceul de artă „George Enescu" din București și ni se spune că pe lîngă instrumentele muzicale de mai sus, care dau culoare percuției, foarte îndrăgite de copii mai sînt: xilofonul, vibrafonul și marimbofonul. Sînt instrumente la care se cîntă piese de largă accesibilitate cu acompaniament de pian. De reținut că membrafonul și xilofonul au **lamèlele** din lemn de trandafir sau palisandru, **lamèle** care, lovite cu ciocănele de lemn sau cu baghete cu bile de cauciuc, scot sunete de o finețe deosebită. Să mai adăugăm că pentru percuție mai sînt folosite și cinelele, clopotele, gongul, toba mare, castagnetele, clopoțeii, tamburina, celesta, lira și... chiar pianul!

Astăzi, toate orchestrele - fie simfonice, fie de muzică ușoară sau fanfare, mici sau mari - au o bogată înzestrare în instrumente de percuție. În liceele de artă din București, Cluj-Napoca, Iași, Craiova și Timișoara, clasele de percuție sînt adevărate pepiniere de talente din care se recrutează cei mai buni percuționiști pe care-i vom întîlni în orchestrele de la Ateneu sau Conservator, de la Operă sau teatre, în orchestra Radioteleviziunii. Comparativ cu celelalte clase ale liceelor de artă, de pian sau vioară, cele de percuție reprezintă și ele cu cinste aceste cetăți ale muzicii. Fiecărui percuționist i se cer talent, înzestrare, dragoste față de instrumentul ales, dar mai ales... muncă și iar muncă. Percuționiștii și cînd merg, cînd scriu sau vorbesc au în ei ritmul muzicii, al instrumentelor la care cîntă. În toate manifestările artistice muzicale (concerte la sălile Dalles, Ateneu, Radioteleviziune, Conservator etc.), elevii claselor de percuție - atît ca soliști cît și în cadrul orchestrelor simfonice - sînt elemente de bază în desfășurarea concertelor. Dar pînă aici cîtă muncă, zeci și sute de ore de studiu, repetiții și iar studiu, și din nou repetiții.

Pionierul percuționist Cristian Balea din clasa a VIII-a a Liceului de artă „George Enescu" din București a luat premiul I la faza republicană a ultimei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României" și premiul II la Festivalul „Lira de aur", ediția 1987, de la Suceava. Asemeni colegilor săi de la clasele de percuție, Bogdan Băcanu, Adrian Cochințiu, Ionel Paliundra sau Ion Ciamur, Cristian este preocupat în aceeași măsură și de... matematică. După cum veți vedea, percuția este artă, dar și știință. Copiii cărora de mici le-a plăcut **ritmul** s-au dovedit în același timp și inteligenți. La rîndul lor, Cristian și colegii săi, deși muncesc și-și însușesc atît de multe ritmuri ca percuționiști, sînt prin excelență elevi foarte echilibrați și buni la matematică, mai ales la geometrie. Percuția este o mare ordine și... geometrie, sunetele se

distribuie matematic. Ca ritmurile și zgomotele să devină sunet și muzică trebuie să fie executate cu precizie matematică. În plus, percuționistul trebuie să posede serioase cunoștințe practice și teoretice despre pian, armonie, solfegiu și... nu-i de mirare să-l auzim pe Cristi că-i place informatica, deci calculatoarele. Abia de-acum încolo (el, care a studiat pînă în clasa a VI-a pianul, trecînd apoi la percuție) se poate prezenta în public, stăpînind cu pricepere toba mică și sfîrșind cu marimbofonul, timpanul, xilofonul

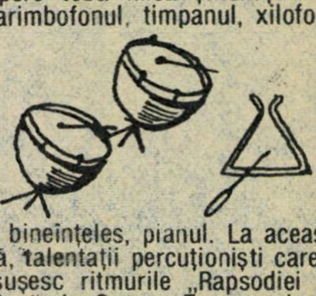

și, bineînțeles, pianul. La această oră, talentații percuționiști care-și însușesc ritmurile „Rapsodiei române" de George Enescu, dar și pe cele ale științei - matematică, fizică, chimie, biologie - au în repertoriile lor lucrări de Maurice Ravel, Hector Berlioz, Johan Strauss, Paul Constantinescu, doine și balade etc.

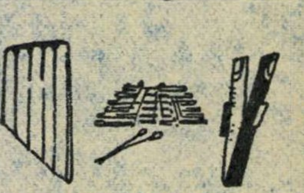

Percuția? O mare frumusețe muzicală, ritmică, matematică - tinerețe, hărnicie, dăruire și muncă. Tuturor celor ce studiază și își însușesc această meserie le dorim succes.

ION CRÎNGULEANU

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

NOUA RODNĂ VECHE ȘI MINUNAȚII EI GOSPODARI

NOROC BUN!

DRUMUL SPRE COMORILE DIN INIMA MUNȚILOR...

Pîclele nopții nu s-au ridicat încă din văile pe care se răsfiră casele Rodnei Vechi — așezare rurală aflată la altitudine, sub poalele munților de la care și-a împrumutat numele — cînd în centrul ei vin și se opresc duduind puternice autocamioane cu platformele amenajate pentru transport de persoane, un fel de „case pe roți". „Autobuzele obișnuite — ni se explică — n-ar putea urca pe drumurile grele de munte și de aceea s-a recurs la autocamioane". Și numaidecît apar și minerii. Vin de pe strada principală, vin de pe uliți, ca adevărate rîuri de oameni. Și e o încîntare să-i privești. Atîta calm și atîta forță omenească se degajă din făpturile lor!...

— Noroc bun!

— Noroc bun!

În scurte de postav îmblănite, cu cizme de cauciuc în picioare, cu căștile de protecție pe cap și cu lămpașele în mîini se urcă, fără vorbe prea multe, în mașinile care, odată pline, pornesc spre munți. Schimbul întîi urmează să intre în subteran, să înlocuiască schimbul trei.

La ceas de amiază ne ducem să-i întîmpinăm la ieșire, așa cum fac adesea și copiii din localitate. Urcăm pe Valea Vinului. Străbatem, printre munți care se privesc fața-n față, de la o... palmă distanță, un drum printr-un peisaj de-o sălbatică frumusețe. Și, după vreo 12 kilometri, iată-ne la gura minei Rodna Făget, sectorul Valea Vinului. Și iată-i și pe mineri ieșind din subteran. Printre ei se află și Vartolomei Morariu, șef de brigadă. Om încă tînăr, cioplit parcă dintr-o stîncă de granit, e un miner desăvîrșit. Pentru el nu există — după cum ne spune subinginerul Vasile Maternik, șeful sectorului — problemă ivită în subteran pe care să n-o rezolve cu succes.

Așa sînt, de fapt, toți cei peste 1 600 de mineri ai Rodnei Vechi: Oameni îndrăzneți și pricepuți care, beneficiind de unelte și utilaje moderne, deschid zilnic noi drumuri subterane spre marile comori ascunse în inima munților din preajmă, dînd țării cantități mereu mai mari de minereuri de zinc, cupru, plumb și alte metale neferoase, deosebit de necesare economiei naționale.

...ȘI SPRE CELE ALE PĂDURILOR

Străin de loc fiind, dacă ceri unui gospodar o cană cu apă, rodeanul, pentru care ospitalitatea e înscrisă la loc de cinste în codul lui moral moștenit din străbuni, te va invita în casă. Și te va servi și cu apa cerută — care aici e minerală, astfel de apă avînd cele mai multe izvoare și fîntîni —, dar îți va pune în față și gem sau dulceață de fragi ori de zmeură, ba chiar și o strachină de alune sau o farfurie cu ghebe, ciuperci deosebit de gustoase. Sînt, toate acestea, fructe adunate de ei ori de soție, dar în cele mai multe cazuri de către copii — din pădure. Și-n camerele mari și luminoase, în care covoarele și scoarțele lucrate în casă își etalează frumusețea motivelor populare locale, descoperi și alte prezențe ale pădurii: atît în structura solidă și ingenioasă a clădirii, cît și în obiectele de uz gospodăresc, multe dintre ele lucrate din lemn cu o asemenea măiestrie încît fiecare e o operă de artă. Și cînd afli că și mobila sculptată e făcută tot de mîna lui — ca în cazul minerului Alexandru Ureche sau al profesorului Liviu Păiuș — ori de meșteri locali, între care Ilie Gușă e renumit, înțelegi că pădurea face parte integrală din viața cotidiană a rodnenilor.

Aici, la Rodna Veche, și pădurile, care coboară pînă în uliți, sînt ne-nchipuit de bogate. Și ele, la fel ca subsolul, ascund adevărate comori. Dar rodnenii, buni cunoscători ai munților, știu că nici aceste comori nu-ți sînt oferite pe gratis și ușor, că dacă vrei ca pădurea să ți le daruiască, trebuie s-o iubești și s-o îngrijești, să te ocupi permanent de gospodărirea ei.

Pădurarul Iacob Sîngiorzan ne vorbește despre hărnicia și contribuția localnicilor la dezvoltarea și apărarea fondului forestier, la cît mai deplina lui valorificare. E vorba, în primul rînd, de forestierii propriu-ziși care trimit de-aici, din pădurile Rodnei, spre industria țării, aur adevărat, lemn de cea mai bună calitate. Dar, în egală măsură, și despre ceilalți, inclusiv despre copii. „Copiii ne ajută foarte mult la efectuarea mai tuturor lucrărilor". Și din spusele lui și ale profesorilor Ion Pop, directorul școlii, și Mircea Mureșianu, președintele Consiliului comunal al Organizației Pionierilor, aflăm că toți cei peste 1 000 de elevi participă, cot la cot, cu părinții și frații lor mai mari, la curățirea plantațiilor, la întreținerea puieților din pepiniere și la plantarea acestora, la culegerea fructelor de pădure și a plantelor medicinale; că angajamentul de muncă patriotică, depășit an de an, se realizează în principal pe baza roadelor pădurii pe care ei le strîng în cantități de zeci de tone; că și acum, în timpul iernii, cei mai îndrăgostiți de pădure și de viețuitoarele ei — precum Constantin Cosilca, Adrian Gușă, Ionel Negru și alții — vin, împreună cu băiatul pădurarului —, tot Iacob după nume, elev în clasa a VI-a —, să ajute la transportarea „alimentelor" — frunze, fîn și sare — pentru aprovizionarea „hrănitoarelor" din păduri.

Nu, nici drumul spre comorile pădurilor nu-i ușor, dar rodnenii de toate vîrstele au învățat și știu și pot să-l străbată și pe acesta.

NOTA 10 LA... ZOOTEHNIE

Gospodăria lui Gherasim Nacu, mecanic de mină, e mare și temeinic alcătuită. Și familia, la fel. Are nouă copii, cel mai mare dintre ei fiind elev în clasa a X-a. Și mai toată gospodăria aceasta — cu oi în ocol, cu vite mari în grajd, cu porci și păsări — e în grija lor. Și, după cum ne mărturisește tatăl, copiii se descurcă foarte bine, de... nota 10, încît acesta își poate vedea liniștit de meseria lui cît e la serviciu, iar soția, de celelalte treburi, inclusiv de țesutul la război. Și asta cu toate că ei, copiii, nu-s prea mari, iar animalele sînt multe. Ca-n majoritatea gospodăriilor din Rodna Veche.

Leontin Sohorca, primarul comunei, ne explică din ce izvorăște puterea economică deosebită a așezării și bunăstarea oamenilor: și din bogățiile subsolului, și din cele oferite de păduri, dar și din cele pe care rodnenii, harnici și gospodari, le smulg pămîntului ca agricultori și crescători de animale. Le smulg și de pe puținele ogoare pe care relieful accidentat le oferă cu zgîrcenie, și din suprafețele cultivate cu pomi fructiferi, dar mai ales de pe cele aproape 12 000 de hectare de fînețe și pășuni care le permit să crească în gospodăriile lor numeroase animale, între care aproape 7 000 de oi și peste 1 500 de vaci cu lapte.

„YO5-KTJ" ȘI ALTE SUCCESE DE ACEST FEL

Nu te aștepți sa găsești la Rodna Veche unul dintre cele mai bune radiocluburi din țară, dar el există și funcționează aici, la școala cu clasele I—X din localitate. Sub indicativul „YO5-KTJ" și sub „bagheta" profesorului de fizică Ion Molnar, peste 120 de elevi din ciclul gimnazial se inițiază în tainele electronicii și ale traficului radio, unii dintre ei — ca Mihai Pop, Ludovic Varga, Doru Bodriheic — devenind, între timp, atît de buni radiotelegrafiști, încît au cucerit (cu echipa) locul întîi pe țară la ultrascurte în ediția 1985 a Campionatului „Aniversarea Republicii". Nu te aștepți să descoperi la Rodna Veche nici pe unii dintre cei mai buni copii-schiori ai țării, dar așezarea aceasta rurală are și așa ceva, în cadrul școlii funcționînd și un puternic centru de schi fond și alpin. Îndrumați de profesorul de educație fizică Lucian Creușteanu și avînd la dispoziție o puternică bază materială — peste 120 de perechi de schiuri și cîteva pîrtii care ar fi corespunzătoare și pentru concursuri... internaționale —, an de an se inițiază sau se perfecționează în acest sport între 200 și 300 de copii. Mulți dintre ei au reușit să fie sportivi de excepție (prin numeroasele locuri fruntașe cucerite în competițiile județene și republicane), dar și elevi pe măsură, unii dintre ei — ca Olivia Păiuș, Octavian Strîmbu, Alin Popa — avînd, din clasa I și pînă în prezent, numai note de 10 în catalog.

Dar Școala din Rodna Veche excelează mai ales prin rezultatele foarte bune la învățătură, concretizate atît în procentajul de promovabilitate — de 98,9% în anul școlar trecut —, cît și în numeroasele premii și mențiuni pe care mulți dintre elevii de-aici — Ana Steopan, Elisabeta Lanhardt, Emil Bălai, Ecaterina Hapca, Mircea Mureșianu și alții — le-au luat, pînă în prezent, la concursurile școlare pe obiecte de studiu la nivel județean și republican. Sînt dovezi concludente ale faptului că în climatul de muncă făcută cu pasiune și tenacitate de către părinții și frații lor mai mari, copiii Rodnei Vechi se străduiesc — și reușesc — să se integreze pe deplin.

•

Multe și mari furtuni a trebuit să înfrunte Rodna Veche de-a lungul vremurilor. Dar nimic n-a reușit să-i clintească pe locuitorii ei dintotdeauna de pe această străveche vatră românească. Corabia ei, avînd la bord oameni dîrji, animați de fierbinte dragoste față de glia strămoșească, a plutit mai departe. Și iat-o azi, mai frumoasă și mai mîndră ca oricînd, înaintînd, cu toate pînzele sus, cu toți cei peste 6 500 de locuitori ai ei, spre orizonturile limpezi ale viitorului. Multe și mari sînt înfăptuirile din anii socialismului și-n această așezare rurală, care i-au schimbat radical înfățișarea. În Rodna Veche au fost edificate și funcționează în prezent 18 unități industriale, dintre care 4 (legate de minerit) sînt de importanță republicană —, în care lucrează peste 3 400 de oameni ai muncii. Au fost construite, de asemenea, peste 350 de apartamente în blocuri moderne, care conturează deja centrul civic al localității, iar casele oamenilor sînt, în proporție de peste 90 la sută, noi sau renovate.

Sînt multe, foarte multe astfel de realizări de care beneficiază în prezent locuitorii Rodnei Vechi, localitate care prezintă și ea imaginea vie a ceea ce a devenit și devine satul românesc în zilele noastre: un univers uman care, păstrînd și cultivînd frumoasele tradiții țărănești, cunoaște profunde prefaceri înnoitoare, îndreptîndu-se cu pași viguroși și siguri spre cote tot mai înalte de civilizație și progres.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: TUDOR CRISTEA

Istorie, cultură, civilizaţie

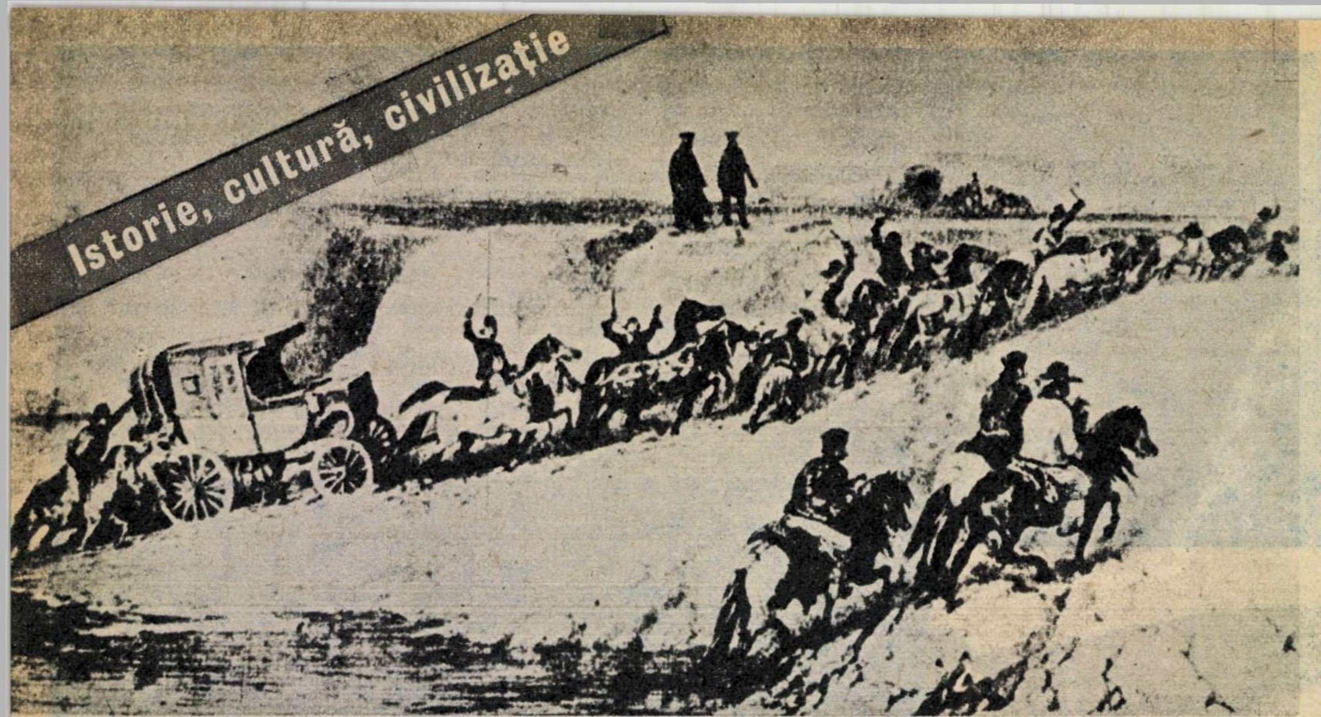

POŞTA

O INSTITUŢIE MILENARĂ

Istoria acestei instituţii se interferează cu însăşi istoria umanităţii. Cuvîntul „poşta“ are o circulaţie universală şi provine din limba latină însemnînd „distanţa dintre două locuri unde se schimbau caii“.

O INVITAŢIE ÎN VREMURI DE DEMULT

Odată cu apariţia primelor state, conducătorii şi înalţii demnitari aveau nevoie de un instrument de transmitere a ordinelor şi de informare asupra situaţiei tuturor regiunilor.

În urmă cu 3 500 de ani, faraonul Amenophis al IX-lea a organizat un serviciu poştal care lega Egiptul de Libia, Arabia şi Etiopia. La ordinul său, toate papirusurile care se expediau purtau o ştampilă cu tuş albastru sau roşu. În Imperiul persan, în timpul lui Darius I, faimosul „drum regal“ dispunea de 111 staţii de poştă, situate la distanţe egale şi dotate cu locuri de popas, clădiri pentru călători şi ţarcuri pentru cai. Curierii, numiţi „angari“, duceau din poştă în poştă tolbele pe care le preluau mereu alţi curieri, asigurînd o circulaţie fluentă şi rapidă a mesajelor. Cei 2 600 km dintre Susa şi litoralul Mării Egee erau străbătuţi, n-o să vă vină să credeţi, în 6 zile!

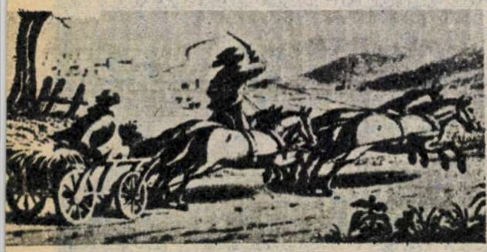

În statele greceşti, în secolele VI—V î.e.n., curierii pedeştri duceau mesajele verbale sau scrisorile oficiale. Un curier faimos a fost Phidippides care, în 492 î.e.n., a străbătut 152 de mile în două zile, anunţîndu-i pe macedoneni că Darius a atacat Atena. Datorită lui, ajutorul a sosit la timp, iar atenienii, recunoscători, i-au ridicat curierului o statuie.

Aproape desăvîrşit a fost serviciul poştal („cursus publicus“) creat de romani. De-a lungul celor 80 000 km de drumuri circulau curieri imperiali, militari, fiscali şi, mai tîrziu, particulari. Curierul se numea „tabelarius“ (purtătorul de tăbliţe scrise). În locuri fixe s-au stabilit staţii de poştă, iar pe timpul lui Octavian August unele staţii au fost dotate cu 20. altele cu 40 de cai, precum şi cu care, curieri şi meseriaşi pentru reparaţii. Drumurile erau dotate cu indicatoare de timp şi distanţă. Romanii mai foloseau, ca şi egiptenii, ca mesageri rapizi, porumbeii călători. După căderea Romei (476) urmează o perioadă de declin a poştei care durează aproape un mileniu.

POŞTA MEDIEVALĂ

În evul mediu, una dintre cele mai vaste şi mai bine organizate reţele de poştă a avut-o celebrul han mongol Genghis-han (1206—1227). Numeroasele ştafete călări străbăteau în lung şi-n lat vastul său imperiu, transmiţînd zi şi noapte ştirile cu o viteză uluitoare. În Europa, suveranii şi nobilimea, breslele şi universităţile dispuneau de curieri personali. Printre cele mai vechi organizaţii de poştă amintim „Compania curierilor veneţieni“ (secolul XII).

Creatorul poştei de stat în Franţa a fost Ludovic al XI-lea. Poşta regală, înfiinţată în 1464, era transmisă prin curieri călări, apoi cu ajutorul diligenţelor care vor transporta şi călători. Din timpul lui Henric al III-lea poşta transportă şi colete, iar la 1653 se introduc cutiile pentru depunerea scrisorilor.

Doi italieni germanizaţi, Franz şi Johann von Taxis, au întemeiat, în 1494, un faimos serviciu poştal european, purtînd numele de „Thurn und Taxis“, care a durat patru secole, datorită modului excelent de organizare. Ei înfiinţează în 1491 prima linie poştală internaţională între Viena şi Bruxelles, apoi liniile Madrid - Paris - Bruxelles - Roma, care în 1516 cuprinde Olanda şi apoi Italia. Acest servici poştal atinge apogeul în timpul Congresului de la Viena (1815), cînd dispunea de 20 000 de oameni, zeci de mii de cai şi numeroase diligenţe sau poştalioane.

TRENUL ÎNLĂTURĂ DILIGENŢA

Revoluţia industrială şi apariţia locomotivei a făcut ca poştalioanele, chiar şi cele cu aburi, introduse în 1821, să fie scoase din uz. Dispărea pentru totdeauna omul îmbrăcat în uniformă pitorească, cu nasturi de alamă lustruiţi, care suna din goarnă în fiecare localitate şi apoi striga: „A sosit poşta!“ Fiecărei garnituri feroviare pentru pasageri i s-a ataşat, ca şi astăzi, un vagon poştal, adevărat birou de poştă ambulant. Cu timpul s-a trecut la unificarea tarifelor poştale şi s-au semnat convenţii internaţionale.

CURIOZITĂŢI

• Un hotel elveţian comunică cu localitatea de la poalele muntelui cu ajutorul unui cîine bernardin, căruia oficiantul poştal îi leagă de gît geanta cu corespondenţa. De-a lungul traseului, cîinele foloseşte şi... telefericul.

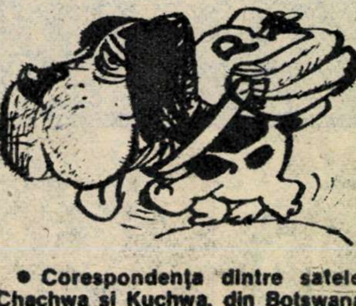

• Corespondenţa dintre satele Chachwa şi Kuchwa, din Botswana, este asigurată cu ajutorul struţilor dresaţi, care parcurg cu viteză cei 20 km care le despart, purtînd agăţate de gît tolba cu scrisori şi diferite obiecte.

• Poşta cu porumbei călători a asigurat între anii 1897 şi 1908 legătura între Noua Zeelandă şi o insulă, aflată la 60 mile depărtare.

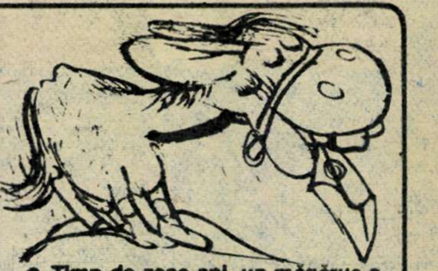

• Timp de zece ani, un măgăruş a asigurat serviciul de poştă între localităţile Mostar şi Anibuski din R.S.F. Iugoslavia. Dînd dovadă de o mare punctualitate, în tot acest răstimp el sosea şi pleca singur cu sacul de poştă, iar răgetul său, de la amiază, ţinea loc de orologiu pentru marea lui exactitate.

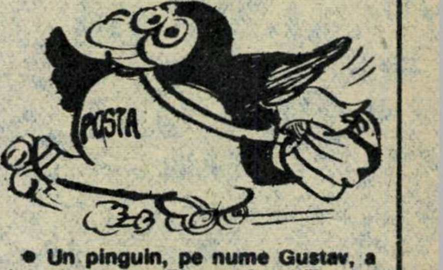

• Un pinguin, pe nume Gustav, a devenit poştaş. El aparţine băiatului Bob Dickon, din oraşul american New-Port. Acesta a încercat să-l ajute pe tatăl său, factor poştal, în distribuirea gazetelor. Însoţindu-l, pinguinul s-a dovedit foarte receptiv, învăţînd repede adresele abonaţilor şi reuşind să distribuie singur ziarele. Pentru a-l face să ajungă mai rapid la destinatari, Bob l-a învăţat pe Gustav să folosească patinele cu rotile.

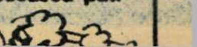

ÎN GOANA DUPĂ TIMP

Instituția poștală s-a adaptat la toate mijloacele de transport pentru a cîștiga în rapiditate. În anul 1793, în S.U.A. se încerca transmiterea corespondenței prin balon, realizată și în Europa de către danezi, în 1808. Poșta aeriană, prin avion, face prima cursă din inițiativa oficiului poștal din Londra, în 1911, iar în 1923 ia naștere prima linie aeropoștală regulată din lume între Paris și Constantinopol, realizată de Compania franco-română de navigație aeriană, precum și transportul regulat de noapte cu avionul între București și Belgrad. Totodată a fost organizată și poșta fluvială și maritimă, poșta pe bicicletă și motorizată, poșta pneumatică și polară.

Serviciul poștal se prezintă astăzi la scară planetară. S-au introdus sisteme de mecanizare și automatizare poștală, se perfecționează continuu distribuirea electronică și aparatura de cartare, s-a introdus sistemul de codificare poștală. La 17 iunie 1980 se transmite prima scrisoare prin satelit, în cadrul sistemului **„Intelpost"**, între Londra și Toronto (Canada). Materialul scris sau fotografic este expus la o „mașină de citit" din oficiul poștal, care o transmite în spațiu, iar satelitul captează și retransmite mesajul. Drumul străbătut: 74 000 km. Durata: un minut!

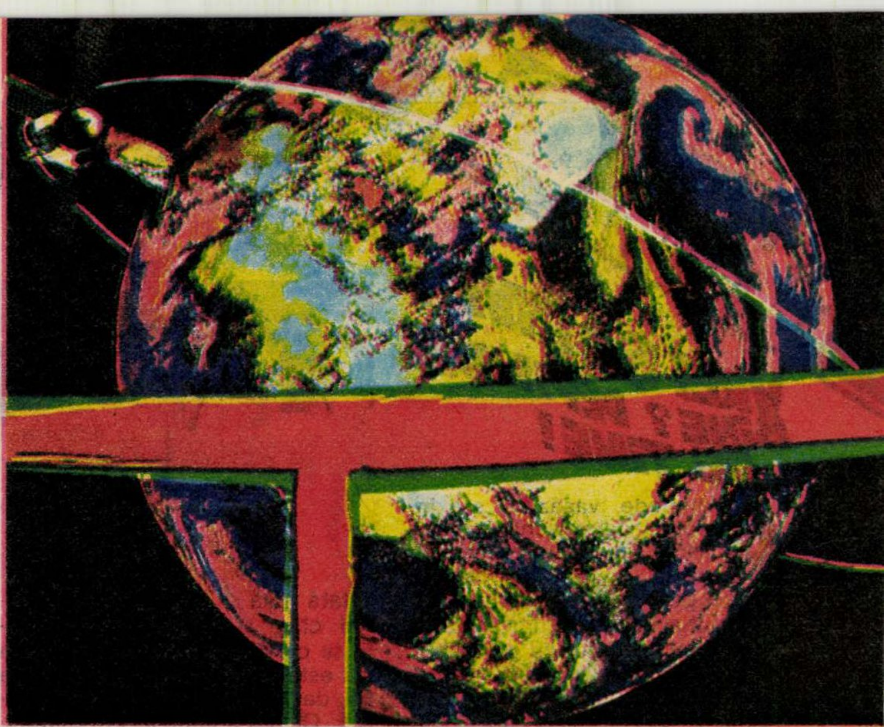

POȘTA PE TERITORIUL ROMÂNESC

Transformarea Daciei în provincie romană a dus și la introducerea serviciului poștal cu aceleași caracteristici ca ale celui din întreg Imperiul roman. Odată cu întemeierea statelor feudale românești independente, în secolul al XIV-lea, curierii domnești străbat meleagurile românești în lung și-n lat, folosind caii puși la dispoziție de localitățile pe unde treceau. Cel mai vechi document privitor la poștă este un hrisov din vremea lui Mircea cel Mare, dat la 11 mai 1399, în care un sat era scutit de „caii de olac". Faimosul olac era o căruță poștală mică, foarte ușoară și rapidă.

Din secolul al XV-lea curțile noastre domnești aveau două feluri de curieri: călărașii, care făceau curse la Constantinopol sau la celelalte curți din Europa, și lipcani, folosiți numai în interiorul țării. Țările Române aveau strînse legături de comunicații între ele, poșta aducîndu-și și ea contribuția la evoluția istorică unitară a poporului român.

În anul 1774 s-au înființat în Principate curse regulate de olacuri și poștalioane, iar din 1850 s-a organizat de două ori pe săptămînă atît transportul poștei rurale, cît și serviciul de diligență. Distanța dintre două posturi (relee) de poștă era de 10 000 de stînjeni și oscila în jurul a 20 km, numindu-se „o poștă".

Poșta devine instituție de stat în 1857, în Moldova, purtînd denumirea de „Direcția poștelor și delijanselor Moldovei", iar un an mai tîrziu, la 22 iulie 1858, apare vestitul „Cap de bour" – prima marcă poștală din sud-estul Europei. Odată cu Unirea Principatelor, la 24 ianuarie 1859, serviciile poștale se vor afla în atenția domnitorului Al. I. Cuza, care dorea să consolideze Unirea și pe această cale. Cele două instituții de poștă se unesc la 4 august 1862. În același an, poștele și telegraful se contopesc într-un singur sistem, cu sediul la București. După anul 1869, odată cu intrarea în funcțiune a liniilor ferate, cursele de diligență, cu faimoșii lor surugii și cu tot pitorescul lor sînt înlocuite, încet-încet, cu „furgonul poștal".

Astăzi, aflată într-un proces continuu de dezvoltare și modernizare, poșta constituie o importantă ramură a economiei naționale.

Prof. **TEODOR AXIOTI**

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Cele mai vechi orașe din lume

• Care sînt cele mai vechi orașe din lume? se interesează, în scrisoarea trimisă redacției, DANIEL ROTARU din CRAIOVA.

Antichitatea a cunoscut patru tipuri fundamentale de orașe: a) fortăreața — cu ziduri deosebit de puternice, posedînd în cele mai multe cazuri și o citadelă — ca, de pildă, Ierihon, Troia, Tirint; b) centru spiritual — cum au fost Nipur și Teba; c) centru al puterii politice — Susa, Memfis; d) centru comercial — Ur, Eridu etc. Iată, în continuare, cîteva dintre cele mai vechi și mai importante orașe din lume: Ierihon (întemeiat în jurul anului 5000 î.e.n., aflat astăzi pe teritoriul Iordaniei), Ur (mileniul al V-lea î.e.n., Irak), Susa (mileniul al V-lea î.e.n., Iran), Nippur (începutul mileniului al IV-lea î.e.n., Irak), Anau (3500 î.e.n., U.R.S.S.), Troia (sfîrșitul mileniului al IV-lea î.e.n., Turcia), Memfis (2850 î.e.n., Egipt), Assur (2500 î.e.n., Irak), Anian (2000 î.e.n., R.P. Chineză). În clișeul alăturat — **imaginea reconstituită a Babilonului,** unul dintre orașele celebre ale antichității.

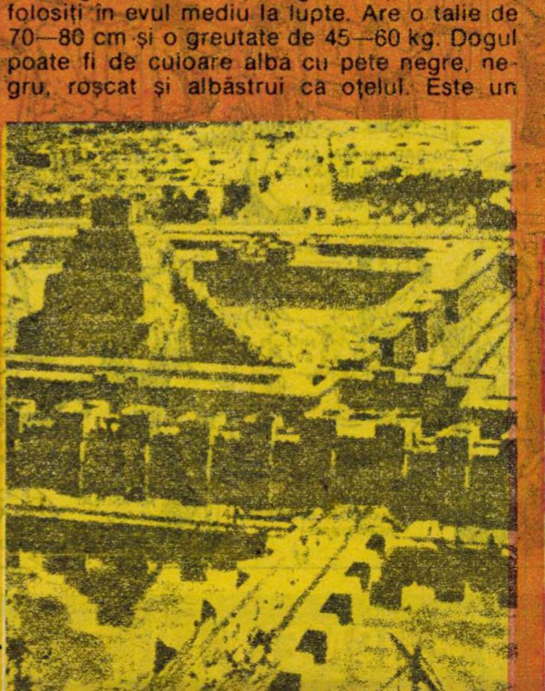

Cîinele dog

• „Mă numesc CRISTINA STOIANOVICI din **MĂRĂȘEȘTI, județul Vrancea, și aș vrea să-mi dați amănunte despre rasa de cîine dog".**

Dogul este urmașul ogarilor și al cîinilor folosiți în evul mediu la lupte. Are o talie de 70—80 cm și o greutate de 45—60 kg. Dogul poate fi de culoare albă cu pete negre, negru, roșcat și albăstrui ca oțelul. Este un animal de pază foarte atașat de stăpîn și foarte prietenos cu copiii, dar distant și rece cu străinii. Pentru a fi educat și disciplinat are nevoie de o mînă fermă, dar nu brutală. În luna a cincea, ca la orice cîine, dentiția de lapte i se schimbă, iar în jurul vîrstei de opt luni ea este completă, de animal adult. Cîinii din rasa dog trăiesc în general 15 ani, dar sînt cazuri cînd ei ating și vîrsta de 20—25 ani.

Animalul percepe sunete cu 100 000 Hz, pe cînd urechea omenească abia atinge 30 000. În timp ce doarme el „visează" cu... nasul, căci acesta captează semnalele mirositoare ce-l interesează. Ele sînt transmise la creier, care le prelucrează, astfel că, în momentul trezirii, dogul este la curent cu tot ce s-a întîmplat în jurul lui.

SEMAFOR

VREI SĂ ÎNVEȚI BINE? DEPINDE DE TINE!

Cine este cel mai bun?
TOȚI SÎNT cei mai buni!

Arhimede, vasăzică, s-a întrebat de ce chihlimbarul uscat (în grecește **electron,** frecat cu o cîrpă uscată) atrage pulberea de trestie. Magellan s-a întrebat cum ar putea înconjura Pămîntul cu o corabie. Henri Becquerel și Marie Curie s-au întrebat de ce minereul de radiu își lasă imaginea pe o hîrtie fotografică fără aparat de fotografiat. Erau întrebări bine formulate, iar autorii lor au ajuns la răspunsuri foarte importante pentru omenire. Calitatea întrebărilor ne dă măsura inteligenței celui care le formulează.

Rățică Dan se întreabă „cine-i mai tare" dintre colegi și i-a luat pe toți la rînd. Nu este o întrebare tocmai bună, iar răspunsul nu aduce nici un folos omenirii: Rățică sare la bătaie din te miri ce, caută buclucul cu lumînarea, e veșnic plin de zgîrieturi și ocolit de colegi.

Totuși Rățică nu e un băiat rău. El nu poartă pică nimănui. Uneori se dovedește un coleg foarte cumsecade. Nu minte niciodată. Învață cam slab, dar are un zîmbet de om bun și chiar așa și este.

Iată însă și un lucru senzațional: chiar și atunci cînd își tăvălește cu succes un coleg, Rățică nu este fericit. Crezuse că o să fie, dar nu e. Îl sîcîie nemulțumirea. Cauza e simplă: în realitate, el nu are *o nevoie* reală să fie mai tare în paguba altuia. Este o nevoie închipuită, falsă, iar succesul este, de asemenea, fals, nesatisfăcător. Iată de ce Rățică rămîne, de fiecare dată, dezamăgit.

Totuși, dacă ne gîndim mai bine, dorința de a fi mai tare există, e omenească, o avem cu toții — dar „mai tare" la ce? în raport cu cine? și în vederea cărui scop?

Cu adevărat „mai tare" este omul care știe nu atît să-și impună însușirile cît **să-și învingă defectele,** iată miezul problemei. „Mai tare" trebuie să fii în raport cu tine însuți. De exemplu, atunci cînd auzi larma îmbietoare a jocului de fotbal, să nu te miști de la lecții pînă nu le termini, pînă nu le faci cît poți de bine! Un astfel de om, da; este foarte tare, este cel mai tare.

Putem spune, fără nici o îndoială, că sîntem foarte tari, cei mai tari, atunci cînd **ne aflăm întotdeauna acolo unde este cu adevărat nevoie** de noi.

Cînd reușim **să ne identificăm greșelile** chiar dacă acest lucru nu ne face plăcere și **să le îndreptăm** chiar dacă ne este greu.

Cînd găsim tăria de **a nu rosti vorbe lipsite de cuviință** și cînd sîntem destul de puternici pentru **a asculta și urma** un sfat bun.

Cînd sîntem destul de demni pentru **a nu ne lăuda** peste măsură și cînd ne respectăm într-atît încît **ne bucurăm sincer de succesele** colegilor.

Cînd reușim **să luăm de la capăt** o dată și încă o dată și de oricîte ori e nevoie tema sau lucrarea care nu ne-a ieșit bine și cînd avem puterea de **a ne îndeplini cuvîntul dat.**

Cînd sîntem **punctuali;** cînd pretindem de la noi înșine **mai mult** decît de la alții; cînd ne purtăm chiar și cu oamenii necunoscuți atît de **politicos** de parcă ar fi profesorii noștri; cînd **nu ne certăm** la nesfîrșit pentru un ofsaid și cînd reușim **să citim** cel puțin două cărți importante în fiecare lună...

Și așa mai departe și mereu mai departe, căci un om adevărat țintește mereu mai sus, luptă pentru îndeplinirea unor scopuri de seamă.

Valoarea noastră se măsoară numai și numai cu **înălțimea morală a scopurilor** pentru care ne străduim. Acesta e unicul criteriu, unicul „start" de unde poate demara răspunsul la seducătoarea întrebare „Cine-i mai tare?

OVIDIU ZOTTA

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

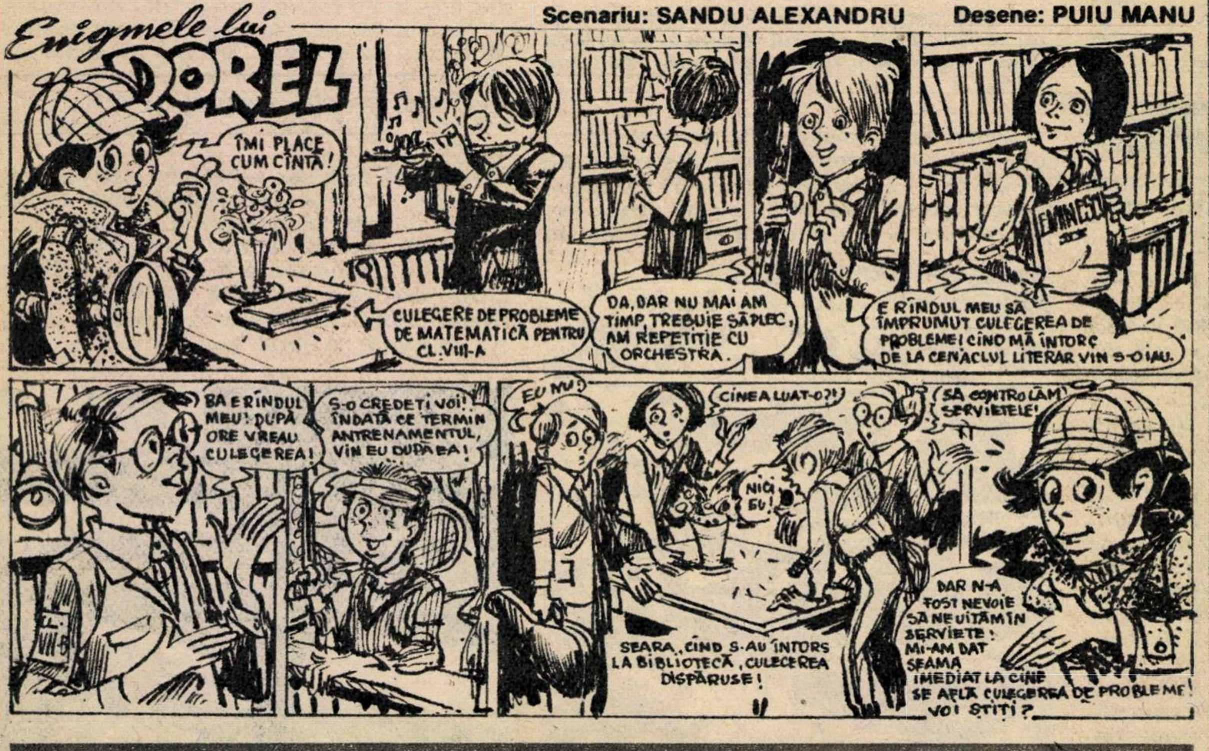
Enigmele lui DOREL
ÎMI PLACE CUM CÎNTĂ!
CULEGERE DE PROBLEME DE MATEMATICĂ PENTRU CL. VIII-A
DA, DAR NU MAI AM TIMP, TREBUIE SĂ PLEC, AM REPETIȚIE CU ORCHESTRA.
EMINESCU
E RÎNDUL MEU SĂ ÎMPRUMUT CULEGEREA DE PROBLEME! CÎND MĂ ÎNTORC DE LA CENACLUL LITERAR VIN S-O IAU.
BA E RÎNDUL MEU! DUPĂ ORE VREAU CULEGEREA!
CL. VIII-B
S-O CREDEȚI VOI! ÎNDATĂ CE TERMIN ANTRENAMENTUL, VIN EU DUPĂ EA!
EU NU!
CINE A LUAT-O?!
NICI EU!
SĂ CONTROLĂM SERVIETELE!
SEARA, CÎND S-AU ÎNTORS LA BIBLIOTECĂ, CULEGEREA DISPĂRUSE!
DAR N-A FOST NEVOIE SĂ NE UITĂM ÎN SERVIETE: MI-AM DAT SEAMA IMEDIAT LA CINE SE AFLĂ CULEGEREA DE PROBLEME! VOI ȘTIȚI?

ENIGMELE LUI DOREL • ENIGMELE LUI DOREL

DRAGI CITITORI!

În clasa sau în școala voastră se află **„Campioni ai îndeplinirii unui scop de seamă"**? Povestiți-ne despre ei – dar să nu depășiți o pagină și jumătate de caiet! Nu uitați să arătați ce greutăți au învins ca să merite acest titlu de **„Campioni ai îndeplinirii unui scop de seamă"!** Puteți alcătui scrisori obișnuite, dar, cine dorește, poate să scrie și sub formă de povestire și chiar de versuri! Dacă vreți, puteți ilustra aceste corespondențe cu fotografii sau cu desene făcute de voi. Principalul e însă să vă referiți la lucruri adevărate din clasa voastră.

Cele mai interesante participări ale voastre la dezbaterea **„Campioni ai îndeplinirii unui scop de seamă"** vor fi publicate și, desigur, premiate. Între premii se află și ceva nou: **tricoul „Cutezătorii"!**

Adresa la care sînt așteptate corespondențele voastre este: **revista „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1.** Precizați pe plic: pentru ancheta **„Campioni ai îndeplinirii unui scop de seamă".**

EXPEDIȚIILE „Cutezătorii"

REZULTATELE CELEI DE-A XVIII-A EDIȚII, 1987

Căpitanii echipajelor distinse cu tradiționalele trofee în ediția 1987 a concursului și cei trei cîștigători ai penelor — de aur, de argint și de bronz.

Peste 2 500 de echipaje, totalizînd aproximativ 30 000 de expediționari, au participat, în vara anului trecut, la această mare, atractivă și educativă acțiune pionierească de turism și cercetare științifică. Conform regulamentului, la faza națională au fost trimise jurnalele de bord și alte materiale ale echipajelor care au realizat cele mai reușite expediții (cîte 3 de fiecare județ). După atenta lor studiere, juriul republican a acordat tradiționalele trofee și celelalte distincții următoarelor echipaje:

MARELE TROFEU TRANSMISIBIL „BUSOLA DE AUR" — pentru cea mai complexă și mai reușită expediție — echipajului „SAMUS 2000", Școala Năpradea, județul Sălaj. Profesor-comandant — Aurel Medve; pionier-căpitan — Claudiu Seder.

„Busola de argint" — pentru locul doi la secțiunea marelui trofeu — echipajului **„Rododendron"**, Școala nr. 10, Slatina, județul Olt. Profesor comandant — Florin Chințescu; pionier căpitan — Emil Albotă.

„Busola de bronz" — pentru locul trei la secțiunea marelui trofeu — echipajului **„Alpin"**, Școala nr. 115, Sector 5, București. Profesor-comandant — Gabriel Silvășanu; pionier-căpitan — Mariana Drincă.

TROFEE

„Chemarea munților" —pentru activități deosebite de ocrotire a naturii — echipajului **„Fiii munților"**, Școala Ponoarele, județul Mehedinți. Profesor-comandant — Dumitru Grigore; pionier-căpitan — Ilie Ion Tudorescu.

„Cutezătorii" — pentru dîrzenie și curaj în învingerea greutăților de pe traseu — echipajului **„Terra '87"**, Școala nr. 26, Timișoara, județul Timiș. Profesor-comandant — Nicolae Grimacovschi; pionier-căpitan — Florin Borza.

„Scutul dacic" — pentru cercetări și descoperiri deosebite din domeniul istoriei patriei — echipajului **„Columna"**, Liceul de științe ale naturii Cluj-Napoca, județul Cluj. Profesor-comandant — Aurora Horațiu; pionier-căpitan — Ilie Gribovschi.

„Miorița" — pentru cercetări și culegeri deosebite din domeniul etnografiei și folclorului — echipajului **„Sînzienele"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Buzău, județul Buzău. Profesor-comandant — Adrian Munteanu; pionier-căpitan — Viorel Mazîlu.

„Caseta de cristal" — pentru cercetări și colecții deosebite din domeniile geografiei, geologiei și științelor naturii — echipajului **„Sunet de tulnic"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Brad, județul Hunedoara. Profesor-comandant — Marin Stan; pionier-căpitan — Horia Poenar.

„Sfinxul Carpaților" — pentru marcări și remarcări de trasee turistice — echipajului **„Alexandru Borza"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Cluj-Napoca, județul Cluj. Profesor-comandant — Alexandru Marcu; pionier-căpitan — Horea Bora.

„Egreta de fildeș" — pentru cea mai reușită expediție nautică — echipajului **„Periploca"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Tulcea, județul Tulcea. Profesor-comandant — Gabriela Dorosencu; pionier-căpitan — Valentina Chelu.

„Gențiana" — pentru cea mai reușită expediție a unui .echipaj compus numai din fete — echipajului **„Garofițele"**, Școala Cîțcău, județul Cluj. Profesor-comandant — Maria Trif; pionier-căpitan — Elena Duma.

„Jóbarát" (Prieten bun) — Pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj format din cititori ai revistei cu acest nume — echipajului **„Litcov"**, Școala nr. 5, Ditrău, județul Harghita. Profesor comandant — Dósa Ludovic; pionier-căpitan — Kurkó Elemér.

„Cortul de mătase" — pentru romantism și voie bună — echipajului **„Fiii munților"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Vîlcea, județul Vîlcea. Profesor-comandant — Ghiță Procopie; pionier-căpitan — Cristea Camelia.

„Termosul de argint" — pentru activități deosebite de autofinanțare și autogospodărire — echipajului **„Sargedava '87"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Deva, județul Hunedoara. Profesor-comandant — Viorel Manolescu; pionier-căpitan — Vasili Ferencz.

TROFEE INDIVIDUALE

„Pana de aur" — pentru jurnalul cu cea mai mare valoare literară și documentară — pionierei **Iulia Costescu,** cronicara echipajului **„Danubius I"**, Școala nr. 33, Galați.

„Pana de argint" — pentru locul doi la secțiunea „Penei de aur" — pionierei **Mariana Strețea,** cronicara echipajului **„Garofițele"**, Școala Cîțcău, județul Cluj.

„Pana de bronz" — pentru locul trei la secțiunea „Penei de aur" — pionierei **Mariana Magdalena Broască,** cronicara echipajului **„Godeanu"**, Școala nr. 12, Buzău.

PREMII SPECIALE

Premiul special al Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie din R.S.R. — echipajului **„Rododendron"**, Școala nr. 10, Slatina, județul Olt.

Premiul special al revistei „Start spre viitor" — echipajului **„Pe drumuri de munte"**, Școala nr. 1, Roman, județul Neamț.

Premiul special al revistei „Cutezătorii" — echipajului **„Cristal"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Timișoara, județul Timiș.

MENȚIUNI

— la **„Chemarea munților"** — echipajelor: **„Lotus '87"** — Școala nr. 1, Chiselet, județul Călărași; **„Vulturii 5"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Sadu, județul Gorj; **„Indagatores"** — Școala Borca, județul Neamț.

— la **„Cutezătorii"** — echipajelor: **„Temerarii"** — Școala nr. 45, Sector 1, București; **„Godeanu"** — Școala nr. 12, Buzău, județul Buzău; **„Temerarii"** — Școala nr. 34, Iași, județul Iași.

— la **„Scutul dacic"** echipajelor: **„Ulpia"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Oțelu Roșu, județul Caraș-Severin; **„Solii Băniei"** — Școala nr. 30, Craiova, județul Dolj; **„Vulturii Retezatului"** — Casa de copii școlari Uricani, județul Hunedoara.

— la **„Miorița"** — echipajelor: **„Diamant de Maramureș"** — Școala nr. 142, Sector 6, București; **Temerarii'87"** — Școala nr. 98, Sector 4, București; **„Baltagul"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Vatra Dornei, județul Suceava.

— la **„Sfinxul Carpaților"** — echipajelor". **„Ecoul munților"**, Școala nr. 6, Curgea de Argeș, județul Argeș; **„Rododendron"** (Siklo) — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Covasna, județul Covasna; **„Retezat I"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Deva, județul Hunedoara.

— la **„Caseta de cristal"** — echipajelor: **„Orizont '20"** — Școala nr. 8, Deva, județul Hunedoara; **„Garofița"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Sebiș, județul Arad; **„Brîndușa '87"** — Școala Chihereu de Jos, județul Mureș.

— la **„Egreta de fildeș"** — echipajelor" **„Egreta"** — Școala nr. 23, Iași, județul Iași; **„Urmașii Basarabilor"** — Școala nr. 1, Curtea de Argeș, județul Argeș.

— la **„Jóbarát"** — echipajelor: **„Roua cerului"** — Școala nr. 1, Lueta, județul Harghita; **„Majos"** — Școala nr. 1, Odorheiu Secuiesc, județul Harghita.

— la **„Termosul de argint"** echipajelor: **„Danubius II"** — Școala nr. 33, Galați, județul Galați; **„Zada I și II"** — Școala nr. 104, Sector 4, Bucuresti; **„Vulturii Carpaților"** — Școala nr. 18, Bacău, județul Bacău.

— la **„Cortul de mătase"** — echipajelor: **„Floare de colț"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Mărășești, județul Vrancea; **„Pandurii lui Tudor"** — Casa pionierilor și șoimilor patriei, Drăgășani, județul Vîlcea; **„Danubius I"** — Școala nr. 33, Galați, județul Galați; **„Roza vînturilor"** — Școala nr. 148, Sector 5, București.

— la **„Pana de aur"** — pionierilor: **Gabriela Alexandru,** cronicara echipajului **„Roza vînturilor,** Școala nr. 148, Sector 5, București; **Crina Damșa,** cronicara echipajului **„Samus 2000"**, Școala Năpradea, județul Sălaj; **Daniela Bujorescu,** cronicara echipajului **„Rododendron"**, Școala nr. 10, Slatina, județul Olt; **Dumitru Renato,** cronicarul echipajului **„Izvorașul"**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Tîrgu Jiu, județul Gorj.

O ediție a Expedițiilor „Cutezătorii" s-a încheiat, o alta, cea de-a XIX-a, a început. Spunem că a început avînd în vedere faptul că expedițiile, pentru a fi reușite, trebuie pregătite cu mult înainte de strat, practic odată cu începerea anului școlar.

Felicitîndu-i pe laurenții ediției trecute, le urăm viitorilor expediționari deplin succes în temeinica pregătire a frumoaselor și pasionantelor lor aventuri din vacanța de vară a acestui an.

„CUTEZĂTORII"

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

CĂUTĂTORII DE URME DIN AUSTRALIA

Ca să supravieţuiască în zone sălbatice sau aride ca jungla sau pustiul, omul primitiv a trebuit să-şi dezvolte calităţi neobişnuite. Adaptarea la excesul de umiditate şi uscăciune, talentul de a se orienta în hăţişurile întunecate sau printre dunele orbitoare de nisip ars de soare s-a produs de-a lungul unor lungi milenii de experienţă şi şlefuire a sensibilităţii, mult superioare omului trăit sub „umbrela" civilizaţiei.

Un exemplu deosebit de interesant îl furnizează aborigenii căutători de urme din Australia. De aproape 150 de ani sînt cunoscute aptitudinile lor. Ei caută şi văd urmele animalelor pe care le vînează acolo unde nimeni altul nu ar vedea nimic. Le urmăresc pe jos, uneori alergînd cu o viteză incredibilă, parcurgînd 150 km pe zi, ba un record înregistrează 600 km străbătuţi într-o săptămînă. O adaptare uimitoare îi face să poată dormi dezbrăcaţi pe zăpadă, să şi umble îndelung în deşert sub razele arzătoare ale soarelui.

Pe căutătorul de urme totul îl interesează: zborul unei păsări, felul în care se tîrăsc şerpii, o piatră plată care a fost întoarsă pe dos de omul sau animalul care a trecut înaintea lui căci piatra care nu a stat la soare are o altă nuanţă, cîntecul păsării arată dacă se află cineva prin apropiere sau a trecut pe acolo, şarpele este calm sau agitat. Nici un alb nu ar observa diferenţele cu atîta fineţe.

Un fir de nisip a ajuns pe frunza unei tufe. De cîtă vreme? Şi cum? Căutătorul de urme va răspunde. Nişte fire de iarbă strivite spun mult. Doi oameni nu lasă o urmă identică. Omul calcă altfel dacă este obosit sau odihnit, dacă este slab sau puternic, scund sau înalt. Căutătorul de urme îl va descrie destul de corect fără să-l fi văzut vreodată.

La Kununurra se povesteşte despre un vînător căutător de urme care a dat din întîmplare peste urmele lăsate de o tabără de nomazi. În amalgamul semnelor rămase el a regăsit urmele surorii sale, pe care nu o mai văzuse de ani de zile. A urmărit tribul şi şi-a regăsit sora.

Căutătorul negru deosebeşte urmele unui cal de ale altuia şi-l poate regăsi în deşert ca şi în bush — marea de ierburi cît omul, care acoperă mari întinderi în Australia, ca şi în Argentina etc.

Căutătorii de urme îşi comunică rezultatele prin mijloacele tradiţionale ale triburilor negre: la distanţe nu prea mari, prin lovirea a două bucăţi de lemn, ceva în sensul alfabetului Morse, cu diferenţa că transmisia se face incomparabil mai rapid. La distanţe mari se foloseşte fumul. Acoperirea şi descoperirea repetată a focului, conform unui anume cod, cu o împletitură de ierburi, permite să se dirijeze forma coloanei de fum şi frecvenţa semnalelor. Uneori se folosesc mai multe coloane de fum concomitent, obţinîndu-se combinaţii a căror taină aparţine feluritelor triburi.

Un căutător de urme reuşeşte să se strecoare printre ierburile înalte de un stat de om fără să clatine un singur fir. Pe pămîntul uscat el se fereşte să atingă pietrele, iarba o calcă foarte uşor, cu pasul contrafăcut, pentru a împiedica propria sa identificare.

Această artă milenară este în curs de a dispărea, odată cu extinderea civilizaţiilor pînă şi în pustiurile australiene. În urmă cu 25 de ani mai supravieţuiau vreo 100 de căutători de urme. Cîţi or mai fi în prezent?

Un reporter a ţinut să pună la încercare personal măiestria căutătorilor de urme. I s-a dat un avans de trei ore şi urmărirea a început. Aborigenul urmăritor nu-l văzuse pe reporter. După alte cîteva ore urmărirea era încheiată. Ultimul sfert de oră reporterul îl petrecuse urmărindu-l pe urmăritor de după un mare arbore trăsnit. A putut vedea un negru înalt, cu o prăjină în mînă, care mergea în zigzag, condus parcă de un fir invizibil. Însoţitorii albi păstrau o distanţă respectabilă, ca să nu strice urmele. Negrul a străbătut fără grabă ultimele tufişuri în care se ascunsese reporterul, apoi a înconjurat trunchiul de copac: vizitatorul nepoftit stîrnise termitele... În cele din urmă, reporterul a aflat că urmăritorul apreciase fără să-l vadă că duce pe umărul drept un pachet (erau un bidon cu apă şi aparatul foto) şi a dedus corect înălţimea şi greutatea celui urmărit...

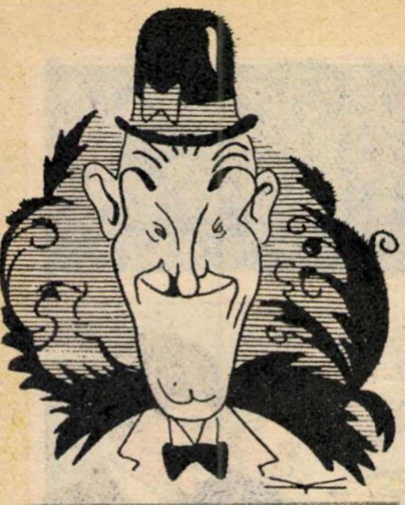

IATĂ-L PE STAN, UNDE ESTE BRAN?

ACUITATE VIZUALĂ

Fiecare cerculeţ are cite un corespondent identic, in afară de unul singur. L-aţi identificat?

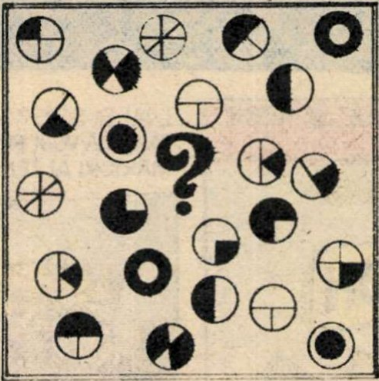

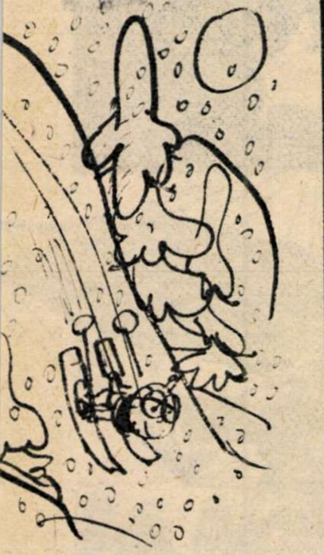

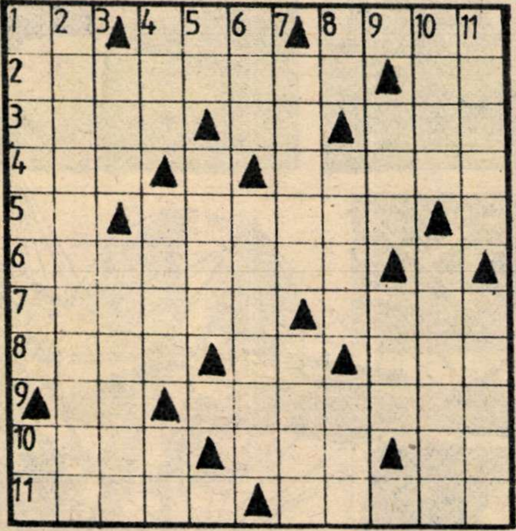

Decor hibernal

ORIZONTAL: 1) Notă muzicală. Materie primă pentru zăpadă. Figură. 2) Panta derdeluşului sau a pirtiei (masc.). Piesă de harnaşament. 3) Localitate in Africa. Început de avalanşă. Specie. 4) Abreviere pentru constelaţia Circinus. Nemişcat. 5) Ionescu Florea. Pictor englez, creatorul pinzei „O dimineaţă ingheţată". 6) Autorul poeziei „La un fulg de zăpadă". 7) Loc de recreere in timpul vacanţei de iarnă. Un cuvint foarte drag (pl.). 8) Adăpost pentru plantele care nu suportă frigul. În foc! Partitură scenică. 9) Ba! Cursă in proba de patinaj viteză. 10) Gura de foc a Siciliei. Academia de Ştiinţe Economice (abr.). Începe ingheţul. 11) Din suita Albei ca Zăpada. Participanţii la taberele organizate in vacanţa de iarnă.

VERTICAL: 1) Unul care, atunci cind afirmă ceva, ingheaţă apele! Enescu Petre. 2) Reci (fig.). 3) Formaţie vocală. Nins. 4) Decor hibernal. Mantinela la hochei pe gheaţă. În taină. 5) Pe pirtie. Egale cu zero. 6) Personaj feminin din nuvela „Ningea in Bărăgan" de Fănuş Neagu. Însoţeşte automobilul in excursii şi vacanţe. 7) Elan. Igluurile pentru locuitorii nordului. 8) Costache Tudor. Rudă. Sortiment. 9) Frig. Deţine. 10) Pictor şi grafician român căruia îi aparţine pinza „Iarna". Îi trece năduşelile şi in toiul iernii. 11) Folosită drept pirtie. Rumegători din zona zăpezilor.

DICŢIONAR: NDOB, CIR.

ETAPA A V-A A CONCURSULUI ARENA MATEMATICIENILOR

Inaugurăm astăzi etapa a V-a a Concursului **Arena matematicienilor.** Ca de obicei, concursul va consta în rezolvarea a 10 probleme, publicate cu începere de astăzi, în fiecare număr al revistei. Rezultatele se vor trimite redacţiei **toate odată,** la încheierea concursului. Pe cîştigători îi aşteaptă, ca de obicei, frumoase premii.

Adresa noastră: Revista „Cutezătorii", Piaţa Scînteii nr 1, cod 71341, pentru Concursul **Arena matematicienilor.**

Folosindu-se cifrele de la 1 la 9, inclusiv, fără a se repeta vreuna dintre ele, vă propunem să realizaţi numărul 100. Cifrele respective pot fi şi alăturate, astfel încît să formeze anumite numere necesare sau dispuse sub formă de fracţii. Pot fi folosite şi o serie de semne matematice care să le lege între ele, spre a se obţine egalitatea cu 100.

LIVIU MACOVEANU

TRUNCHI DE PIRAMIDĂ

ORIZONTAL: 1) Nelipsită in acuarelă. 2) Prima dintre culorile fundamentale ale spectrului solar. 3) Pensulă cu care se pictează. 4) Ulei pe pinză de Nicolae Grigorescu. 5) Ulei pe pinză de Ştefan Luchian. 6) Pictor olandez contemporan (Pieter; 1872—1944). 7) Autorul acestei lucrări este Octav Băncilă. 8) A realizat pictura „Mocanul". 9) Ulei pe carton de Nicolae Tonitza.

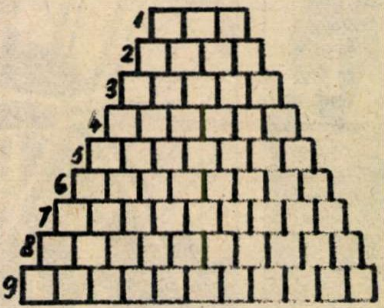

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

PE GHEŢUŞ: 1) Promoroacă. 2) Ma. Colin. 3) Tranşa. Urt. 4) Isteţ. Anca. 5) Nt. Ape. 6) Ns. Ctc. 7) Teamă. Suit. 8) Orlu. Peşti. 9) Răcitor. Ad. 10) Aa. Cerna.

CARTE DE VIZITĂ: SUCEAVA.

AUTOMOBILISTICĂ: Pe pista de încercare auto.

FARMACEUTICĂ: Pa-stil-e-amare.

FOTO-GHICITOARE

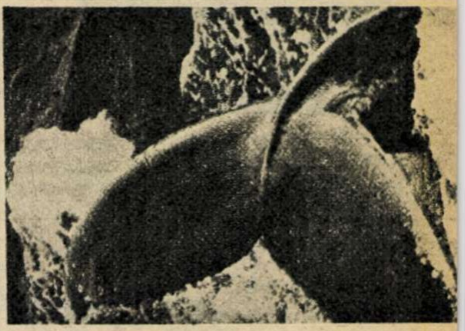

TICUŢĂ CEL UITUC

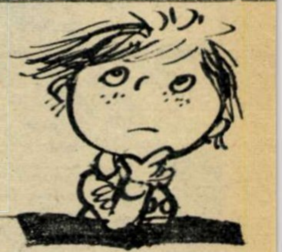

UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI TICUŢĂ ŞI-A UITAT LANTERNA.
AJUTAŢI-I S-O GĂSEASCĂ.

COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

Copiii din Rodna-Veche în drum spre şcoală.

CUTEZĂTORII 7 Redacţia revistelor pentru copii — Bucureşti

REDACTOR ŞEF: **ION IONAŞCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACŢIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **CONSTANTIN DIACONU;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836; 16 pagini, 1,50 lei**

Primul ZBOR 8

Scenariu: **ILIE TRAIAN**
Desene: **VALENTIN TĂNASE**

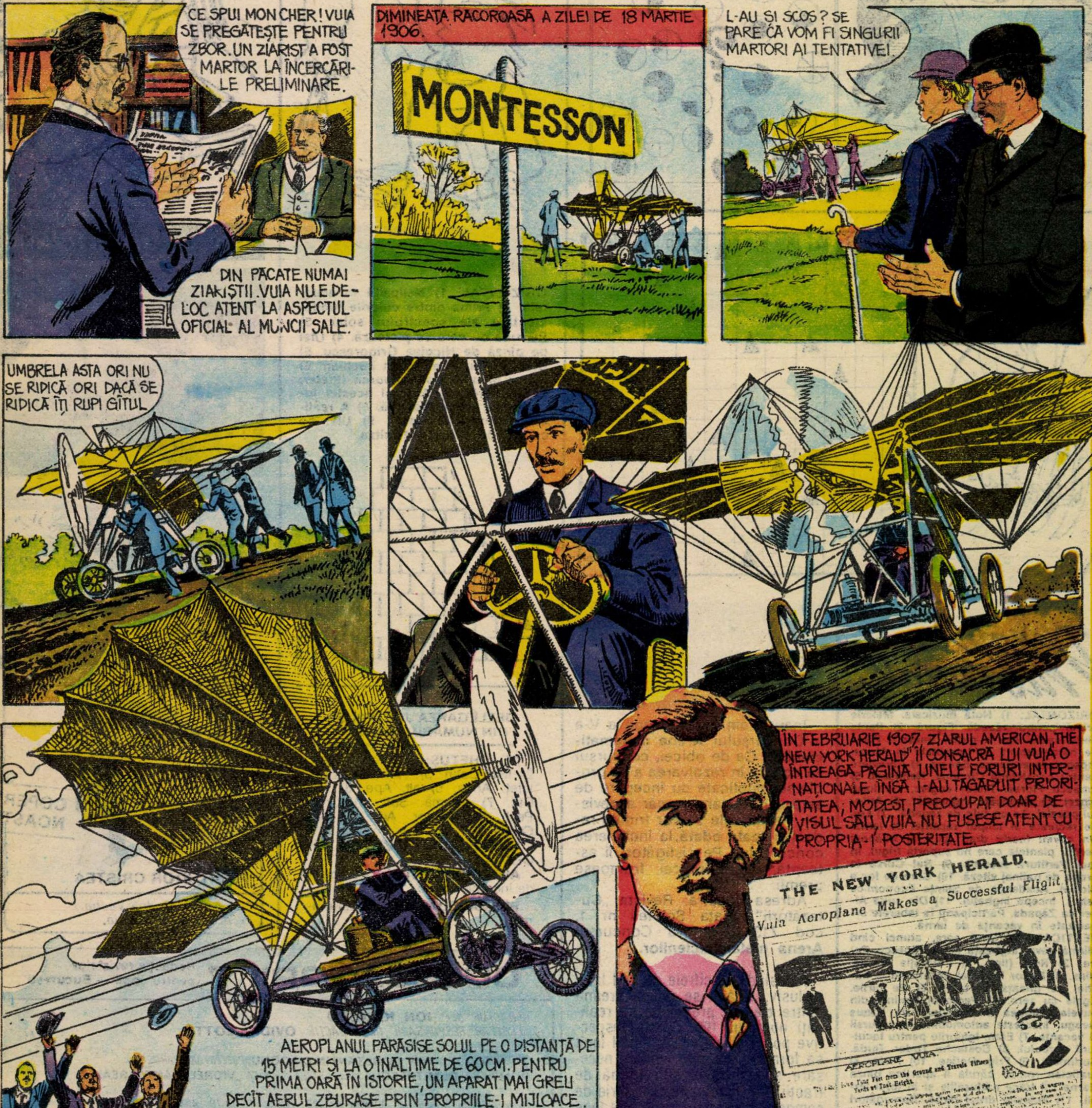
CE SPUI MON CHER! VUIA SE PREGĂTEŞTE PENTRU ZBOR. UN ZIARIST A FOST MARTOR LA ÎNCERCĂRILE PRELIMINARE.
DIN PĂCATE NUMAI ZIARIŞTII. VUIA NU E DELOC ATENT LA ASPECTUL OFICIAL AL MUNCII SALE.
DIMINEAŢA RĂCOROASĂ A ZILEI DE 18 MARTIE 1906.
MONTESSON
L-AU ŞI SCOS? SE PARE CĂ VOM FI SINGURII MARTORI AI TENTATIVEI.
UMBRELA ASTA ORI NU SE RIDICĂ, ORI DACĂ SE RIDICĂ ÎŢI RUPI GÎTUL.
ÎN FEBRUARIE 1907, ZIARUL AMERICAN „THE NEW YORK HERALD" ÎI CONSACRĂ LUI VUIA O ÎNTREAGĂ PAGINĂ. UNELE FORURI INTERNAŢIONALE ÎNSĂ I-AU TĂGĂDUIT PRIORITATEA; MODEST, PREOCUPAT DOAR DE VISUL SĂU, VUIA NU FUSESE ATENT CU PROPRIA-I POSTERITATE.
THE NEW YORK HERALD
Vuia Aeroplane Makes a Successful Flight
AEROPLANE VUIA.
Goes Four Feet from the Ground and Travels Fifteen Yards at That Height
AEROPLANUL PĂRĂSISE SOLUL PE O DISTANŢĂ DE 15 METRI ŞI LA O ÎNĂLŢIME DE 60 CM. PENTRU PRIMA OARĂ ÎN ISTORIE, UN APARAT MAI GREU DECÎT AERUL ZBURASE PRIN PROPRIILE-I MIJLOACE. UN APARAT GÎNDIT ŞI CONSTRUIT DE UN ROMÂN:
TRAIAN VUIA
DAR TULBURĂTOAREA IZBÎNDĂ A OMULUI CARE A TRĂIT PENTRU A ZBURA N-O MAI POATE UMBRI NIMENI, NICIODATĂ.

(Sfîrşit)

ÎN ACEST NUMĂR:

- UN NOU CONCURS PENTRU VOI, LA RUBRICA „ATELIER PRACTIC"...
- ...ȘI O NOUĂ POVESTIRE ÎN IMAGINI, „AVENTURI LA COTA 1 600"

8

JOI, 25 FEBRUARIE 1988,
ANUL XXII (NR. 1 063)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

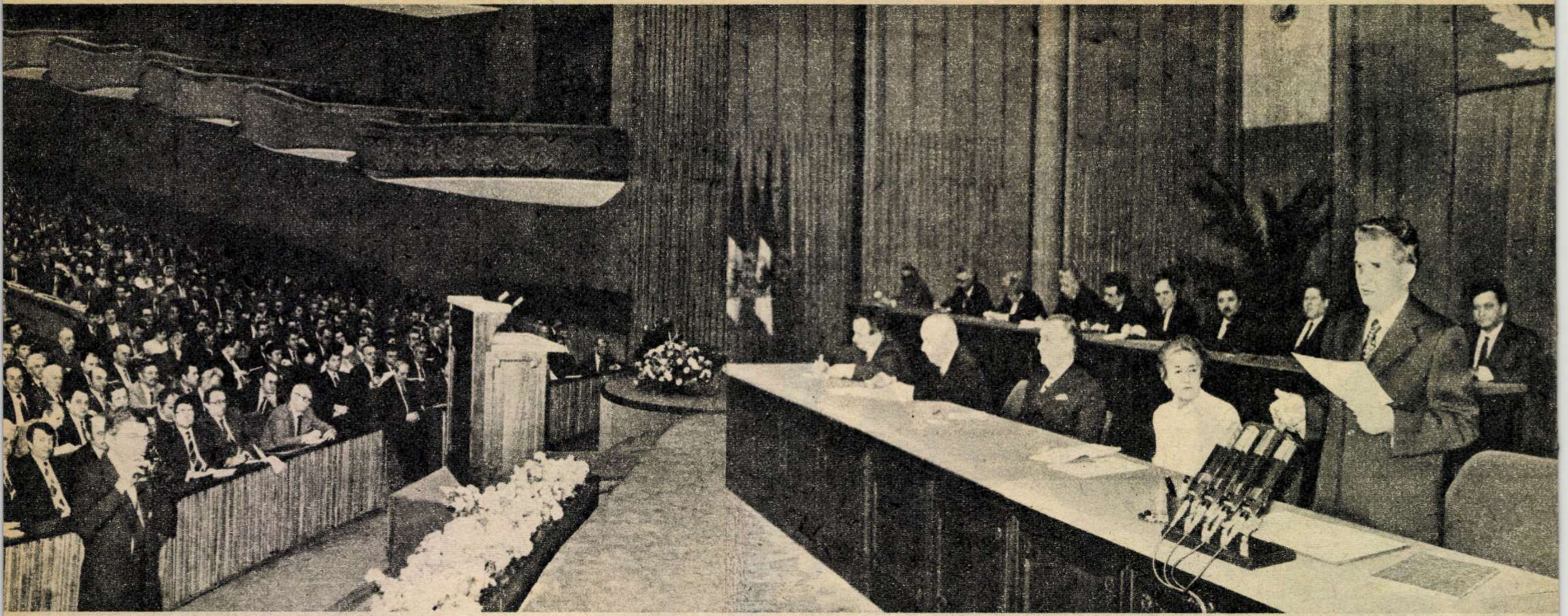

CADRAN POLITIC

Săptămîna trecută s-au desfăşurat în Capitală lucrările Plenarei lărgite a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor. Convocată din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii, plenara a analizat probleme de importanţă deosebită privind modul cum s-a desfăşurat activitatea pentru realizarea sarcinilor pe anul 1987 şi măsurile ce trebuie întreprinse pentru îndeplinirea în cele mai bune condiţii a indicatorilor de plan pe 1988, în aşa fel încît acest an să fie decisiv pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului în domeniul agriculturii.

Primit cu deosebită însufleţire, cu cele mai calde sentimente de dragoste, preţuire şi recunoştinţă, în încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România. Subliniind faptul că în condiţiile complexe ale anului trecut, un număr important de unităţi agricole au obţinut producţii de peste 8 mii kg grîu şi orz şi peste 20 tone porumb ştiuleţi la hectar, precum şi însemnate succese la alte culturi şi în zootehnie, ceea ce a determinat ca judeţul Olt, Sectorul Agricol Ilfov şi un număr de 88 unităţi agricole, care au îndeplinit criteriile prevăzute de lege să fie distinse cu înaltul titlu de „Erou al Noii Revoluţii Agrare", secretarul general al partidului a evidenţiat principalele obiective şi sarcini ce revin celor ce muncesc în această ramură de bază a economiei, astfel încît anul 1988 „să fie hotărîtor în înfăptuirea noii revoluţii agrare, în obţinerea unor producţii mari la toate culturile, în transformarea generală a stilului şi metodelor de muncă, a conştiinţei şi a felului de a acţiona al ţărănimii, al tuturor oamenilor muncii din agricultură!". Magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu se constituie într-un program concret de acţiune pentru sporirea rapidă a producţiei agricole, creşterea eficienţei economice, ridicarea gradului de civilizaţie a satelor, pentru ridicarea continuă a contribuţiei acestei ramuri la crearea venitului naţional.

În cadrul plenarei au fost puse pregnant în evidenţă marile realizări obţinute de poporul nostru în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, perioada cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie multimilenară a României, pe care întreaga noastră naţiune o numeşte cu legitimă mîndrie patriotică Epoca Nicolae Ceauşescu.

Plenara lărgită a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor a dezbătut şi adoptat documente importante privind îndeplinirea planului de dezvoltare a agriculturii, activitatea organelor de conducere din unităţile agricole de stat şi cooperatiste, consiliile unice agroindustriale, întreprinderile şi unităţile de industrie alimentară, silvicultură şi gospodărirea apelor, măsurile pentru creşterea rolului acestora în asigurarea autoconducerii şi autogestiunii economico-financiare. Participanţii au analizat probleme concrete privind organizarea şi desfăşurarea în cele mai bune condiţii a campaniei de primăvară, a tuturor lucrărilor agricole din acest an, utilizarea integrală a bazei tehnico-materiale, acţiunile ce trebuie întreprinse pentru înfăptuirea exemplară a planului pe 1988, a programelor speciale, pentru dezvoltarea şi modernizarea, în continuare, a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii şi domeniului gospodăririi apelor. Au fost, totodată, analizate măsurile ce se impun pentru ridicarea eficienţei în aceste sectoare importante ale economiei naţionale, a rentabilităţii tuturor activităţilor, pentru reducerea consumurilor de materii prime, materiale şi de energie, pentru îmbunătăţirea modului de aplicare a noului mecanism economico-financiar şi perfecţionarea autoconducerii, autogestiunii şi autofinanţării în toate unităţile.

În numele tuturor celor ce muncesc în agricultura patriei, participanţii la plenară s-au angajat să acţioneze cu înaltă răspundere pentru realizarea sarcinilor ce revin acestei ramuri de bază a economiei din hotărîrile Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului. Toţi lucrătorii ogoarelor sînt pregătiţi să acţioneze exemplar, după cum se arată şi în Hotărîrea-Chemare adoptată de plenară, pentru efectuarea la timp şi în condiţii de cea mai bună calitate a tuturor lucrărilor agricole astfel ca, în acest an, să se realizeze producţii agricole cît mai mari, la nivelul cerinţelor noii revoluţii agrare.

Înflorirea multilaterală a patriei noastre în ultimii 23 de ani confirmă pe deplin justeţea politicii ştiinţifice pe care Congresul al IX-lea al partidului a imprimat-o cu consecvenţă procesului de făurire a societăţii socialiste. Între acţiunile de o deosebită importanţă ce caracterizează cursul înnoitor al acestei perioade se înscrie şi adoptarea în urmă cu 20 de ani de către Marea Adunare Naţională a ansamblului de măsuri privind reorganizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România. Măsurile stabilite din iniţiativa secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au izvorît din necesitatea punerii de acord a organizării administrativ-teritoriale cu schimbările calitative intervenite în dezvoltarea social-economică a ţării. Trecerea de la organizarea în regiuni şi raioane la un sistem administrativ teritorial cu tradiţie în ţara noastră – acela al judeţelor – a asigurat dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor şi localităţilor. Promovînd o politică justă de repartizare a forţelor de producţie, de îmbinare ştiinţifică a resurselor materiale şi umane ale fiecărui judeţ cu obiectivele generale de dezvoltare a patriei, Partidul Comunist Român a determinat un amplu proces de creştere economică şi socială pe întreg cuprinsul ţării. Citadelele industriale existente astăzi în fiecare judeţ şi oraş, modernizarea agriculturii, înnoirea edilitară şi sistematizarea localităţilor au transformat din temelii chipul socialist al patriei, confirmînd pe deplin justeţea măsurilor de reorganizare teritorială adoptate acum 20 de ani.

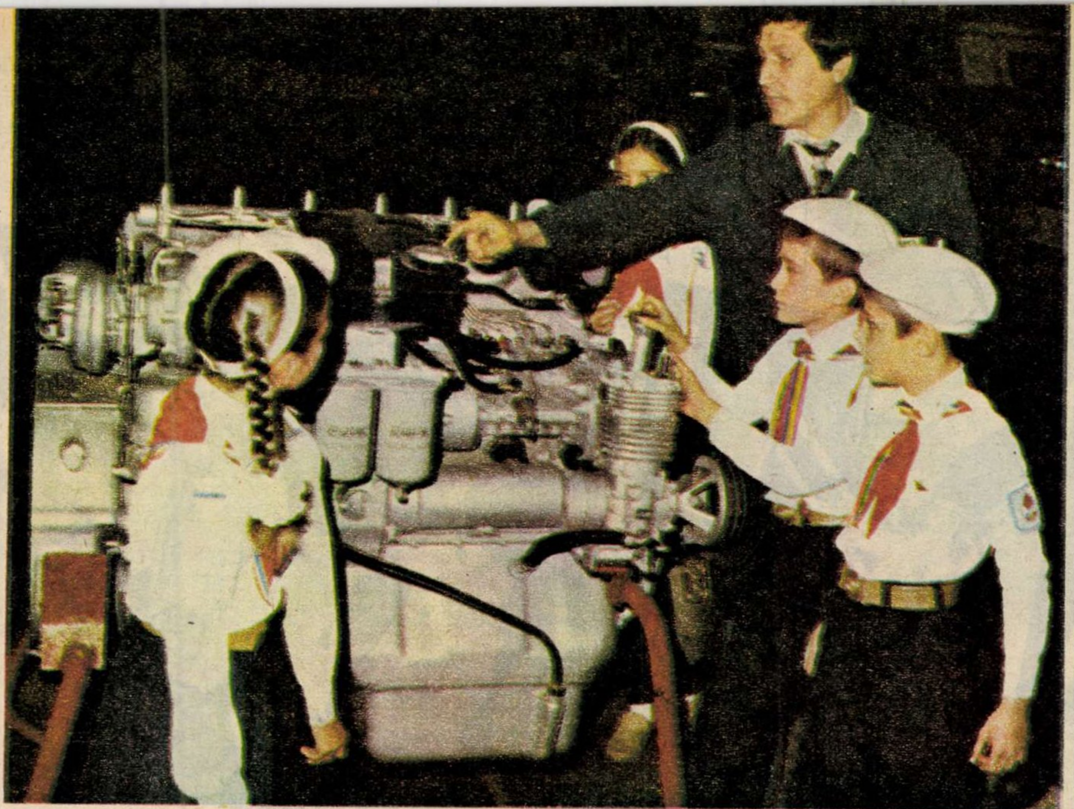

SPRE VIITOR

Ni-i patria grădină ce-nflorește
În pace și în hărnicie;
Mîndru-i pe schele
Omul care construiește
Această amplă,
comunistă ctitorie.

Copilăria noastră-i ram
ajuns în floare,
Spre comunism,
Cu patria creștem.
Sîntem contemporani
Cu pacea constructoare,
Cutezători și harnici
Spre viitor urcăm.

VICTOR AXINTE
clasa a VIII-a, Iași

RĂSPUNDEREA ȘI ANGAJAREA REVOLUȚIONARĂ-ÎNALTE CALITĂȚI ALE OMULUI NOU

În epoca istorică deschisă de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, patria noastră a pășit cu fermitate pe calea progresului multilateral. A fost realizată o mare operă de industrializare socialistă, în condițiile afirmării puternice a revoluției tehnico-științifice. S-a trecut cu hotărîre la înfăptuirea obiectivelor noii revoluții agrare, au înflorit știința, învățămîntul și cultura. De fapt, întreaga noastră societate a dobîndit un curs nou, de rodnice împliniri, fără precedent în istoria poporului român. Referindu-se la această impresionantă operă constructivă, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia, în Raportul prezentat la Conferința Națională a partidului din decembrie 1987: **„Am dezvoltat puternic patria noastră, am transformat-o dintr-o țară slab dezvoltată într-o țară industrial-agrară. Pe această bază am asigurat și creșterea avuției naționale, a venitului național, a retribuției, a nivelului de trai material și spiritual al poporului".**

La temelia tuturor acestor înfăptuiri s-a aflat și se află munca avîntată și creatoare a întregului popor, potențată continuu de noua politică promovată de partid, de secretarul său general, în anii fertili ai Epocii Nicolae Ceaușescu. Au fost elaborate, în acești ani, concepte noi, de esență revoluționară, despre ritmurile creșterii economice, tot mai mari de la o etapă la alta; despre repartiția judicioasă a venitului național pentru dezvoltare și consum; despre dezvoltarea proporțională și echilibrată a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, fapt determinant pentru progresul economic și social al tuturor orașelor, al tuturor satelor patriei noastre.

Tuturor acestor factori li s-a adăugat încă unul, deosebit de important: **noua conștiință a răspunderilor.** El se regăsește, azi, în toate marile înfăptuiri ale poporului în epoca inaugurată de Congresul al IX-lea, și se înfățișează, totodată, în cutezătoarele programe de dezvoltare economico-socială a țării, elaborate de Congresul al XIII-lea al partidului, pentru actualul cincinal și pentru viitorul deceniu, pînă la orizontul anului 2000.

Răspunderea față de destinul țării, față de interesele supreme ale poporului s-a constituit într-o trăsătură fundamentală a partidului nostru comunist, încă de la apariția sa pe scena istoriei României, în mai 1921, în apriga luptă revoluționară, condusă de comuniști, la care a participat întregul nostru popor, pentru libertate socială și națională, pentru instaurarea socialismului în România.

Înalta conștiință a răspunderii față de țară și popor a însuflețit eroica activitate revoluționară și patriotică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, într-o perioadă îndelungată, de peste 55 de ani.

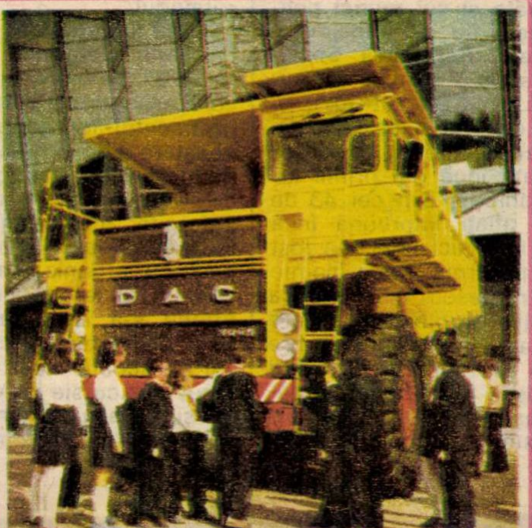

Noua conștiință a răspunderii, promovată în anii edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, se asociază în mod fundamental cu numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu laborioasa sa activitate revoluționară. Secretarul general al partidului a chemat întregul popor să dea dovadă de răspundere în muncă, în învățătură, în întreaga activitate economică și socială. Și răspunzînd prin fapte acestei chemări, se acționează printr-o înaltă angajare la edificarea noilor obiective economice și sociale, în activitatea de conducere a societății, în cadrul amplu și generos al sistemului democrației muncitorești-revoluționare, în întreaga viață a țării. Dacă azi România se mîndrește cu uzine moderne, cu magistrala albastră dintre Dunăre și Marea Neagră, cu metroul bucureștean, cu salbele de hidrocentrale de pe toate rîurile importante ale țării, cu impunătoarele edificii de știință, învățămînt și cultură, cu noua înfățișare a orașelor și satelor, datorăm aceste realizări faptului că partidul, secretarul său general au acționat cu înaltă răspundere în îndeplinirea măreților programe de dezvoltare a planurilor cincinale și anuale.

De o tot mai înaltă răspundere, de o puternică angajare patriotică în muncă, în învățătură este nevoie permanent, așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului. A manifesta un înalt spirit de răspundere și angajare este deci o îndatorire supremă a partidului, a poporului, a fiecărui cetățean al patriei.

Pentru pionieri, a face dovada unei înalte răspunderi înseamnă, în primul rînd, a învăța cu ardoare, cu sîrguință, a se pregăti temeinic pentru ca peste ani, cînd se vor afla în procesul muncii, să fie într-adevăr capabili de a participa cu pricepere, cu talent, cu competență la continua ridicare a țării pe noi și noi trepte de progres, de civilizație socialistă. Aceasta este cea mai înaltă răspundere a pionierilor față de partid, față de secretarul său general, față de patrie și popor. Este modul suprem de a onora cravata roșie cu tricolor.

ANDREI BUZOIANU

Cu profundă responsabilitate, cu nespusă emoţie, în aceste zile, mii şi mii de purtători ai cravatei roşii cu tricolor din clasele a V-a rostesc şi semnează Legămîntul pionierului.

LEGĂMÎNT CU VIITORUL

Niciodată pînă acum — păşind pragul unui muzeu — nu fuseseră atît de emoţionaţi. Şi parcă niciodată, ca acum, nu li se citise pe chip atîta gravitate. Se aflau într-una dintre sălile Muzeului de istorie a Republicii Socialiste România. Prezenţa drapelelor pionierești, a copiilor îmbrăcaţi în impecabile uniforme pionierești, a tovarăşilor profesori, ca şi a unor părinţi şi colegi mai mari, strălucirea garoafelor roşii din buchete — toate anunţau un eveniment deosebit: momentul unic, momentul solemn al rostirii şi semnării Legămîntului pionierului.

În ambianţa impresionantă a mărturiilor unor pagini glorioase de istorie din trecutul de luptă al poporului nostru, detaşamentul clasei a V-a A de la **Şcoala nr. 281** desfăşoară, cu solemnitate, ceremonialul pionieresc. Apoi în cuvinte alese cu grijă, pentru a le exprima cît mai bine gîndurile şi sentimentele, numeroşi pionieri dau glas recunoştinţei lor fierbinţi faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, care le veghează cu dragoste copilăria, le îndrumă paşii spre viitor.

„Nici un vis nu ni se pare prea îndrăzneţ pentru că ne sînt create minunate condiţii de a creşte şi de a învăţa, de a cuteza!" — a spus cu însufleţire Alina Sima.

Atunci, desigur, Alina se referea şi la şcoala lor mare, aflată într-un cartier bucureştean aproape complet reconstruit, se gîndea şi la frumoasele blocuri în care ea şi colegii ei locuiesc, avea, poate, în memorie şi imaginea sălii lor de sport cu cele două bazine de înot. Se gîndea la tot ceea ce sub ochii lor, în timpul anilor lor atît de tineri, se înfăptuieşte.

„Voi învăţa şi voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele, Republica Socialistă România..." rostesc glasuri emoţionate. Sînt mîndri şi bucuroşi că, de fapt, temelia acestui angajament de viitor este aşezată încă din primii lor ani de pionierie. Din cei 43 de colegi — aflaţi împreună încă din clasa I — nici unul n-a fost lăsat mai pe urmă. Dacă înainte Cătălin Enăştescu mai încerca să-şi rezolve problemele şcolare la întîmplare, dacă Anca Dobre refuza să fie ajutată, iar alţii prea se lăsau în nădejdea ajutorului, detaşamentul a ştiut întotdeauna cum să procedeze mai bine pentru a se menţine fruntaş pe unitate. Adică din... 35 de detaşamente!

Unul dintre „indicatorii" calităţii învăţăturii, zic prietenii noştri, îl reprezintă participarea la concursurile pe materii. Pe bună dreptate! Anul trecut, de pildă, ei au fost prezenţi pentru prima oară la aceste pasionante confruntări şi au ajuns în etapele pe sector şi pe municipiu nu mai puţin de 14 pionieri din detaşament. Unii dintre ei, cum sînt Raluca Grec, Viorica Popescu, Sorin Eftene, au obţinut şi premii.

Harnici, cu iniţiativă, cei de la a V-a A sînt întotdeauna primii la activităţile de muncă patriotică şi cei care-şi îndeplinesc tot primii angajamentele asumate. Căci, aşa cum de la ore nu lipseşte nimeni, tot aşa sînt prezenţi împreună la orice acţiune, chiar dacă acolo nu se strigă catalogul.

„...voi fi credincios poporului şi Partidului Comunist Român..." se angajează copiii cu hotărîre, cu convingere. Pentru că în detaşamentul lor acţiunile de cunoaştere a trecutului de luptă al poporului, de înţelegere a politicii partidului sînt dintre cele mai îndrăgite, acestea fiind împletite cu pregătirea unor scenete istorice, cu organizarea unor concursuri. Chiar de curînd, Sorin Eftene s-a remarcat în cadrul unui astfel de concurs, organizat pe şcoală. Foarte recent, au făcut o excursie pe Valea Prahovei şi, adesea, duminica, se întîlnesc pentru a face unele drumeţii în cartierele Capitalei. Nici o noutate nu le scapă, caietele de însemnări pregătite special se acoperă de date, de impresii. Mulţi dintre ei îşi conturează atunci visuri de viitor. „Şi eu voi fi constructor", „Aici, în această întreprindere am să lucrez", se aud adesea exclamaţii.

...„voi respecta neabătut îndatoririle pionierești", răsună glasurile limpezi ale copiilor. Se simt cu toţii ca o familie puternică de prieteni, de tovarăşi de drum. Au de străbătut împreună ani frumoşi, de pionierie, de şcoală, de învăţătură. Sînt convinşi că numai fiind harnici, cinstiţi, sinceri, prietenoşi, buni colegi, exigenţi faţă de greşeli vor fi învingători. Aşa au reuşit s-o ajute pe Carmen Popescu să ia note numai de la 8 în sus, aşa i-au dat încredere în forţele proprii Rozaliei Bejan, aşa l-au convins să fie ordonat şi disciplinat pe Cătălin Enăştescu. Din fiecare întîmplare, din fiecare succes sau... insucces, pionierii clasei a V-a A au tras cele mai bune învăţăminte.

Acum, în lumina drapelului scump al patriei, cînd rostesc şi semnează Legămîntul pionierului, ei se simt deplin angajaţi, puternici şi hotărîţi să meargă „Tot înainte!".

ELENA MĂNESCU

MERIT PIONIERESC

COPIII

și pădurea

Poiana Teiului este una dintre numeroasele comune ale județului Neamț, în care pionierii sînt cunoscuți atît pentru sîrguința la învățătură cît și pentru spiritul lor gospodăresc. Cele două școli, sălile de clasă, laboratoarele, atelierele, bazele sportive și grădinile sînt îngrijite și înfrumusețate cu dragoste de cei mai tineri fii ai comunei. Dar cu aceeași dragoste ei se preocupă și de frumusețea împrejurimilor natale, de creșterea patrimoniului forestier.

În fiecare an, primăvara și toamna, pe dealurile de la poalele Ceahlăului, pionierii școlilor Galu și Dreptu pornesc cu mic, cu mare la acțiunea de plantare a viitoarelor păduri. Laura Ursu, Monica Păvăleanu, Daniela Topliceanu, Florin Bordeianu, Oana Mija, Cătălin Ancuța, Eduard Todirel, Ela Aflorii, mereu în fruntea detașamentelor din care fac parte, se ocupă din timp, alături de silvicultori, de pregătirea uneltelor și transportul din pepinieră al miilor de puieți de brad care urmează să fie plantați. Sute de copii împînzesc apoi culmile dealurilor, ca la o mare sărbătoare dedicată naturii. Pricepuți și harnici, ei așază miile de puieți pe locurile unde, în viitorii ani, vor crește păduri viguroase. Numai în toamna trecută, ei au plantat peste 15 000 de brazi tineri, pe o suprafață de 10 hectare. Alte suprafețe vor fi împădurite cu încă 15 000 de brazi anul acesta. În același timp, copiii vor participa, ca și în alți ani, la îngrijirea pajiștilor, pășunilor și fînețelor. Pînă la startul acestor acțiuni, care va fi luat în curînd, ei se ocupă de întreținerea pepinierei în care cresc sute de mii de puieți de conifere. Cu toții sînt bucuroși că meleagurile lor natale înfloresc, devin mereu mai frumoase și prin hărnicia lor.

INSCRIPȚIE LA O FOTOGRAFIE

Şahistul şi... aparatul de filmat

Un băiat cu chipul ars de soare, așa cum sînt toți băieții din satele noastre de cîmpie, un băiat subțiratic, cu ochi negri, care-și pot schimba expresia de la o clipă la alta — cînd calzi, cînd pătrunzători! Un mare iubitor al șahului (îl vedeți și pe coperta noastră), care a reprezentat județul Teleorman în nenumărate competiții, cucerind mai multe titluri de campion! Un foarte bun matematician, care la vîrsta de 12 ani a avut prilejul să-și dovedească însă și... calitățile actoricești! Acesta este Marius Badea, pînă mai ieri elev la Școala din comuna Poroschia — Teleorman.

Privind imaginea de față, cei ce au văzut filmul „Morometții" l-au recunoscut imediat pe interpretul lui Niculae.

I-a plăcut dintotdeauna filmul, dar niciodată nu s-a gîndit că ar fi putut interpreta el însuși un rol. Cînd regizorul Stere Gulea a venit la Școala din Poroschia, o comună apropiată de Siliștea Gumești, pentru a selecta pe posibilul interpret al lui Niculae Moromete, Marius s-a comportat cu naturalețe. Mai apoi, la Buftea, cînd la probe au participat alți 200 de băieți de vîrsta lui, Marius a trecut examenul cu brio.

Au urmat apoi filmările adevărate, în satul Talpa. Munca lui de elev s-a dublat în acea perioadă cu munca de actor. A făcut un efort, dar e bucuros că acesta a fost încununat de succes pe ambele planuri.

Marius Badea are multe amintiri din experiența lui pe platourile de filmare. Și-a făcut acolo mulți prieteni, dar pasiunea pentru șah nu l-a părăsit nici o clipă. În pauzele dintre filmări, la umbra copacilor din „grădina lui Moromete" sau la „fierăria lui Iocan", se încingeau palpitante partide de șah.

„A fost o mare bucurie pentru mine, spune Marius, cînd am asistat la premieră și am retrăit încă o dată multe momente dramatice din copilăria personajului pe care l-am interpretat. Faptul că am avut prilejul să mă aflu în preajma unor mari actori a însemnat pentru mine o experiență deosebită. Am reușit să cunosc munca pasionantă a unei echipe de filmare, să mă apropii de marele actor Victor Rebengiuc, cu care m-am împrietenit și de la care am învățat ce înseamnă perseverența.

Sînt fericit că am avut prilejul să fiu atît de aproape de opera lui Marin Preda și să mă implic personal într-o muncă al cărei scop a fost acela de a da viață pe ecran uneia dintre creațiile de referință ale scriitorului".

ECATERINA ROŞCA

Ritm

● **O interesantă și utilă vizită,** desfășurată sub titlul „Să cunoaștem locul de muncă al părinților noștri" au făcut de curînd pionierii de la Școala nr. 1 din Oțelu Roșu, județul Caraș-Severin, la Întreprinderea siderurgică din oraș ● **Despre prietenie și colegialitate** este genericul sub care s-a desfășurat dezbaterea la care au luat parte pionierii de la Școala Girișu de Criș, județul Bihor ● **„Cerul senin al limbii române"** s-a intitulat sugestiv dezbaterea pe tema păcii, organizată de membrii cenaclului hunedorean „Muguri". După discuții, pionierii au citit din creațiile lor ● **Micii crescători de albine** de la cercurile de apicultură din școlile municipiului Călărași au făcut o pasionantă călătorie... într-un stup. Evident, o călătorie imaginară, în urma căreia au dezlegat multe din tainele acestor harnice viețuitoare ● **Aflăm de la membrii cercului** de agrobiologie de la C.P.Ș.P., Pitești, despre una din activitățile lor cu tradiție din cadrul laboratorului lor: conservarea în rășini sintetice a materialului biologic. Astfel conservat, acesta poate deveni un prețios material didactic ● **Mîinile harnice ale pionierelor** membre ale cercului de confecții și tricotaje de la C.P.Ș.P. din Alexandria preschimbă cupoanele de țesături în frumoase costume pentru colegele lor de la cercul de dans tematic ● **La Școala nr. 2 din Gura Humorului,** județul Suceava, pionierii din clasa a IV-a B au format „Grupa 3 R", devenită, prin hărnicia lor, grupa... „4 R", la cele trei inițiale ale numelui grupei, provenit de la numele acțiunii de mare însemnătate economică — Recuperare, Recondiționare, Revalorificare —, alăturîndu-se și aceea a cuvîntului Record, care definește, dincolo de cifre și date, rezultatele muncii lor ● **Pentru fiecare dintre voi „Jeco"** (jocurile logice), a căror gamă se îmbogățește mereu, poate fi un bun tovarăș în compania căruia să vă petreceți o parte a timpului liber ● **O cavalcadă a rîsului** și bunei dispoziții prilejuiește noul spectacol al circului. Dacă vreți să vă distrați...

Să descoperim împreună:

DE CE ESTE FRUMOS...

TÎRGU FRUMOS

„Cînd sînteţi în trecere spre Ţara de Sus, ne scrie Sebastian-Cătălin Cupşan din clasa a VII-a a Şcolii nr. 1, opriţi-vă şi la noi, la Tîrgu Frumos. Vă aşteaptă surprize plăcute". Într-una din zile am urmat firul invitaţiei pionierului Cupşan... Prima întrebare pe care ne-am pus-o a fost: De ce este frumos... Tîrgu Frumos? Dar să pătrundem mai întîi în...

Mărturii şi legende

Potrivit ultimelor descoperiri arheologice, Tîrgu Frumos, oraş din nordul Moldovei, are o vîrstă cam de vreo şapte mii de ani, după cum ne-o mărturiseşte cultura neolitică de tip Cucuteni A din împrejurimi. Prima atestare documentară a acestei localităţi datează din 5 octombrie 1448, cînd domnitorul Petru Voievod a plecat spre Poiana Siretului, însoţind un şir de căruţe în care se aflau „poloboace cu ceară de la Tîrgu Frumos". Localitatea era un fel de „nod" sau punct unde se întretăiau drumurile comerciale dinspre Vaslui şi Iaşi către Suceava. Mari comercianţi din ţările vecine făceau aici popas după popas, aşa încît, în chip firesc, s-a înjghebat un... tîrg. Dar de ce frumos? Legendele se întrec în a da explicaţii. Unele atribuie denumirea de frumos faptului că acest tîrg şi-a luat numele după înfăţişarea împrejurimilor. Altele spun că primul care şi-ar fi făcut o casă aici ar fi fost chiar... Făt-Frumos! Se mai spune că Ştefan cel Mare se oprea aici mai ales din plăcerea de-a asculta cît de frumos cîntau fetele şi feciorii din împrejurimi. Alte mărturii atestă că la Tîrgu Frumos au existat case domneşti, în vremea lui Alexandru cel Bun, aşezarea devenind chiar capitala ţinutului. În răstimpul secolelor, localitatea cunoaşte perioade de avînt, dar şi de regres datorită năvălirilor străine, ea rămînînd de-a rîndul anilor un tîrg mic şi... deloc frumos. Dimitrie Cantemir notează: „... **ţinutul Cirligăturei în care nu e nimic de însemnatu afară de Tirgu Frumos, opt ore de la Iaşi spre Suceava de-a lungul Bahluiului".**

De-a lungul timpului, pînă în perioada modernă, Tîrgu Frumos a fost un mic centru al meşteşugarilor, tîmplarilor, fierarilor, dulgherilor, cojocarilor şi ţesătorilor, agricultura fiind o preocupare de bază. Distrus aproape în întregime în cel de-al II-lea război mondial, Tîrgu Frumos a păşit cu hotărîre pe drumul marilor prefaceri abia în ultimii douăzeci de ani cînd a ajuns să-şi merite cu prisosinţă numele.

Macarale pe cerul frumos

De oriunde ai intra în Tîrgu Frumos de azi, nimereşti direct pe şantier. Alexandru Pop, dulgher, sau zidarul Nicolae Podeanu ne acordă, de pe schele, cam de pe la etajul al VI-lea, doar cîte un... zîmbet. Fierarul betonist Mircea Grumăzescu sau electricianul Gheorghe Sonhat ne invită la nivelul şapte, de unde avem o largă perspectivă

asupra orașului.

De ce-i frumos... Tîrgu Frumos? — îl întreb pe inginerul Emil Drobotă care conduce lucrările esplanadei centrale.

— Dacă întrebați un copil de ce-i frumos acest oraș, el va răspunde: „Pentru că-i de-o seamă cu mine". Zidarii vor spune că frumusețea vine și de sub mistriile lor, în timp ce macaragiii și șoferii, constructorii de drumuri, și de parcuri vor veni cu argumentele lor.

Începînd din 1968, cînd prin decret prezidențial este declarat oraș, Tîrgu Frumos se înalță impetuos, dinamic, complex, cu mult deasupra propriului său nume. Printre macarale și prefabricate să pătrundem și noi în...

Ritmuri contemporane

Dialogul dintre cîteva cifre ne va pune în fața unui adevăr puternic. În 1968, orașul Tîrgu Frumos avea doar... 40 de apartamente noi. Azi are peste 2 500, cu o populație de peste 15 mii de locuitori. În 1968 se arăta privirii doar cu o moară, o brutărie și cîteva ateliere meșteșugărești. Azi modernul oraș Tîrgu Frumos este o cetate industrială cu fabrici de confecții și tricotaje, de fire și fibre sintetice, în dialog cu cele mai prestigioase întreprinderi din țară privind exportul; și tot aici funcționează o întreprindere de reșapat anvelope, alături de fabricile de încălțăminte, de S.M.A. ori de moderna fabrică de produse de panificație.

În 1875, biblioteca publica avea 117 cărți, un manuscris, 4 atlase geografice și o hartă făcută de un elev. Consemnăm: „Geografia" de A.T. Laurian, „Istoria pentru începuturile românilor în Dachia" de Petru Maior, „Descriptio Moldaviae" de Dimitrie Cantemir și cîteva cărți donate de Nicolae Neculce, strănepotul cronicarului. Poftiți în biblioteca de astăzi a orașului! Veți descoperi aici, pe lîngă prețioasele rarități de mai sus, peste 50 de mii de cărți, cea a... liceului industrial aflîndu-se în rivalitate numerică cu cea amintită. Aici vin și studiază miile de copii ai orașului. Între ei, și pioniera Alexandra Cupșan, din clasa a II-a a Școlii nr. 1, surioara lui Sebastian, care e interesată în mod deosebit de matematică hotărîtă să devină informaticiană, o maestră a calculatoarelor din Tîrgu Frumos. Ea este o cîntăreață talentată, cu succes la public, cum s-a întîmplat cînd a fost solistă în corul orășenesc, la ultima ediție a Festivalului Național „Cîntarea României". Și încă ceva. Dacă ne-am orienta după mulțimea muncitoarelor foarte tinere din toate sectoarele de activitate ale orașului, a pionierilor și elevilor de la școli și licee, îi vom da dreptate lui Florin Iacob — elev în clasa a XII-a a Liceului industrial, care spunea: „Tîrgu Frumos e un oraș cum auziți: frumos, dar și tînăr!" De ce este tînăr orașul Tîrgu Frumos? Răspunsul vine imediat din înseși ritmurile lui contemporane care sînt ale unei superbe înfăptuiri revoluționare, ritmuri trăite de întreaga țară.

Studenții din Tîrgu Frumos

Dacă ar fi să pătrunzi direct în centrul orașului, fără a-l fi cunoscut de mai înainte, te-ai întreba imediat: „Nu cumva sînt la Iași sau la Suceava? Nu, sînt la Tîrgu Frumos, cetate de frumusețe". Cineva spunea că media de vîrstă a locuitorilor orașului este cam de 25 de ani. La Tîrgu Frumos am făcut cunoștință cu... bunicii Filofteia și Mihai Dochițeanu, constructori amîndoi: ea are 36 de ani, iar el, 37. Nepoțica lor, Saveta, are șase luni. Mi s-a clarificat și mai mult expresia „Tinerețe fără bătrînețe". Cei doi „bunici tineri" m-au însoțit către muzeul orașului cu „vechime" de Cucuteni, dar cu vîrsta reală a liceului industrial din localitate.

Ne aflăm în clasa a XII-a — chimie (rețineți că se mai afla încă alte clase paralele, cum sînt cele de mecanică sau industrie ușoară) și multă vreme aveam senzația că discutăm cu o grupă de studenți de la facultatea de chimie a Universității din Iași. Privindu-le pe Mihaela Sitaru, Viorica Lungu sau Zînica Iacob nu știi ce să le crezi: eleve sau studente la chimie?! Deocamdată pregătesc... bacalaureatul cu gîndul la facultate: Gabi Olaru care va da examenul de admitere la Facultatea de filologie sau Liviu Verdeș, care vrea „să promoveze" și după admiterea în facultate ca fotbalist la „Politehnica" — Iași. Profesoara Lorica Dumitrache — chimistă de profesie — ne spune că „ne punem speranțe frumoase în absolvenții din acest an ai școlilor din Tîrgu Frumos. Cam toți vor deveni operatori chimiști sau studenți „ieșeni". 1 001 de tineri intonează la liceul din Tîrgul tînăr și frumos un poem al hărniciei și devenirii.

De ce este frumos... Tîrgu Frumos?! Pentru că, potrivit legendarelor sale aspirații, zi de zi devine o mare cetate modernă, harnică și frumoasă, la fel ca oamenii și viața lor frumoasă. Cînd treceți spre Suceava sau spre Iași opriți și la Tîrgu Frumos! Vă așteaptă suprize frumoase!

ION CRÎNGULEANU

Anotimpuri constructoare

Fiecare șantier e o primăvară,
Țara-ntreagă e un șantier,
Hărnicia cu rodirea se măsoară
Din Oaș pînă la Mare și la Porțile
de Fier.

Înfrățește grîul tînăr din pămînt,
Apele se-aud cîntînd sub lună,
Combinatele cetăți de pace sînt,
Parcă-s munți de foc ce cîntă
împreună.

Fruntea omului constructor e înaltă,
Brațul său decide, urcă lîngă soare
Frumusețea hărniciei ce tresaltă-n
Ctitoriile de azi spre cele viitoare,

RADU VOICU
clasa a VIII-a, București

Foto: TUDOR CRISTEA

PERFORMERII DE PE VALEA „RÎULUI DE AUR“

În fiecare iarnă, „Daciada albă“, cu zăpadă pentru schiuri și săniuțe, coboară din înaltul munților, pentru a îmbujora obrajii copiilor, ca semn al sănătății și bucuriei...

Într-una din zilele noului an am poposit la Arieșeni, comună așezată la izvoarele Arieșului, supranumit „Rîul de aur“ al moților. Pe dealul Tulucești, din fața școlii, tocmai se desfășura un concurs din cadrul „Daciadei“. Profesorii **Liviu Maghiar** și **Dan Gligor** ghidau cu greu „avalanșa“ de bucurie a pionierilor. Claudia-Ionela Neag, locțiitor al comandantului de unitate, Florentina Țigan, comandant de detașament, Dorina Gligor, Dorel Pantea, Octavia Gligor, surorile Ramona și Cornelia Petruse, Angela și Voichița Belei zoreau spre linia de start. În stînga Ramonei urca Martin Maghiar, „prîslea“ profesorului de sport. Ceilalți doi frați ai săi, Bonito și Liviu, sînt de-acum schiori de performanță: Bonito — la clubul „Dinamo“, iar Liviu, tocmai se afla la un concurs de selecție pentru lotul național de copii.

Între timp au început coborîrile la concursul de sanie. Zăpada spulberată are străluciri diamantine. Săniile par săgeți de aramă ce zboară spre vadul Arieșului. Schiorii de la probele de coborîre așteaptă comanda de start pe care o va da profesorul Dan Gligor. Acesta alege, în fiecare an, pe cei mai buni la sporturile de iarnă și îi duce în tabăra de la Vîrtop unde, prin strădania sa, împreună cu pionierii, s-a construit o frumoasă cabană. Pîrtia de schi de aici are 720 de metri și două baby-lifturi. De la Vîrtopul Arieșenilor și-au luat zborul spre performanță Elena Gruiescu, campioană națională, Gheorghe Gligor, Bonito și Liviu Maghiar și însuși profesorul Dan Gligor, cîștigător al Cupei U.T.C. pe țară. Acum Vîrtopul pregătește alți viitori campioni: pe pionierii Sorin Bunea, Ana-Maria Lup, Ancuța Pașca și doi schiori... de-o șchioapă: Dana și Călin Gligor...

Următorul popas pe Valea Arieșului l-am făcut în comuna Albac, unde s-a născut Horea, conducătorul răscoalei țărănești din 1784. În cadrul „Daciadei“, Albacul este o cetate a schiului de fond. Pionierii de aici, pregătiți de profesorul Iancu Pleșa au obținut numeroase victorii la toate cele cinci finale naționale ale „Daciadei“, astfel încît județul Alba a ocupat un loc între primele trei județe ale României.

În ziua aceea, curtea școlii era un furnicar de schiori. Împreună cu cei cu săniile, ei împînzeau și împrejurimile. Urma să aibă loc un concurs al „Daciadei“, etapă pregătitoare pentru finala pe țară a Cupei „Pionierul“. Primarul comunei, Gheorghe Pașca, e mîndru de copiii Albacului:

— Anul trecut, ei au cucerit două locuri întîi, ne spune dînsul. La ștafetă-biatlon (prin Laura Joldea și Dan Petrea) și la individual (prin Laura Joldea).

Împreună cu pionierii Dan și Laura încercăm să alcătuim o listă cu performerii Albacului. Ei își amintesc de Marcela Negrea, Dana Negrea și Sanda Oneț care au cîștigat locul doi la ștafetă în finala Cupei U.G.S.R., iar Vasile Pașca, Ioan Oneț, Radu Scrob — locul patru la același concurs.

— Pionierii din Albac au fost mereu printre cîștigătorii „Daciadei“ pe țară, ne spune Laura. Doi dintre ei — Adriana Pleșa și Horia Trif — s-au afirmat ca schiori de înaltă clasă. Și anul trecut am obținut succese remarcabile, prin Ioan Oneț, care a cîștigat proba de fond în finala Cupei U.T.C. pe țară și prin Pașca Igna, care a ocupat locul IV la biatlon în Cupa „Pionierul“.

Profesorul Iancu Pleșa, artizanul acestor victorii, este iubit de elevii săi, care nu-i ies din cuvînt. Dacă socotește că un schior e mai bun la sanie, îl trece la această probă. Iar elevul acceptă. Așa s-a întîmplat la finala pe județ, cînd Crucița Oneș, deși schioară, a trecut la sanie și... a cîștigat. Acum albăcenii au un alt concurent la sanie. Pe Ion Mihuț. Toți se pregătesc intens pentru apropiata finală a „Daciadei“. Pionierii din Albac vor să se situeze din nou la... înălțime.

*

Un ultim popas pe firul Arieșului, la Cîmpeni. Localitatea aceasta este renumită în schiul alpin și la săniuțe. Zăpada stăruie la Poduri, unde tocmai era în plină desfășurare unul dintre numeroasele concursuri ce se organizează aici ori de cîte ori timpul și condițiile atmosferice sînt prielnice. Voioșia copiilor, conduși de profesorul Mihai Berindei, aduce parcă lumină și căldură în peisajul de iarnă. Frații Ana-Maria și Gelu Bibolar, Dan Daniel, Florin Gheorghe, Mihai Moțiu și Nicușor Drăgoi reprezintă grupul de performanță, apărut din concursurile de masă ale „Daciadei“.

— Cine-s cîștigătorii? l-am întrebat, la sfîrșitul concursului, pe profesorul Berindei.

— Apoi eu cred că or cîștigat tăți concurenții, a răspuns el, în grai ardelenesc. Or cîștigat putere și vigoare. Și sănătate...

*

Cînd am încheiat acest drum al „Daciadei“ pe firul Arieșului, începuse din nou să ningă. Pîrtiile din aceste locuri, de unde au apărut numeroși performeri ai zăpezii, erau reîmprospătate de darnica natură, spre bucuria și satisfacția copiilor de pe Valea Arieșului, copii pentru care sporturile de iarnă sînt cele mai îndrăgite.

SEVER NORAN

Ați întrebat? Vă răspundem!

Ce este planctonul

● **„Aș vrea să știu ce este planctonul", dorește să afle OCTAVIAN ENACHE din PLOIEȘTI.**

Totalitatea organismelor care trăiesc și plutesc în stratul superficial al apei (pînă la adîncimea de 200 m) constituie planctonul. Zooplanctonul e alcătuit din organisme animale: ouă de pești, larve, crustacee minuscule, moluște, anelide, protozoare etc. Fitoplanctonul este compus din organisme vegetale — alge și, în mod special, diatomee, alge microscopice unicelulare, cu clorofila mascată de un pigment brun. Marea majoritate a organismelor ce formează planctonul este invizibilă cu ochiul liber, fie din cauza dimensiunilor microscopice, fie pentru că sînt transparente în lumină.

Lanțul vieții în apă ar putea fi schematizat astfel: (1) planctonul vegetal se hrănește cu substanțe minerale dizolvate în apă (azot și fosfor, în special) și, datorită funcției clorofiliene, le transformă în materii organice, asemănător cu vegetalele terestre. (2) Planctonul vegetal servește ca hrană celui animal, care (3) alimentează la rîndul său animale marine ceva mai mari, iar acestea (4) sînt devorate de pești și alte animale tot mai mari — de pildă balenele, care se hrănesc exclusiv cu zooplancton. La moartea acestor animale mari, urmează descompunerea și revenirea la substanțe minerale; după care ciclul reîncepe.

Planctonul ar putea fi folosit, de asemenea, în alimentația animalelor terestre și chiar a omului; se pune doar problema găsirii unor metode economice de pescuire masivă a lui din apele oceanelor, unde biomasa aceasta este enormă, ori a cultivării în bazine închise.

PE SCURT

● **Marius Ene, comuna Alexandru Odobescu.** În județul Călărași nu ființează un liceu cu profil silvic. Candidații din județ s-au îndreptat, în anii trecuți, spre Liceul silvic

din Brănești, Sectorul agricol Ilfov ● **Cristina Iordache, Brăila:** Cel mai vechi metrou din lume este cel din Londra și a fost inaugurat în anul 1864, vagoanele fiind tractate la început de o mașină cu abur ● Același răspuns și pentru **Mihaela Dunca** din **Sighetu Marmației** ● **Dănuț Săndulescu, Brașov:** Așa cum observi chiar din rubrica de astăzi, întrebările și răspunsurile se referă la cele mai diferite domenii. Așteptăm, așadar, și corespondența ta ● **Lucia Mihuț, Reghin,** județul Mureș: La 28 iulie 1964, sonda lunară americană „Ranger—7" atinge Luna pentru prima dată și transmite pe Pămînt fotografii ale astrului. La 3 februarie 1966, aparatul spațial sovietic „Luna 9" realizează, de asemenea, aselenizarea, iar cîteva luni mai tîrziu, „Luna 10" devine primul satelit artificial al Lunii. Primii oameni care au pus piciorul pe solul lunar au fost astronauții americani Neil Armstrong și Edwin Aldrin, eveniment care s-a petrecut la 21 iulie 1969, odată cu aselenizarea navei „Apollo 11".

Atelier PRACTIC

Cum amenajăm un solar

Dragi copii, ne-am gîndit ca în acest număr să vă ajutăm să vă construiți singuri un solar. Cu toții știți că lumina și căldura sînt factori esențiali pentru vegetație, de aceea amenajarea solarelor se va face în locuri cît mai însorite, pe terenuri unde nu bălteşte apa, la adăpostul construcțiilor din gospodărie.

Pentru orice gospodărie vă recomandăm trei tipuri de solare mai simple și mai ușor de realizat: tunelul simplu, tunelul dublu și adăpostul-cort.

Tunelul simplu (fig. 1), avînd lățimea de 70—80 cm, înălțimea de 40 cm, iar lungimea după spațiul disponibil, se alcătuiește din nuiele de răchită, de salcie sau de alun cu diametrul de 10—20 mm și lungimea de 160—180 cm ori din fier beton cu diametrul de 5—6 mm, sau din tuburi PVC cu diametrul de 12—20 mm. După montarea arcurilor (ca în desen), acestea se acoperă cu o folie de plastic groasă de 0,07—0,10 mm și lată de 1,50 mm. Lateral, pe lungimea tunelului, folia se fixează cu pămînt, iar la capetele tunelului se ancorează cu cîte un țăruș. Fixarea arcurilor se face la coamă, pe toată lungimea tunelului, cu sîrmă. Distanța dintre arcuri va fi la 1 m cînd se folosesc nuiele (la fiecare 10 m punîndu-se obligatoriu un arc din fier-beton) și de 1,5 m la arcurile din fier beton sau tuburi PVC.

Tunelul dublu este alcătuit din două arcuri alăturate, confecționate din fier-beton cu diametrul de 6—7 mm sau din tuburi PVC cu diametrul de 12—20 mm, acoperite cu folie de plastic cu lățimea de 1,80 m. Cînd folosim arcuri de fier-beton, la punctul unde acestea se înfig în sol, se poate suda, în ambele părți, cîte un segment de arc în poziție orizontală, pe direcția lungimii adăpostului, de circa 10—15 cm, astfel mărindu-se stabilitatea adăpostului. Distanța dintre arcuri va fi de 2 m; între două tunele se lasă un spațiu de circa 40—50 cm, iar la capete, de circa 1 m.

Adăposturi-cort (fig. 2) se utilizează atunci cînd nu dispunem de materiale pentru confecționarea arcurilor. Susținerea foliilor se asigură cu o sîrmă întinsă pe stîlpii înfipți în pămînt la adîncimea de 30 cm sau pe o stinghie fixată pe stîlpi. Înălțimea acestui tip de adăpost este de 75 cm de la sol, pînă la coamă, și de 50 cm pe părțile laterale, de la sol pînă la sîrma de spalier —, sîrmă cu diametrul de 1,5—1,8 mm.

Spor la treabă!

MARIA ZAMFIR

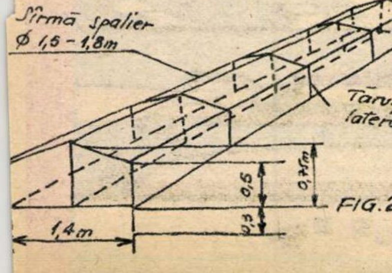

FIG. 2

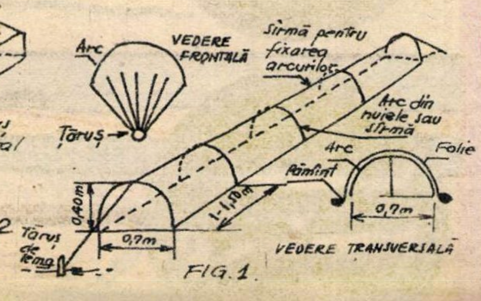

FIG. 1

UN NOU CONCURS al rubricii „ATELIER PRACTIC"!

Este vorba chiar despre solarul din desenul alăturat. Mai precis, de unul dintre cele trei modele indicate.

Pregătiți-vă materialele necesare și porniți la lucru! Rubrica „Atelier practic" mai are o surpriză, și anume premiile care vă vor fi atribuite pentru cea mai reușită construcție!

Între aceste premii se află:

- **o bicicletă „Pegas"**
- **un set de unelte de grădinărit**
- **tricouri model „Cutezătorii"**

Ce trebuie să faceți? Întîi: să studiați bine schema modelului pe care vi-l alegeți dintre cele trei descrise alăturat. Apoi să construiți solarul și să plantați răsadurile. În fine, să decupați talonul de mai jos, să-l completați și să-l trimiteți pe adresa redacției pînă la data de cel tîrziu 15 martie 1988.

Adresa noastră este: revista „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1. Specificați pe plic: „Atelier practic".

• •

TALON DE PARTICIPARE

Pionierul (numele și prenumele) ______________________

clasa ______ *Școala din* ______________________

domiciliat în localitatea ______________ *strada* ______

județul __________ *a construit în bune condiții un solar potrivit unuia dintre cele trei modele apărute în „Cutezătorii" nr. 8.*

Ștampila școlii și semnătura tovarășului diriginte.

Enciclopedie „Cutezătorii"

Cum vede RADARUL

Radarul reprezintă o metodă de explorare a mediului înconjurător cu ajutorul undelor radio de înaltă frecvență, care, transmise de un emițător puternic, sînt reflectate de orice obiect pe care îl întîlnesc. Unda reflectată este recepționată și analizată de un receptor. Puterea și direcția ei dau informații asupra dimensiunii obiectului, a distanței pînă la el, a altitudinii și naturii lui etc.

Dacă, de exemplu, un observator dintr-un avion dorește să facă prospecțiuni, cu ajutorul radarului, asupra terenului peste care zboară, el proiectează din avion un fascicul rotativ radar. Acesta explorează o arie circulară pe sectoare care sînt „măturate" de jur-împrejur. În funcție de natura obiectului reflectat (în acest caz suprafața Pămîntului), intensitatea fasciculului reflectat se va schimba. Acest fascicul este proiectat pe un ecran luminescent. Strălucirea semnalului pe ecran depinde de puterea de reflectare a obiectului în raport cu undele radio de înaltă frecvență transmise de emițător. Din această cauză o imagine radar diferă în general de o imagine optică, deși de regulă ele au aceleași contururi.

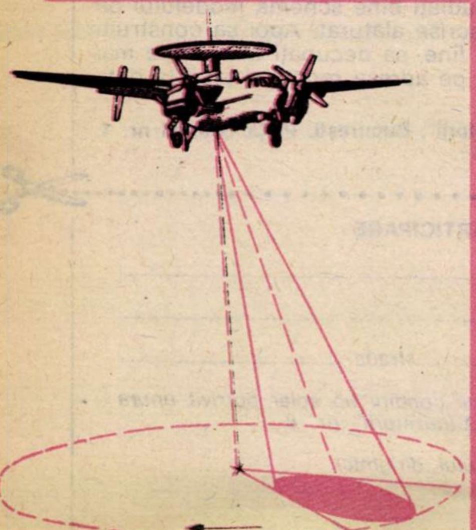

Cele mai multe radare lucrează în impulsuri. În acest caz, emițătorul emite impulsuri scurte și intense sau impulsuri lungi, cu intervale relativ lungi între ele. În timpul acestui interval este activ receptorul. Cînd s-a scurs un timp suficient pentru recepționarea ecourilor de la cele mai depărtate obiective cercetate, ciclul se reia.

Radarul se folosește în cele mai diverse activități umane, ca: navigația aeriană și maritimă, agricultura, comunicațiile rutiere, meteorologia, geologia, arheologia etc.

În prezent sensibilitatea radarului atinge asemenea valori încît se pot detecta chiar și norii de ploaie, el devenind indispensabil atît pe uscat, în aer sau pe apă cît și în explorarea spațiului cosmic.

În figurile alăturate sînt date cîteva exemple de felul în care se vede pe ecranul radar o imagine reală.

Fig. 1. Reprezentarea unor nave apropiate în mare deschisă.
Fig. 2. Reprezentarea unei zone de coastă pe timp frumos.
Fig. 3. Reprezentarea unei zone de coastă pe timp de ploaie.
Fig. 4. Reprezentarea unei zone de coastă cu valuri mari.
Fig. 5. Reprezentara unei zone de coastă cînd marea e înghețată.
Fig. 6. Reprezentarea trecerii printr-un canal cu ramificații.

CRISTINA PETRESCU

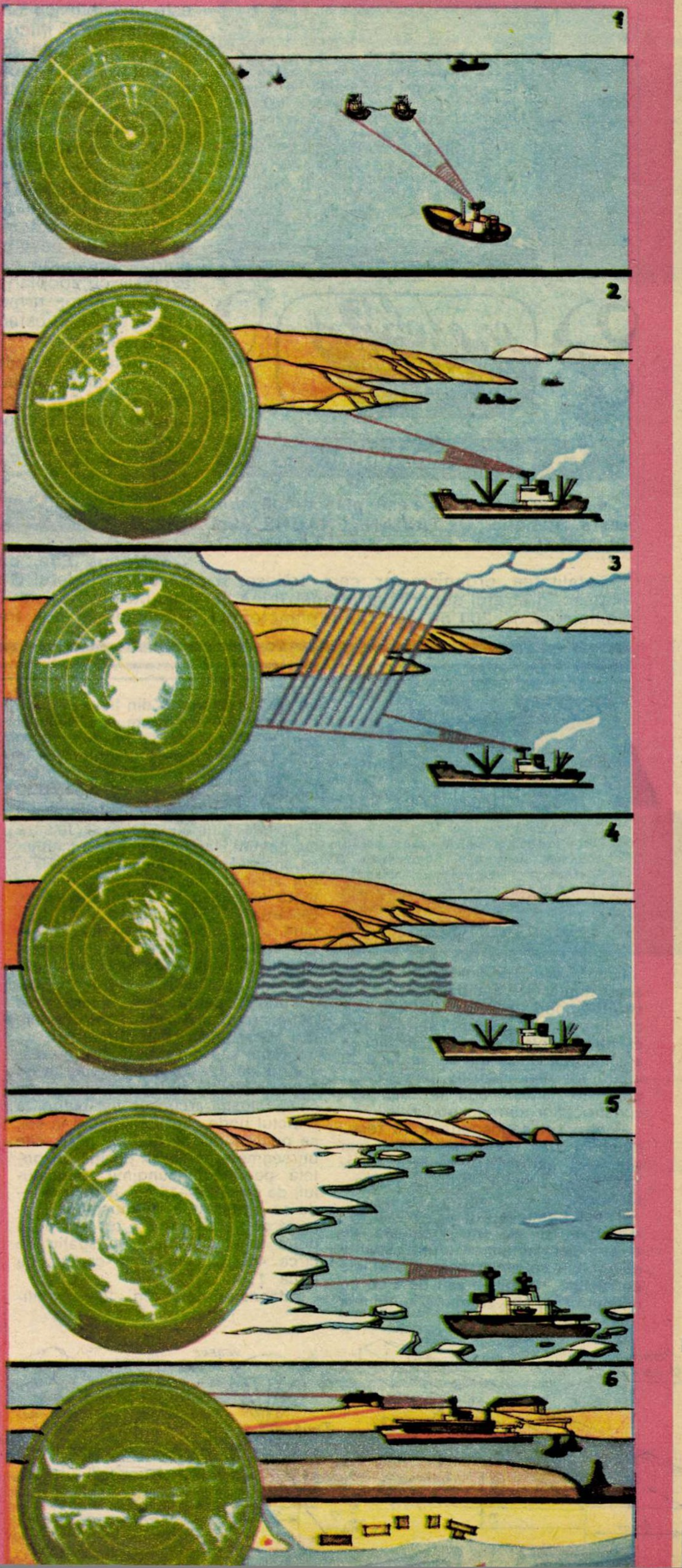

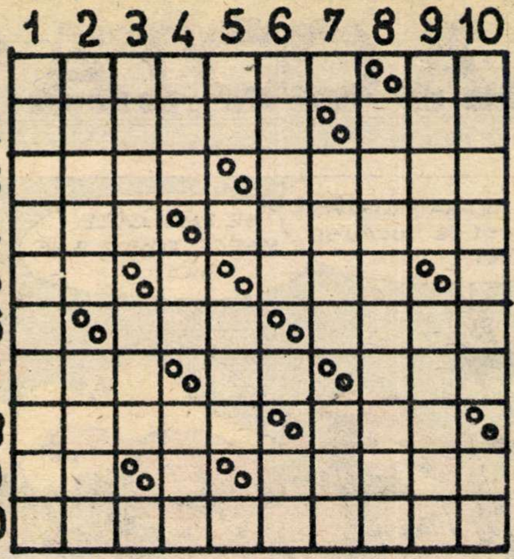

Fulgi de Zăpadă

ORIZONTAL: 1) Zăpadă abia căzută. La puc! 2) Ținut cu climat subpolar aparținind S.U.A. Lac în nordul Austriei. 3) Diminutiv feminin. Acoperită de zăpadă. 4) În urma acului. Drum amenajat prin zăpadă, în vederea practicării sporturilor de iarnă (pl.). 5) Cinci din zece! Preludiu la iarnă! 6) Ion Marin Sadoveanu. Insulă în apropiere de coastele Scoției. 7) Alb ca zăpada (fig.). Element al fulgilor de zăpadă. Rîu în U.R.S.S. 8) Zăpezile veșnice (sing. masc.). Favorabil ninsorilor. 9) Din zăpadă! Principalul personaj masculin din piesa „Visul unei nopți de iarnă“ de Tudor Mușatescu. 10) Acoperită de zăpadă.

VERTICAL: 1) Piedică în calea zăpezii (pl.). 2) „Teren“ de desfășurare a unei poezii tematice de George Coșbuc (pl.). Poet contemporan, autorul poeziei „Zăpezi“. 3) „... de zăpadă“, operă de Rimski Korsakov. Curelușe de meșină. 4) Organizația Statelor Americane (abr.). Pastișă de zăpadă. O vreme cu viscol și căderi abundente de zăpadă. 5) Trofeu pentru schiorul situat pe locul întîi în cursa alpină „Arlberg-Kandahar“. Personaj din piesa „Zăpadă în toiul verii“ de Huan Han Kin. 6) Vehicule pe zăpadă. Pe culme! 7) Stat din sud-estul Asiei. Țesătură foarte subțire de mătase. 8) A se înzăpezi. 9) Mamifere cu blana albă, care trăiesc în regiunile înghețate din nord. Șnur. 10) Împărăteasa peste zăpadă într-un basm al scriitorului danez Andersen. Pară!

DICȚIONAR: IRR, NOSS, IIA.

ȘAH

Diagramă:
ALB: Re1, Df3, Ta1, Th1, Ne2, Nf4, Cc3, pioni: a3, b2, c2, d4, f2, g2, h3;
NEGRU: Rc8, Da5, Th8, Td8, Nb4, Cd7, Cg8, pioni: a7, b7, c6, e6, f7, g7, h7.

Albul începe și dă mat la a patra mutare.

Soluția în numărul următor.

ÎN TREI MINUTE

În doar trei minute, faceți suma numerelor aflate în hexagoane, pătrate și cercuri.

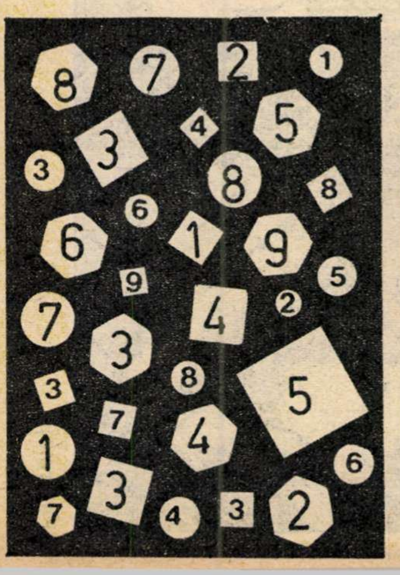

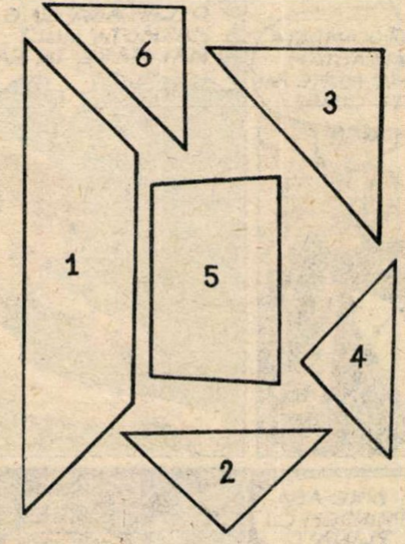

Din aceste șase fragmente vă invităm să recompuneți un pătrat.

ARENA MATEMATICIENILOR

2. PĂTRATE INTERESANTE

Priviți cu atenție egalitățile următoare:

1^2 1; $2^2 = 1 + 3$; $3^2 = 1 + 3 + 5$; $4^2 = 1 + 3 + 5 + 7$;
$5^2 = 1 + 3 + 5 + 7 + 9$ etc.

Ce regulă se poate deduce din aceste egalități?

Ing. LIVIU MACOVEANU

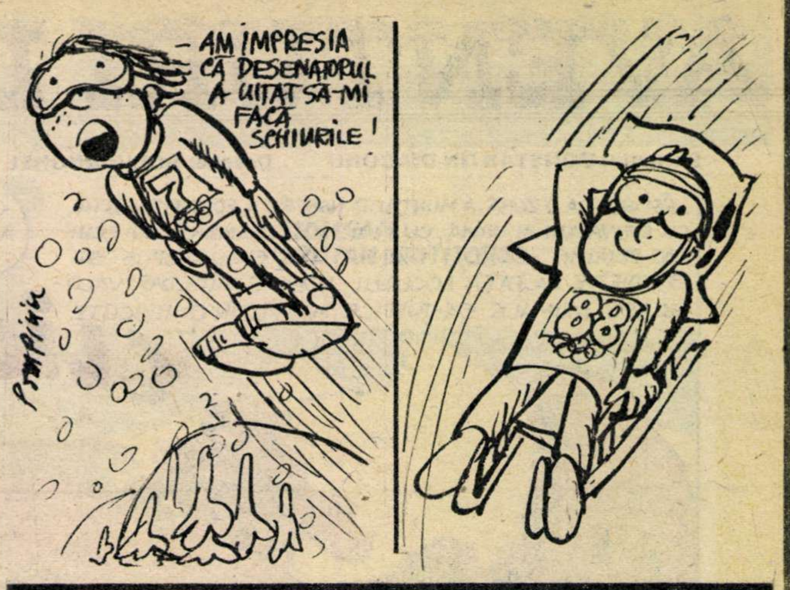
AM IMPRESIA CĂ DESENATORUL A UITAT SĂ-MI FACĂ SCHIURILE!
88

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

DECOR HIBERNAL: 1) Mi. Apă. Chip. 2) Înclinat. Sa. 3) Ndob. Av. Gen. 4) Cir. Inert. 5) If. Turner. 6) Neculuță. 7) Orășel. Mame. 8) Seră. Oc. Rol. 9) Nu. Ștafetă. 10) Etna. Ase. In. 11) Pitic. Elevi.

TRUNCHI DE PIRAMIDĂ: 1) Apă. 2) Roșu. 3) Penel. 4) Colibă. 5) Anemone. 6) Mondrian. 7) Petecarul. 8) Grigorescu. 9) Muncitoarea.

ACUITATE VIZUALĂ

Dezlegare 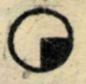

Triunghi geografic

ORIZONTAL ȘI VERTICAL LA FEL: 1) Stat situat în Extremul Orient pe patru insule mari (Hokkaido, Honshu, Shikoku și Kyushu) și pe numeroase insule mai mici. 2) Cea mai mare peninsulă de pe Terra (3,25 mil. km²), aflată în sud-vestul Asiei, despărțită de Africa prin Marea Roșie și de restul Asiei prin Golful Persic și deșertul Siriei. 3) Insulă grecească în Marea Egee, în Arhipelagul Cicladelor, avînd faimoase cariere de marmoră. 4) Monedă măruntă la vechii greci. 5) Oraș în estul R.S.F. Iugoslavia. 6) La Iași. 7) Singură!

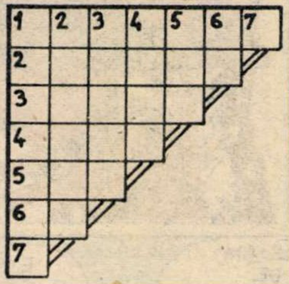

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ NU-ȘI AMINTEȘTE CUM ARATĂ CERCURILE OLIMPICE. AJUTAȚI-L VOI!

LA MUNTE
(Biverb: 6, 6)

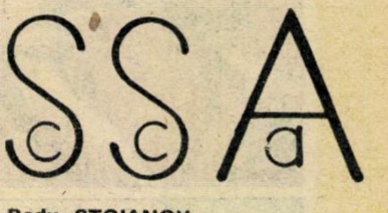

Radu STOIANOV
Fundulea-Călărași

CUTEZĂTORII 8 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: CONSTANTIN RĂDUȚ; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia“ TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. 12 pag., 1,50 lei